

മുന്നോട്ട്

അബുല്ല അസ്സാം ശഹീദ്

അബ്ദുല്ലാഹ് അസ്സാം ശഹീദ്

1941 ൽ അധിനിവിഷ്ട ഫലസ്തീനിലെ ജനിൻ പ്രവിശ്യയിൽ അസ്ബാഹ്-അൽ ഹർതീയ എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ ശൈഖ് അബ്ദുല്ലാഹ് യൂസുഫ് അസ്സാം ജനിച്ചു. സമർഥനും ബുദ്ധിമാനുമായിരുന്ന അസ്സാം ഗ്രാമത്തിലെ സ്കൂളിൽ നിന്ന് പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തിയാക്കി. തുടർന്നു ഡിപ്ലോമ നേടിയ അദ്ദേഹം കുറച്ചുകാലം വിവിധജോലികൾ നോക്കി. 1967-ൽ ജൂതന്മാരുടെ വെസ്റ്റ്ബാങ്ക് ആക്രമണത്തെ തുടർന്ന് ശത്രുക്കൾക്കെതിരെ ജിഹാദ് ചെയ്യാൻ ജോർദാനിലേക്കു പോയി. പരിമിതമായ ആയുധബലവുമായി ഇസ്രായേലിന്റെ വമ്പൻ സൈന്യത്തോട് സധീരം പോരാടി. എന്നാൽ, പി.എൽ.ഒയുടെ സൈനികക്യാമ്പുകളിൽ കണ്ട അനിസ്ലാമിക പ്രവണതകൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സിനെ വല്ലാതെ വിഷമിപ്പിച്ചു.

അല്ലാഹുവിന്റെ വചനത്തെ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കാനുള്ള സമരമല്ല പി.എൽ.ഒയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ നടക്കുന്നതെന്നു തിരിച്ചറിഞ്ഞ അസ്സാം അവരോട് യാത്ര പറഞ്ഞു. ഇക്കാലത്ത് ഈജിപ്തിലെ അൽ-അസ്ഹറിൽ നിന്ന് ഉസുലുൽഫിഖ്ഹിൽ പി.എച്.ഡി നേടി. സത്യമാർഗ്ഗത്തിലുള്ള പോരാട്ടം സ്വപ്നം കണ്ടു നടന്ന ആ വിശ്വാസിക്ക് വിശ്രമിക്കാൻ സമയമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അറേബ്യയുടെ വിവിധഭാഗങ്ങളിൽ സഞ്ചരിച്ച് പണ്ഡിതന്മാരുമായി സഹവസിച്ച് ഒറ്റക്കെട്ടായ പോരാട്ടത്തിന് ശ്രമമാരംഭിച്ചു.

“ഒരേയൊരു വഴിയേയുള്ളൂ. അത് ജിഹാദിന്റെ വഴിയാകുന്നു, തോക്കിന്റെതും” അദ്ദേഹം പ്രഖ്യാപിച്ചു.

പറഞ്ഞത് സ്വയം പ്രാവർത്തികമാക്കി ജിദ്ദയിലെ കിംഗ് അബ്ദുൽ അസീസ് യൂനിവേഴ്സിറ്റിയിലെ ജോലി രാജിവെച്ച് അദ്ദേഹം അഫ്ഗാൻ ജിഹാദിനായി പുറപ്പെട്ടു.

അഫ്ഗാനിസ്താന്റെ രണഭൂമിയിലെത്തിയ ആദ്യത്തെ അറബ് മുസ്ലിംകളിൽ പെടുന്ന അസ്സാം 1979-ൽ ഇസ്ലാമാബാദിലെത്തി അഫ്ഗാനി മുജാഹിദുകളുമായി ബന്ധം സ്ഥാപിച്ചു. “അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ ജിഹാദിൽ ചെലവഴിക്കുന്ന ഒരോ മണിക്കൂറും എഴുപത് വർഷം തന്റെ വീട്ടിലിരുന്ന് നമസ്കരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ ഉത്തമമാകുന്നു” എന്ന പ്രവാചകവചനമുൾക്കൊണ്ട് തന്റെ ജീവിതം മുഴുവൻ ധർമ്മസരത്തിനായി ഉഴിഞ്ഞുവെച്ചു. തന്റെ കുടുംബത്തെക്കൂടി പാക്കിസ്താനിൽ എത്തിച്ച അദ്ദേഹം അഫ്ഗാൻ യുദ്ധമുഖവുമായി കൂടുതൽ അടുക്കുന്നതിനായി പെഷാവറിലേക്കു മാറിത്താമസിച്ചു.

അഫ്ഗാൻ ജിഹാദിന് ആവശ്യമായ സഹായങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിനായി പെഷാവറിൽ ബൈത്തുൽ അൻസാർ (മുജാഹിദ് സർവ്വീസ് ബ്യൂറോ) എന്ന പ്രസ്ഥാനം ആരംഭിച്ചു. ലോകത്തിന്റെ വിവിധഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നുള്ളവർക്ക് ഈ സ്ഥാപനം പരിശീലനം നൽകുകയും അവരെ യുദ്ധമുഖത്തേക്ക് ആവശ്യാനുസരണം അയക്കുകയും ചെയ്തു. യുദ്ധമുഖങ്ങളിൽ ധീരധീരം പൊരുതി മുന്നേറിയ അദ്ദേഹം യുവാക്കളായ മുജാഹിദുകൾക്കു മാതൃകയായി മാറി. കടുത്ത ശൈത്യവും ഉഷ്ണവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സിനേയോ ശരീരത്തേയോ ബാധിച്ചില്ല. കാൽ നടയായും കഴുതപ്പുറത്തുമായി അഫ്ഗാനിസ്താന്റെ മഞ്ഞുപുതച്ച മലമടക്കുകളിലൂടെയും ഉണങ്ങിപ്പോയ താഴ്വരകളിലൂടെയും അദ്ദേഹം യാത്ര ചെയ്തു.

ലോകമുസ്ലിംകളെ ജിഹാദിനെ സംബന്ധിച്ച് ഉണർത്തുകയും അഫ്ഗാനിലേക്ക് അവരെ ക്ഷണിക്കുകയും ചെയ്ത് അദ്ദേഹം ധാരാളം എഴുതി. അവയിൽ Join the Caravan, Defence of Muslim lands എന്നിവ ലോകമെമ്പാടുമുള്ള മുജാഹിദുകൾക്കു പ്രചോദനമായി. മുസ്ലിം ലോകത്തുടനീളം ഈ ആവശ്യാർഥം അദ്ദേഹം സഞ്ചരിച്ചു തങ്ങളുടെ മതത്തിനെതിരെയും സഹോദരങ്ങൾക്കെതിരെയും യുദ്ധം ചെയ്യുന്നവരോട് ജിഹാദ് ചെയ്യാൻ ആഹ്വാനം ചെയ്തു. അല്ലാഹുവിന്റെ ഭൂമിയിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ വ്യവസ്ഥയാണു വേണ്ടതെന്ന് അദ്ദേഹം പ്രഖ്യാപിച്ചു. ഈ ലക്ഷ്യത്തിലേക്കുള്ള വഴി ജിഹാദാണെന്നും ലക്ഷ്യം നേടുന്നതുവരെ ജിഹാദ് തുടരണമെന്നും അദ്ദേഹം ഉദ്ഘോഷിച്ചു.

അഫ്ഗാൻ ജിഹാദ് ശൈഖ് അബ്ദുള്ള അസ്സാമിനെ ആധുനിക കാലഘട്ടത്തിലെ ജിഹാദിന്റെ നെടുംതൂണുകളിലൊരാളാക്കിത്തീർത്തു. ജിഹാദിനെ സംബന്ധിച്ചുണ്ടായിരുന്ന തെറ്റിദ്ധാരണകൾ നീക്കി അതിനെതിരെയുള്ള തടസ്സവാദങ്ങളെ തകർത്തറിഞ്ഞു. ഖുർആന്റെയും ഹദീസിന്റേയും അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ പഠനങ്ങൾ ആർക്കും ഖണ്ഡിക്കാനാകുമായിരുന്നില്ല.

അദ്ദേഹം പറയുകയുണ്ടായി: “ഞാൻ ഒമ്പത് വർഷം മാത്രമേ ജീവിച്ചിട്ടുള്ളൂ. ഏഴര വർഷം അഫ്ഗാൻ ജിഹാദിലും ഒന്നര വർഷം ഫലസ്തീൻ ജിഹാദിലും, എന്റെ ശിഷ്യർ വർഷങ്ങൾക്ക് യാതൊരു മൂല്യവും ഇല്ല തന്നെ.” സ്ഥിരമായി അദ്ദേഹം ഖുതുബ നടത്തിയിരുന്ന പെഷാവറിലെ പള്ളിയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗം ശ്രവിക്കാൻ ആയിരങ്ങൾ തടിച്ചുകൂടിയിരുന്നു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, “ഭൂമിയിൽ അല്ലാഹുവെ മാത്രം ആരാധിക്കപ്പെടുന്നതുവരെ ജിഹാദ് നിർത്തിവെക്കരുത്. അല്ലാഹുവിന്റെ വചനം മറ്റെല്ലാത്തിനും മേലെ ഉയർത്തപ്പെടുന്നതു വരെ, എല്ലാ അടിമർത്തപ്പെട്ടവരും സ്വതന്ത്രമാക്കപ്പെടുന്നതു വരെ. നമ്മുടെ അന്തസ്സ് നിലനിർത്താനായി നമ്മുടെ നാടുകൾ തിരിച്ചുപിടിക്കുന്നതുവരെയും ജിഹാദ് തുടരേണ്ടതാകുന്നു. ജിഹാദാകുന്നു ഉയർച്ചയുടെ വഴി.”

തഖ്വയിലും ലാളിത്യത്തിലും മുമ്പിലായിരുന്ന അദ്ദേഹം ഇസ്ലാമിക സ്വഭാവചര്യകളിൽ മാതൃകയായിരുന്നു. തന്നെ ഒരാളും പുകഴ്ത്തി സംസാരിക്കുന്നത് അദ്ദേഹം ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. യുവാക്കൾക്ക് എപ്പോഴും ചെവികൊടുക്കുമായിരുന്ന അസ്സാം തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഭയം കടന്നുവരുന്നതിനെതിരെ അതീവ ജാഗരൂകനായിരുന്നു. ദാവൂദ് നബിയുടെ ചര്യയും അല്ലാഹുവിന് ഏറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെട്ട നോമ്പുകാരുടെ രീതിയുമായ ഒന്നിടവിട്ട ദിനങ്ങളിലെ നോമ്പ് അദ്ദേഹം ശീലമാക്കിയിരുന്നു. ഒരിക്കലും മറ്റൊരാളുടെ കുറ്റം കേൾക്കാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുകയോ ആരുടെ യെങ്കിലും അഭാവത്തിൽ അവരെ കുറ്റം പറയുകയോ ചെയ്തിരുന്നില്ല അദ്ദേഹം. അസ്സാമിന് നേരെ നിരവധി വധശ്രമങ്ങൾ നടന്നു. അദ്ദേഹം ഖുത്ബ പറയുന്ന മിംബറിന്റെ അടിയിൽ വരെ അല്ലാഹുവിന്റെ ശത്രുക്കൾ ബോംബ് വച്ചു. ജമുഅയിൽ പങ്കെടുക്കുന്ന നൂറുകണക്കിന് ആളുകളുടെ മരണത്തിനു കാരണമാകുമായിരുന്ന ആ ബോംബ് പക്ഷേ, പൊട്ടിയില്ല.

ശത്രുക്കൾ പിന്മാറിയില്ല. 1989 നവംബർ 24ാം തീയതി മറ്റൊരു വെള്ളിയാഴ്ച അദ്ദേഹം പള്ളിയിലേക്കു വരുന്ന വഴിയിൽ ശക്തിയേറിയ മൂന്നു ബോംബുകൾ സ്ഫാപിച്ചു. പതിവുപോലെ ആ വെള്ളിയാഴ്ചയും തന്റെ കാരിൽ രണ്ടുപുത്രന്മാരും സുഹൃത്തിന്റെ മകനുമായി പള്ളിയിലേക്കെത്തിയ അദ്ദേഹം കാരിൽനിന്നു പുറത്തിറങ്ങിയ ഉടനെ ബോംബ് പൊട്ടിത്തെറിച്ചു. ശൈഖ് അബ്ദുല്ലാഹ് അസ്സാം തന്റെ മക്കളോടൊപ്പം അല്ലാഹുവിന്റെ തിരുസന്നിധിയിലേക്കു യാത്രയായി.

പെഷാവർ നഗരത്തെ പിടിച്ചുകയലൂക്കിയ വൻ സ്പോടനത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാരിന്റെ ചെറിയൊരവശിഷ്ടം മാത്രമേ സംഭവസ്ഥലത്ത് അവശേഷിച്ചുള്ളൂ. മക്കളുടെ ശരീരഭാഗങ്ങളാവട്ടെ വിദൂരങ്ങളിലേക്കു ചിതറിത്തെറിച്ചു. എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തമെന്നോണം

വായിൽ നിന്ന് അല്പം ചോരപൊടിഞ്ഞു എന്നതൊഴിച്ചാൽ പ്രകടമായ മറ്റു പരിക്കുകളൊന്നും ഏൽക്കാതെ ശൈഖ് അസ്സാമിന്റെ മൃതശരീരം ഒരു മതിലിനോടു ചേർന്നു കിടപ്പുണ്ടായിരുന്നു.

ഖുർആൻ പറയുന്നു, “ആർ അല്ലാഹുവിനേയും അവന്റെ ദൂതനേയും അനുസരിക്കുന്നുവോ അവർ അല്ലാഹു അനുഗ്രഹിച്ചവരായ പ്രവാചകന്മാർ, സത്യസന്ധന്മാർ, രക്തസാക്ഷികൾ, സച്ചരിതർ എന്നിവരോടൊപ്പമായിരിക്കും. അവർ എത്ര നല്ല കൂട്ടുകാർ”

സത്യം ഉറക്കെ വിളിച്ചു പറയുന്നതിൽ അസാമാന്യ ധീരതയായിരുന്നു ശൈഖ് അബ്ദുല്ലാഹ് അസ്സാം ശഹീദ് പ്രകടിപ്പിച്ചത്. “നിന്നോടു കല്പിക്കപ്പെട്ടതെന്തോ അത് ഉറക്കെ പ്രഖ്യാപിച്ചു കൊള്ളുക. ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളിൽ നിന്നു തിരിഞ്ഞുകളയുകയും ചെയ്യുക” (15:94) എന്ന ഖുർആന്റെ പ്രഖ്യാപനമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിനു പ്രചോദനം. അസ്സാം പറയുമായിരുന്നു “ശുഹദാക്കളുടെ രക്തം കൊണ്ടത്രേ ഇസ്ലാമിക ചരിത്രം കുറിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അവരുടെ വീരഗാഥകളും പ്രോജക്ടലമാതൃകകളും കൊണ്ട്...”

ഈ യാത്രാ സംഘത്തിൽ അണി ചേരുക

ഭാഗം ഒന്ന്

കാരണം

‘ഇഹലോകപ്രേമവും മരണപ്പെടിയും’ കാരണം ജിഹാദ് വേണ്ടെന്നു വെച്ചതാണ് ഇന്നത്തെ മുസ്ലിംകളുടെ ദുരിതാവസ്ഥയെ നിരീക്ഷിക്കുന്ന ഏതൊരുവനും അവരുടെ ഏറ്റവും വലിയ ദൗർഭാഗ്യഹേതുവായി കാണാൻ കഴിയുക. മുസ്ലിംകളുടെ എല്ലാ നാടുകളിലും എല്ലാ മേഖലകളിലും മർദ്ദകഭീകരന്മാർ ഇതിനാൽ, ആധിപത്യം നേടിയിരിക്കുന്നു. അവിശ്വാസികൾ മാത്രമാണല്ലോ വീരോടെ ഇന്നുരണാങ്കണത്തിലുള്ളത്.

“അതിനാൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ പോരാടുക. നിങ്ങൾക്കു നിങ്ങളുടെ കാര്യത്തിലേ ഉത്തരവാദിത്തമുള്ളു. വിശ്വാസികളെ (ജിഹാദിനു) പ്രേരിപ്പിക്കുക. അതുകാരണം അല്ലാഹു അവിശ്വാസികൾക്കു ശക്തിക്ഷയം വരുത്തുക തന്നെ ചെയ്യും. ശക്തിയിൽ അല്ലാഹുവാണു വൻശക്തി. കഠിനമായി ശിക്ഷിക്കുന്നതിൽ ഏറ്റവും കഠിനനും അവൻ തന്നെ.” (ഖുർആൻ 4:48).

ഒട്ടനവധി കാരണങ്ങളാൽ മുസ്ലിംകൾ രണാങ്കണത്തിലേക്കു നീങ്ങേണ്ടതുണ്ട്. അതിൽ പ്രമുഖമായവ താഴെ:

1. അവിശ്വാസികൾ ആധിപത്യം ചെലുത്താതിരിക്കാൻ.
2. പോരാളികളായ പുരുഷന്മാരുടെ കുറവുകാരണം.
3. നരക ശിക്ഷ ഭയന്ന്.
4. റബ്ബിന്റെ വിളിക്ക് ഉത്തരം ചെയ്തു ജിഹാദിന്റെ കടമ നിറവേറ്റാൻ.
5. സച്ചരിതരും പുണ്യാത്മാക്കളുമായ മുൻഗാമികളുടെ പാത പിൻപറ്റാൻ.
6. ഇസ്ലാമിന് ഉറച്ച ഒരടിത്തറയിടാൻ.
7. ഭൂമിയിൽ മർദ്ദിതരായവരെ സംരക്ഷിക്കാൻ.
8. രക്തസാക്ഷ്യം പ്രതീക്ഷിക്കാനും സ്വർഗത്തിൽ സമുന്നത സ്ഥാനം നേടാനും.

1. അവിശ്വാസികൾ ആധിപത്യം ചെലുത്താതിരിക്കാൻ

അല്ലാഹു പറയുന്നു: “ഫിത്ന അവസാനിക്കുന്നതുവരെ നിങ്ങൾ പോരാടുക. ദീൻ മുഴുവനും അല്ലാഹുവിനാവുന്നതുവരെ. അവർ പിന്തിരിയുകയാണെങ്കിൽ, അവരുടെ ചെയ്തികളെ അല്ലാഹു കാണുന്നുണ്ട്.” (8:39)

അതിനാൽ, ഈ ധർമ്മസമരം നിലച്ചാൽ മുസ്‌ലിം നാടുകളിൽ അവിശ്വാസികൾ ആധിപത്യം ചെലുത്തും. ശിർക് (ബഹുദൈവത്വം, പീഡനം) ആവുന്ന ഫിത്ന - നാശം - ഭൂമിയിൽ പരക്കുകയും ചെയ്യും.

2. പുരുഷന്മാരുടെ ക്ഷാമം കാരണം

ഉത്തരവാദിത്തം വഹിക്കാനും വിശ്വസിക്കാനും പറ്റിയ ആളുകൾ മുസ്‌ലിം ലോകത്തു കുറവാകുന്ന പ്രതിസന്ധിയെപ്പറ്റി സ്വഹീഹുൽ ബുഖാരിയിൽ നിവേദനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

“നൂറുകണക്കിനു വരുന്ന ഒട്ടകങ്ങൾ പോലെയാണാളുകൾ. യാത്രയ്ക്കു പറ്റുന്ന ഒന്നുമില്ല.”

ലൗകിക വിഭവങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് പാരത്രികമഭിലഷിക്കുന്നവർ കുറവായിരിക്കുമെന്നാണിത് അന്തിമമായി സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

ഉമർ ഇബ്നുൽ ഖതാബ് (റ) തന്റെ പ്രമുഖ അനുചരന്മാരോടു പറഞ്ഞതായി നിവേദനം: “ആഗ്രഹിക്കുക,”

അവരിലോരോരുത്തരും പലതും ആഗ്രഹിച്ചു. അവർ പറഞ്ഞു:

“വിശ്വാസികളുടെ നായകനേ, അഭിലഷിക്കുക.”

ഉമർ പറഞ്ഞു: “അബൂ ഉബൈദയെപ്പോലുള്ളവരാൽ ഈ സഭ നിറഞ്ഞെങ്കിൽ!”

അറിവുള്ളവർ കുറവ്. പ്രയത്നിക്കുന്നവരോ അതിലും കുറവ്. ജിഹാദ് നിറവേറ്റുന്നവർ തീരെ അത്യപൂർവ്വവും. ഈ രംഗത്ത് ഉറച്ചു നിൽക്കുന്നവർ പരാമർശിക്കുക പോലും ആവശ്യമില്ലാത്ത വിധം അപര്യാപ്തവും.

അഭിമാനത്തിന്റെയും കീർത്തിയുടെയും ഈ നാട്ടിൽ (അഹ്ഗാനി സ്താനെയാണു ഞാനുദ്ദേശിക്കുന്നത്) വന്ന അറബ് യുവാക്കളുൾപ്പെടെയുള്ള ഖുർആൻ പാരായണം ചെയ്യുന്ന ആൾക്കൂട്ടങ്ങളിലേക്കു ഞാൻ പലപ്പോഴും കണ്ണുപായിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മികവിന്റെ പിറകെ അധികാരം സവാരിചെയ്യുന്നു.

മികവു കൈവരുന്നതോ,

നിശായാത്രകളിലൂടെയും ജാഗ്രതയിലൂടെയും.

ഞാൻ ആ യുവാക്കളുടെ മുഖഭാവം ശ്രദ്ധിച്ചു, ഖുർആൻ പാരായണ നിപുണനായ ഒരുത്തനെ കണ്ടെത്തി അവനെ ആ സംഘത്തിന്റെ നേതാവാക്കാൻ. പക്ഷേ, അത്തരം ഒരാളെപ്പോലും എനിക്കു കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അതിനാൽ, എനിക്കുറപ്പിച്ചു പറയാൻ കഴിയും, “നമ്മുടെ യാളുകൾ എവിടെയെന്നു നമ്മെ സേവിച്ചത്” എന്ന്. ഉഹ്ദ് യുദ്ധത്തിൽ തന്റെ കൺമുമ്പിൽ ഏഴ് അൻസാരി യുവാക്കൾ വധിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞ അതേ വാക്കുകൾ.

നമ്മുടെ പഠിച്ച സഹോദരന്മാരോ പകുതനേടിയ പ്രബോധകരോ നമ്മോടൊപ്പം ചേർന്നിട്ടില്ല. പകരം അവരിൽ ചിലർ മുന്നോട്ടു കടന്നു വരുന്നവരോടു സ്വന്തം നാടുകളിൽ ശാന്തരായി കുത്തിയിരിക്കാനുപദേശിക്കുകയാണ്. മർദ്ദകരുടെ അനീതിക്കും അധിനിവേശക്കാരുടെ ഭീകര വാഴ്ചക്കുമെതിരെ ഒരു വാക്കു പോലുമവർക്കുറിയാടാനായില്ലെങ്കിലും അറിവില്ലാതെ അവരിൽ ചിലർ മതവിധി നൽകുന്നു, “അഹ്ഗാനികൾക്കു വേണ്ടതു പണമാണ്, ആളുകളെയല്ല.” എന്റെ ദൈനംദിന ജീവിതാനുഭവത്തിൽ നിന്ന് എനിക്കു പറയാനാവും, അഹ്ഗാനികൾക്കു കഠിനമായ വിധം പണം ആവശ്യമാണെന്ന്. എന്നാൽ, ആളുകൾക്കുള്ള അവരുടെ ആവശ്യം അതിലും കഠിനമാണ്. അതിലുമേറെയാണു പ്രബോധകർക്കായുള്ള ആവശ്യം. മുജാഹിദുകൾക്കിടയിലെ എട്ടു വർഷത്തെ ജീവിതാനുഭവ വെളിച്ചത്തിൽ ഞാനിതു തറപ്പിച്ചു പറയുന്നു.

ഞാൻ പറയുന്നതിൽ നിങ്ങൾക്കു വല്ല സംശയവുമുണ്ടെങ്കിൽ, ഞങ്ങളോടൊപ്പം വരു. നമുക്ക് അഹ്ഗാനിസ്താനിലൂടെ കടന്നുപോകാം. ഖുർആൻ നന്നായി ഓതാനറിയുന്ന ഒരാൾപോലുമില്ലാത്ത ഒരു മുഴുവൻ സേനാദളത്തെത്തന്നെ നിങ്ങൾക്കു കാണാനാവും. ഇനി മറ്റൊരു സേനാ ദളത്തിലേക്കു വരു. ജനാസ നമസ്കരിക്കാനറിയുന്ന ആരുമില്ല അവിടെ എന്നു നിങ്ങൾക്കു ബോധ്യമാവും. അതിനാൽ, ജനാസ നമസ്കരിക്കാനറിയുന്ന ഒരാളെത്തേടി രക്തസാക്ഷിയുടെ ശരീരവുമായി അവർ അതിദൂരം സഞ്ചരിക്കേണ്ടി വരുന്നു.

സമരാർജിത സ്വത്തുക്കളുടെ വിതരണം, യുദ്ധത്തടവുകാരെ കൈകാര്യം ചെയ്തൽ തുടങ്ങിയ ജിഹാദിന്റെ കർമ്മശാസ്ത്രവിശദാംശങ്ങളിലും പല സേനാദളങ്ങളിലും പ്രശ്നങ്ങളുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇസ്ലാമിക നിയമമനുസരിച്ച് വിധി പറയാനറിയുന്ന ഒരു പണ്ഡിതനോ പണ്ഡിതരോ ഉള്ള മേഖലയിലേക്ക് അവ കൈമാറാൻ അവർ നിർബന്ധിതരാവുന്നു, അജ്ഞത കാരണം.

വേണ്ടത്ര വിദ്യാഭ്യാസം ലഭിച്ചിട്ടില്ലാത്തവരാണ് ഇവിടെ എത്തിയ അറബ് യുവാക്കളിൽ പലരും. സെക്കൻഡറി സ്കൂൾ പോലും കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തവർ അവരിലുണ്ട്. എന്നിട്ടും, പ്രബോധകർ, ഇമാമുകൾ,

ഖുർആൻ പാരായണക്കാർ, മതപണ്ഡിതർ തുടങ്ങിയ മേഖലകളിൽ അവരുണ്ടാക്കിയ സ്വാധീനങ്ങളെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾ ബോധവാന്മാരാവണം. ഉദാഹരണമായി, അബൂല്ലാഹിബ്നു അനസ്, അബൂ ദുജാന, അബൂ അസീം, താഹിർ - വേറെയും ഒരു പാടു പേർ - ആ പട്ടിക തീരുന്നില്ല. നിരക്ഷരനായ അബൂസുഹൈബ് എന്ന അറബി ബഗ്ലാൻ പ്രവിശ്യയിലുടനീളം ഉപേക്ഷിച്ചുപോയ സാർഥകമായ അടയാളങ്ങൾ നിങ്ങളെ വാക്കുകളില്ലാത്തവരും നിശ്ശബ്ദരും അറ്റമില്ലാത്തവിധം അത്ഭുതം കുറിയവരുമാക്കും.

ആചാരങ്ങളുടെ അടരുകളെ ഇളക്കി മാറ്റാൻ കഴിയാത്ത, വംശീയാചാരങ്ങളുടെ കൂട്ടിൽനിന്നു മുക്തരാവാനാവാത്ത ആ (അഹ്ഗാൻ) സഹോദരന്മാരെപ്പറ്റി നമുക്കിനിയും പ്രതീക്ഷയുണ്ട്.

ആഴമേറിയ യാഥാർഥ്യങ്ങളുടെ സമ്മർദ്ദം കാരണവും ദുഷ്ടവും ആസൂത്രിതവുമായ ഓറിയന്റലിസ്റ്റ് സ്വാധീനം കാരണവും പരാജയപ്പെടുത്തപ്പെട്ട തലമുറകളുടെ പാരമ്പര്യങ്ങൾ ചുമലിൽ നിന്ന് എറിഞ്ഞുകളയാൻ അവർക്കായില്ല. ജിഹാദിന്റെ ഭൂമിയിൽ നമ്മോടൊപ്പം ആരുടെ ആത്മാക്കൾ ചിരകിട്ടടിക്കുന്നവോ ആ സഹോദരന്മാരോടു ഞാൻ പറയുന്നു, അവർ പ്രാർഥിക്കണം, ശാരീരികമായിത്തന്നെ ഇവിടെ എത്തിച്ചേരാൻ കഴിയട്ടെ എന്ന്.

അഹ്മദ് ശാഹ് മസ്ജൂദിന്റെ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനോടു ഞാൻ പറഞ്ഞു: “നിങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ അൻദർബിൽ ശഹീദായ അബൂ അസീം എന്ന ഖുർആൻ ഓത്തുകാരനെക്കുറിച്ച് എനിക്കു പറഞ്ഞു തരിക.”

അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാനുതയും സൗമ്യശീലവും കാരണം ഞങ്ങളാരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്നിധിയിൽ സംസാരിക്കുകയോ ചിരിക്കുകയോ ചെയ്തിരുന്നില്ല.”

അബൂഅസീമിനു സെക്കൻഡറി വിദ്യാഭ്യാസം മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. 23 വയസ്സിലേറെ പ്രായമുണ്ടായിരുന്നില്ല. പക്ഷേ, ഖുർആൻ മുഴുവനും അദ്ദേഹത്തിനു ഹൃദിസ്ഥമായിരുന്നു.

കൊള്ളയടിക്കപ്പെട്ട കുമ്പാരങ്ങളെ മറക്കുക

പകരം എന്നോടു കുതിരപ്പടയാളികളെക്കുറിച്ചുറിയാടുക

തീർച്ചയായും ഘനമേറിയ കാര്യങ്ങളും ഗുരുതരവും വേദനാജനകവുമായ ദുരന്തങ്ങളും മുസ്ലിംകളുടെ മേൽ പതിച്ചിരിക്കുന്നു. ഭക്ഷണത്തെക്കുറിച്ചും സംസാരരീതിയെക്കുറിച്ചുമുള്ള വർത്തമാനം നിർത്തു. പകരമെന്നോടീ സുപ്രധാനകാര്യത്തെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കൂ. മുസ്ലിം

കൾ എത്രമാത്രം അതിനെ നേരിടാനൊരുങ്ങി എന്ന്.

ഒരു കുട്ടിക്കു ചിന്തിക്കാവുന്ന കാര്യങ്ങൾ,
ആ കുട്ടിയുടെ ഭാവമോ മുതിർന്ന ഒരാളുടേതുപോലെ

3 നരകശിക്ഷയെ ഭയക്കുക

അല്ലാഹു പറയുന്നു:

“നിങ്ങൾ പുറപ്പെടുമ്പ്പിള്ളിൽ കഠിനമായ ശിക്ഷകൊണ്ട് അവൻ നിങ്ങളെ ശിക്ഷിക്കും. മറ്റൊരു ജനതയെ നിങ്ങൾക്കു പകരം കൊണ്ടു വരും. നിങ്ങളവനെ ഉപദ്രവിക്കുകയില്ല. ഏതിനും മീതെയാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ ശക്തി.”

ഇബ്നുൽ അറബി പറഞ്ഞു:

“ശത്രുവിന്റെ അധിനിവേശമാണ് ദുനിയാവിലെ കടുത്തശിക്ഷ, നരകാഗ്നി പരലോകത്തെയും.”

ഖുർതുബി പറഞ്ഞു: അത്യാവശ്യ സമയത്തും അവിശ്വാസികളുടെ അധിനിവേശ വേളയിലും, പോരാട്ടം അതിരുകൾക്കപ്പുറത്തുപോയും ജിഹാദിനു പുറപ്പെടുക നിർബന്ധമാണെന്ന് ഈ സൂക്തം വ്യക്തമാക്കുന്നു.

അല്ലാഹു കല്പിച്ചു:

“കുഴപ്പം ഇല്ലാതാവുകയും മതം മുഴുവൻ അല്ലാഹുവിനാവുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ നിങ്ങൾ അവരോടു യുദ്ധം ചെയ്യുക. എന്നാൽ, അവർ വിരമിക്കുന്നപക്ഷം അവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നതെല്ലാം അല്ലാഹു കാണുന്നു.” (8: 39)

“നിങ്ങൾ ഇറങ്ങിപ്പുറപ്പെടുമ്പിള്ളിൽ നിങ്ങൾക്കു വേദനയേറിയ ശിക്ഷ നൽകുകയും നിങ്ങളല്ലാത്ത മറ്റൊരു ജനതയെ പകരം കൊണ്ടു വരികയും ചെയ്യും. അവന് ഒരു ദ്രോഹവും ചെയ്യാൻ നിങ്ങൾക്കാവില്ല. അല്ലാഹു ഏതു കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനാകുന്നു.

അവിശ്വാസികളുടെ ഇടയിൽ തന്നെ ജീവിച്ചു സ്വന്തത്തോട് അന്യായം ചെയ്തവരെ മരിപ്പിക്കുമ്പോൾ മലക്കുകൾ അവരോടു ചോദിക്കും: നിങ്ങളുടെ നിലയെന്തായിരുന്നു?

അവർ പറയും: ഞങ്ങൾ നാട്ടിൽ അടിച്ചൊത്തപ്പെട്ടവരായിരുന്നു.

അവർ ചോദിക്കും: അല്ലാഹുവിന്റെ ഭൂമി വിശാലമായിരുന്നില്ലേ? നിങ്ങൾക്കു വേറെയെങ്ങും പോകാമായിരുന്നില്ലേ?

എന്നാൽ, അവരുടെ വാസസ്ഥലം നരകമത്രെ. എത്രമോശമായ വാസസ്ഥലം!

എന്നാൽ, യാതൊരുപായവും സ്വീകരിക്കാൻ കഴിയാതെ, ഒരു രക്ഷാമാർഗ്ഗവും കാണാതെ അടിച്ചൊത്തപ്പെട്ടവരായി കഴിയുന്ന

സ്ത്രീകളും കുട്ടികളും ഇതിൽ നിന്നൊഴിവാകുന്നു. അത്തരക്കാർക്ക് അല്ലാഹു മാപ്പു നൽകിയേക്കാം. അല്ലാഹു ഏറെ മാപ്പു നൽകുന്നവനും പൊറുക്കുന്നവനുമാണ്.” (4: 97-99).

ഇക്രീമ പറഞ്ഞതായി ഇമാം ബുഖാരി പ്രബല നിവേദക നിരകളിലൂടെ വ്യക്തമാക്കുന്നു:

“ഇബ്നു അബ്ബാസ് എന്നോടു പറഞ്ഞു; മക്കയിലെ ബഹുദൈവ വിശ്വാസികൾക്കിടയിൽ കഴിയുന്ന മുസ്ലിംകളുടെ എണ്ണം പ്രവാചകന്റെ കാലത്ത് കൂടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. മുസ്ലിംകൾ തൊടുത്തുവിട്ട അമ്പുകൾ വന്നു പതിച്ച് അവരിൽ ചിലർ വധിക്കപ്പെട്ടു. ആ വേളയിൽ അല്ലാഹു വെളിപാടു നൽകി, “തിന്മ ചെയ്യുന്നവരായിരിക്കെ ആത്മാവ് പിടിക്കപ്പെട്ടവർ” എന്ന അർത്ഥമുള്ള സൂക്തം.

സ്വമതത്തിൽ അടിയുറച്ചുനിന്ന് ഹിജ്റ പോയിട്ടില്ലാത്ത മക്കയിലെ വിശ്വാസികളിൽ ചിലർ (അവിശ്വാസികളെ ഭയന്നും ലജ്ജകാരണവും ബദർ ദിനത്തിൽ മുസ്ലിംകൾക്കെതിരേ) ഇറങ്ങിപ്പുറപ്പെട്ടു, അതിനാൽ, അവിശ്വാസികളുടെ നിര തടിച്ചു വീർത്തു. ഈ മുസ്ലിംകളിൽ ചിലർ വധിക്കപ്പെട്ടു. ബുഖാരി നിവേദനം ചെയ്ത ഹദീസ് പ്രകാരം അവർ നരകശിക്ഷ അർഹിക്കുന്നു.

എങ്കിൽ, ഭീകരമായ പീഡന-മർദ്ദനങ്ങളാൽ അപമാനിതരായി ജീവിക്കുന്ന ഇന്നത്തെ ദശലക്ഷക്കണക്കിനു മുസ്ലിംകളെക്കുറിച്ചു നിങ്ങളെന്തു കരുതുന്നു. നാൽക്കാലികളുടെ ജീവിതമല്ലേ അവർ ജീവിക്കുന്നത്? തങ്ങളുടെ അഭിമാനത്തിനും ജീവനും സ്വത്തിനും നേരേയുള്ള ആക്രമണം തടയാൻ അവർക്കാവുന്നില്ല. ഇല്ല, അത്തരമൊരു മനുഷ്യനു സ്വന്തമായി താടി വളർത്താൻ പോലും കഴിയില്ല. കാരണം, തീർച്ചയായും അത് ഇസ്ലാമിന്റെ ചിഹ്നമാണ്. അവന്റെ ഭാര്യക്ക് ഇസ്ലാമിക ചിട്ട ആവശ്യപ്പെടുന്നത്ര നീളമുള്ള വസ്ത്രം ധരിക്കാൻപോലും അവകാശമുണ്ടായിരിക്കില്ല. കാരണം, അതു കുറ്റവും അവനതിന്റെ പേരിൽ എപ്പോഴും എവിടെയും പിടികൂടപ്പെടാവുന്നതുമാണ്. പള്ളിയിലിരുന്നു മൂന്നുപേർക്ക് ഒന്നിച്ചു ഖുർആൻ പഠിപ്പിക്കാൻ പാടില്ല. ജാഹിലിയ്ക്കു നിയമപ്രകാരം അതു നിയമവിരുദ്ധസംഘം ചേരലാവും. ഇസ്ലാമികമെന്നു പറയപ്പെടുന്ന പലനാടുകളിലും ഭാര്യക്കു തലമറക്കാനോ മകളെ കുരിശുട്ടിന്റെ മറവിൽ രഹസ്യാന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥർ വന്ന് അവരാഗ്രഹിക്കുന്നിടത്തേക്കു പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോവുന്നതു തടയാനോ അവകാശമില്ല. ഈ കിരാത വാഴ്ചക്കാരുടെ ഇച്ഛകളുടെ അൾത്താരയിൽ വിലകെട്ട ബലിയാടാവാൻ നിൽക്കാതെ ഈ ദുഷ്ടഭരണാധികാരികൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന ശാസന തള്ളാൻ അവർക്കധികാരമില്ല.

ഈ ജനകോടികൾ നിന്ദുമാം വിധം കീഴടങ്ങിയ ജീവിതം ജീവി

ക്കുകയല്ലേ? സ്വന്തത്തോടു തെറ്റു ചെയ്യുകയല്ലേ? മാലാഖമാർ ചോദിക്കുമ്പോൾ എന്താവും അവരുടെ മറുപടി?

“നിങ്ങളുടെ കാര്യം എന്തായിരുന്നു?”

“ഞങ്ങൾ ദുർബലരും ഭൂമിയിൽ മർദ്ദിതരുമായിരുന്നുവല്ലോ”

ലോകരക്ഷിതാവിന്റെ മുമ്പിൽ ബലഹീനത ഒഴികഴിവല്ല. നരകം അർഹിക്കുംവിധം കുറ്റകരമായ ഒന്നത്രെ അത്. എന്നാൽ, അല്ലാഹു പ്രായം ചെന്നവരെയും കുട്ടികളെയും സ്ത്രീകളെയും ഒഴിവാക്കും. വിമോചനത്തിലേക്കുള്ള ഒരു പരിപാടിയും മുന്നിൽ കാണാൻ കഴിയാത്തവരോ അന്തസ്സോടെ തങ്ങൾക്കു കഴിയാനാവുന്ന ഒരു നാട്ടിലേക്കു കൂടിയേറാൻ കഴിയാത്തവരോ ജിഹാദിന്റെ ആസ്ഥാനത്തെത്തിച്ചേരാൻ വാങ്ങത്തവരോ ആയവർക്ക് ഒഴികഴിവുണ്ട്.

എന്റെ നാവു നിഷ്ഫലവും
ചങ്കു പൂട്ടിയതുമായ ഒരു നാട്ടിൽനിന്നു
ഞാനെന്റെ മുഖം തിരിക്കുന്നു.
ഒരു മനുഷ്യന്റെ വ്യക്തമായ ദൃഢനിശ്ചയവും
സാമാന്യബോധവും
സൂര്യത്തിളക്കത്തിൽ നിന്നവനോടു
തിരിഞ്ഞുപോവാൻ കല്പിക്കുന്നു!

ജിഹാദിനും ജിഹാദിലേക്കുള്ള ഹിജ്റക്കും ഈ മതത്തിന്റെ ഘടനയിൽ അവിഭാജ്യവും അഗാധവുമായ പങ്കുണ്ട്. ജിഹാദില്ലാതെ ഒരു മതത്തിനും ഒരു രാജ്യത്തും സംസ്ഥാപിതമാവാൻവില്ല. സ്വയം അതിന്റെ ചട്ടക്കൂടിനു കരുത്തുപകരാനും കഴിയില്ല. ജിഹാദിനെ മുറുകെപ്പിടിക്കുക എന്നത് ഈ മതത്തിന്റെ കാതലും ലോകാധിനാഥന്റെ ത്രാസിൽ ഏറെ കനം തൂങ്ങുന്ന കാര്യവുമാണ്. ഖുർആൻ ഇറങ്ങിയ കാലത്തേക്കുമാത്രം ബാധകമായ ഒരു താൽക്കാലിക പ്രതിഭാസമല്ല അത്. ഈ മതം വഴികാട്ടുന്ന യാത്രാസംഘത്തിന്റെ അനിവാര്യമായ അകമ്പടിയാണ്.

സയ്യിദ് ഖുതുബ് പറയുന്നു:

‘ജിഹാദ്’ ഒരു താൽക്കാലിക സ്ഥിതിവിശേഷമായിരുന്നെങ്കിൽ അന്ത്യനാൾ വരെ ഓരോ മുസ്ലിമിനും ബാധകമായ സമഗ്രമായ ഈ വചനം ദൈവദൂതൻ പറയുമായിരുന്നില്ല.

“യുദ്ധം ചെയ്യാതെയും മനസ്സിൽ അതിന് ആഗ്രഹിക്കാതെയും ആരെങ്കിലും മരിച്ചുപോയാൽ കാപട്യത്തിന്റെ ഒരംശവുമായാണ് അയാൾ മരിക്കുന്നത്.”

വ്യക്തിപരമായ ചില കാരണങ്ങളും പ്രത്യേകമായ ചില കുടുംബ സാഹചര്യങ്ങളും നിമിത്തം ചില മുജാഹിദുകളെ പ്രവാചകൻ യുദ്ധ രംഗത്തുനിന്നു തിരിച്ചയച്ചിട്ടുണ്ട്. ഉദാഹരണമായി, ഒരാൾ നബി (സ)യോടു ചോദിച്ചു: “ഞാൻ ജിഹാദിനു വരട്ടേ? നബിയുടെ മറു ചോദ്യം: നിനക്കു മാതാപിതാക്കളില്ലേ? അയാൾ: ഉണ്ട്. നബി: എങ്കിൽ അവരുടെ കാര്യത്തിൽ ജിഹാദ് ചെയ്യൂ.”

ഇതുപക്ഷേ, വ്യക്തിപരമായ അവസ്ഥയാണ്. പൊതുനിയമത്തെ അതു ഖണ്ഡിക്കുന്നില്ല. ഒരു വ്യക്തിയുടെ അസൗകര്യം മറ്റു ധാരാളം മുജാഹിദുകളുടെ ഉത്തരവാദിത്തങ്ങളെ കുറയ്ക്കുകയില്ല. തന്റെ സൈന്യത്തിലെ ഓരോരുത്തരുടെയും വ്യക്തിപരമായ പ്രശ്നങ്ങളെക്കുറിച്ച് ബോധവാനായിരുന്ന പ്രവാചകൻ ഒരുപക്ഷേ, ആ സൈനികന്റെയും അയാളുടെ മാതാപിതാക്കളുടെയും സ്ഥിതി അറിഞ്ഞിരുന്നിരിക്കാം. അതാവാം അത്തരമൊരു നിർദ്ദേശം അയാൾക്കു നൽകാൻ തിരുമേനിയെ പ്രേരിപ്പിച്ചിരിക്കുക.

അതുകൊണ്ട്, സാഹചര്യങ്ങളുടെ സ്വാധീനമനുസരിച്ചുണ്ടായിരുന്ന ഒരു താത്കാലിക സ്ഥിതിവിശേഷം മാത്രമാണു ജിഹാദെന്നും ഇപ്പോൾ അതു മാറിയെന്നും ദയവായി ആരും പറയാതിരിക്കുക.

ഇതിന്റെയർത്ഥം, ഇസ്‌ലാം അതിന്റെ വാളുയർത്തിപ്പിടിച്ചു വഴിയിൽ കണ്ടവരുടെയെല്ലാം തലകൾ അറുത്തു നടക്കും എന്നല്ല. ജനങ്ങളുടെ ജീവിതയാഥാർത്ഥ്യങ്ങളും പ്രബോധനസരണിയുടെ പ്രകൃതവുമാണ് വാളുയർത്തിപ്പിടിക്കാനും ഏതവസ്ഥയിലും സുസജ്ജരായിരിക്കാനും അതിനെ പ്രേരിപ്പിക്കുക!

ഇക്കാര്യം രാജാക്കന്മാർക്ക് ഇഷ്ടമാവുകയില്ല എന്ന് അല്ലാഹുവിന് അറിയാം. അധികാരത്തിന്റെ അപ്പോസ്തലന്മാർക്ക് ഇതിനെതിരേ അണി നിരക്കേണ്ടിവരുമെന്നും അവനറിയാം. കാരണം, ഈ വഴി അവരുടെ വഴിയല്ല; ഈ സരണി അവരുടെ സരണിയല്ല... ഇന്നലെ മാത്രമല്ല; ഇന്നും നാളെയും.. ഏതു ഭൂമിയിലും... ഏതു നിലവറയിലും!

തിന്മ ഇവിടെ കൊടികുത്തി വാഴുകയാണെന്ന് അല്ലാഹുവിന് അറിയാം. നീതിനിഷ്ഠമാകാൻ തിന്മക്കു കഴിയില്ല. നന്മയെ ഇവിടെ വളരാനനുവദിക്കാൻ അതിനു സാധിക്കുകയില്ല; നന്മ സമാധാനത്തിന്റെയും അനുരഞ്ജനത്തിന്റെയും മാർഗത്തിലൂടെയാണ് ചരിക്കുന്നതെങ്കിൽപ്പോലും! കാരണം, നന്മ വളരുക എന്നതുതന്നെ തിന്മയുടെ വളർച്ചയ്ക്കു ദോഷകരമാവുന്നു. സത്യം നിലനിൽക്കുക എന്നതുതന്നെ മിഥ്യയുടെ നിലനിൽപ്പിന് അപകടകരമാവുന്നു. അതുകൊണ്ട് തിന്മയ്ക്ക് നന്മയുടെ ശത്രുപക്ഷത്തേക്ക് ചായാതിരിക്കാനാവില്ല. മിഥ്യയ്ക്ക് ആത്മപ്രതിരോധത്തിനായി സത്യത്തെ ശക്തികൊണ്ട് ശ്വാസംമുട്ടിച്ചു കൊല്ലാ

തിരിക്കാനുമാവില്ല!

ഇതു പ്രകൃതിയാണ്... സാമ്പർഭിക സ്ഥിതിവിശേഷമല്ല!

ഇതു സ്വഭാവമുണ്ട്... അടിയന്തരസാഹചര്യമല്ല!

അതിനാൽ ജിഹാദ് അനിവാര്യമാകുന്നു.. എല്ലാ രൂപങ്ങളിലും അത് അനിവാര്യമാകുന്നു... മനസ്സാക്ഷിയുടെ ലോകത്ത് അതു തുടങ്ങാതിരിക്കാനാവില്ല... അവിടെനിന്ന് വളർന്ന് യാഥാർഥ്യങ്ങളുടെ ലോകത്തേക്കു വളരാതിരിക്കാനാവില്ല. ആയുധമേന്തിയ തിന്മയെ ആയുധമേന്തിയ നന്മ കൊണ്ട് നേരിടാതിരിക്കാനാവില്ല. സമരസജ്ജമായ മിഥ്യയെ സമരസജ്ജമായ സത്യംകൊണ്ട് എതിരിടാതിരിക്കാനാവില്ല... അല്ലാത്തപക്ഷം അത് ആത്മഹത്യപരമാവും... അല്ലെങ്കിൽ സത്യവിശ്വാസികൾക്കു യോജിക്കാത്തവിധം അപഹാസ്യമാകും!”

(ഫീ ഗിലാലിൽ ഖുർആൻ: 2/742)

ബലം പ്രയോഗിക്കുകയോ അതിനൊരുങ്ങുകയോ ചെയ്യുന്ന അക്രമിയെ ഞാൻ കുറ്റപ്പെടുത്തുകയില്ല.
അവന്റെ വഴി പിടിച്ചടക്കലാണ്.
നമ്മുടെ ബാധ്യതയോ ഒരുങ്ങുക എന്നതും.

4. അല്ലാഹുവിന്റെ വിളിക്കുത്തരം ചെയ്യുക

അല്ലാഹു അരുളുന്നു: “നിങ്ങൾ ലഘുവായും ഘനമായും ഇറങ്ങിപ്പറപ്പെട്ടുകൊള്ളുക. നിങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കൾക്കൊണ്ടും ശരീരങ്ങൾക്കൊണ്ടും അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ സമരം ചെയ്യുക. അതാണു നിങ്ങൾക്കുത്തരം; നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നുവെങ്കിൽ.” (9:41)

‘ലഘു’, ‘ഘനം’ എന്നിവയുടെ പത്തു വ്യത്യസ്ത വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ ഖുർതുബി ഉദ്ധരിക്കുന്നുണ്ട്.

1. ഇബ്നു അബ്ബാസ്: “യുവത്വവും പ്രായപൂർത്തിയും”
2. ഇബ്നു അബ്ബാസ്, ഖതാദ: “ആകാംക്ഷയും ആകാംക്ഷയില്ലായ്മയും.”
3. ‘ലഘു’ - സമ്പന്നൻ, ‘ഘനം’ ദരിദ്രൻ - മുജാഹിദ് നിവേദനം ചെയ്തത്.
4. ‘ലഘു’ യൗവനം, ‘ഘനം’ വാർധക്യം - ഹസൻ ബസ്വരി നിവേദനം.
5. ‘തിരക്കുള്ളവരും തൊഴിലില്ലാത്തവരും.’
6. ‘കുടുംബത്തോടൊപ്പവും കുടുംബമില്ലാതെയും’ - സൈദ് ഇബ്നു അലി, ഹകം ബ്നു ഉത്തൈബ എന്നിവർ നിവേദനം.
7. ‘ഒഴിവാക്കുന്നതിഷ്ടമില്ലാത്ത ചില ജോലിയോടെയും യാതൊരു

തൊഴിലുമില്ലാതെയും' - ഇബ്നു സൈദ് നിവേദനം.

8. 'കാലാശ്ചയം കൃതിരപ്പയം' - അൽ ഔസാഇ നീവേദനം.

9. 'മുന്നണിപ്പടയിൽ അണിനിരന്നു പൊരുതുന്നവൻ ലഘുവായി' എന്നതിലുൾപ്പെടുന്നു.

10. 'ലഘു', ധീരം, 'ഘനം' - ഭീരുവായി.

നമുക്കു മനസ്സിലായ ശരിയായ വ്യാഖ്യാനം ആളുകൾ ഒന്നടങ്കം എന്നാണ്. അതായത്, യത്നം നിങ്ങൾക്കു ലഘുവോ ഘനമോ എന്തായാലും മുന്നോട്ടു പോവുക.

ഇബ്നു ഉമ്മിമഖ്റൂം പ്രവാചക സന്നിധിയിൽ വന്നു ചോദിച്ചു. "ഞാൻ യുദ്ധം ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടോ?"

പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞു: "അതേ." അന്ധനുമേൽ ആക്ഷേപമില്ല എന്ന സൂക്തം അല്ലാഹു അവതരിപ്പിക്കുന്നതുവരെ അവിടുന്ന് അതാവർത്തിച്ചു.

ഈ റിപ്പോർട്ടുകളെല്ലാം 'ലഘു' 'ഘനം' എന്നിവ ചിത്രീകരിക്കാനുള്ളവ മാത്രമാണ്. അഹ്ഗാനിസ്താനും ഫലസ്തീനും മാത്രമല്ല, ലോകത്തിന്റെ ഒട്ടുമിക്ക ഭാഗങ്ങളും ഈ സൂക്തത്തിന്റെ പരിധിയിൽ വരുന്നു. തഹ്സീർ, ഹദീസ്, ഉസൂൽ (മതനിദാന തത്ത്വങ്ങൾ) എന്നിവ ഇത് അസന്നിഗ്ധമാം വിധം വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഇസ്ലാമിക രാജ്യത്തോടുമുന് ഇസ്ലാമിക രാജ്യമായിരുന്ന നാട്ടിലോ ശത്രു പ്രവേശിക്കുകയാണെങ്കിൽ, ശത്രുവ അഭിമുഖീകരിക്കൽ അവിടത്തെ മുസ്ലിംകളുടെ കടമയാണ്. എന്നാൽ, അവർ വിസമ്മതിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അല്ലെങ്കിൽ, അശക്തരോ മടിയന്മാരോ എണ്ണത്തിൽ അപര്യാപ്തരോ ആണെങ്കിൽ ആ വൈയക്തിക കടമ (ഫർദ്ദ് ഐൻ) അവർക്കു ചുറ്റുമുള്ളവരിലേക്കു വ്യാപിക്കുന്നു. അവരും വിസമ്മതിക്കുകയാണെങ്കിൽ അത് അവർക്കു ചുറ്റുമുള്ളവരിലേക്കു വ്യാപിക്കുന്നു. അങ്ങനെയങ്ങനെ, ലോകത്തെങ്ങുമുള്ള വിശ്വാസികളുടെ മേൽ ജിഹാദ്പരമായ വൈയക്തിക കടമ ചൂഴ്ന്നതുവരെ അതു തുടരും. ആ സമയം ആർക്കും അതു വേണ്ടെന്നു വയ്ക്കാനാവില്ല. നോമ്പും നമസ്കാരവും പോലെ പിതാവിന്റെ സമ്മതമില്ലാതെ മകനും, ഉത്തമർണന്റെ സമ്മതമില്ലാതെ അധമർണനും ഭർത്താവിന്റെ സമ്മതമില്ലാതെ സ്ത്രീക്കും, യജമാനന്റെ സമ്മതമില്ലാതെ അടിമയ്ക്കും അതു ബാധകമാകും. അവിശ്വാസികളുടെ മാലിന്യത്തിൽ നിന്നു ഭൂമി പരിശുദ്ധമാക്കപ്പെടുംവരെ ഈ വൈയക്തിക ബാധ്യത ഫലത്തിൽ നിലനിൽക്കും. എന്നാൽ, യാത്ര പോകുന്ന സ്ത്രീക്ക് (വിവാഹം പാടില്ലാത്ത) ഒരു മഹ്റം - പുരുഷരക്തബന്ധകൂടെയുണ്ടാവുക അനിവാര്യമാണ്.

(എന്റെ വിനീതമായ അനുഭവത്തിൽ), ഈ ഉപാധി പരാമർശിക്കാത്ത ഏതെങ്കിലും ഒരു ഫിഖ്ദ്, തഹ്സീർ, ഹദീസ് കൃതി ഞാൻ

കണ്ടിട്ടില്ല. ഈ അവസാരത്തിൽ ജിഹാദ് ഫർജ് കിഫായ ആവുമെന്നു മുൻഗാമികളിലാരും പറഞ്ഞിട്ടുമില്ല. മാതാപിതാക്കളുടെ അനുമതി അത്യാവശ്യമാണെന്നും അവർ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. (മുമ്പു മുസ്ലിംകളുടേതായിരുന്ന) രാജ്യം അവിശ്വാസികളുടെ കൈയിലിരിക്കുന്ന കാലം അവസാനിക്കുന്നതുവരെ മുസ്ലിംകളുടെ കഴുത്തിൽ നിന്ന് അതിന്റെ പാപം ഒഴിവാകുകയില്ല. ജിഹാദ് ചെയ്യുന്നവരൊഴികെ ആരും ആ പാപത്തിൽ നിന്നു രക്ഷിക്കപ്പെടുകയുമില്ല.

അതിനാൽ, ഇന്നു ജിഹാദ് ചെയ്യാത്തവരാരായാലും അവരെല്ലാം തന്നെ തന്റെ കടമ മറക്കുകയാണ്. ഒഴികഴിവില്ലാതെ റമളാനിൽ ആഹരിക്കുന്നവനെപ്പോലെ, അല്ലെങ്കിൽ, സകാത് പിടിച്ചുവയ്ക്കുന്ന ധനികനെപ്പോലെ. അല്ല, ജിഹാദ് വേണ്ടെന്നുവയ്ക്കുന്ന വ്യക്തിയുടെ അവസ്ഥ ഇതിലും ഗുരുതരമാണ്.

ഇബ്നു തൈമിയ പറഞ്ഞു:

“ഈമാനിനു ശേഷം, മതവും ലോകവും നിശിപ്പിക്കുന്ന അധിനിവേശക്കാരനായ ശത്രുവിനെ പിടിച്ചു പുറത്താക്കുന്നതിനെക്കാൾ നിർബന്ധമായ മറ്റൊന്നുമില്ല. (ഫതാവൽ കുബ്റാ 4/520)

എൺപതുവയസ്സ് പ്രായമുള്ളപ്പോൾ അബൂത്വൽഹ പാരായണംചെയ്തതിൽ ഈ സത്യമുണ്ട്. “മുന്നോട്ടു പോവുക, ലഘുവായും ഘനമായും.”

തൂർന്നദ്ദേഹം പറഞ്ഞു:

“യുവാക്കളും വൃദ്ധരും-ആർക്കും അല്ലാഹു ഒഴികഴിവുനൽകുന്നതല്ല.

ഹേ, മകനേ എന്നെയും ഒരുക്കു (ജിഹാദിന്), എന്നെയും ഒരുക്കു.”

മകൻ പറഞ്ഞു: “അല്ലാഹു താങ്കളോടു കരുണകാണിക്കട്ടെ. പ്രവാചകൻ നിര്യാതനാവുന്നതുവരെ താങ്കൾ അവിടുത്തോടൊപ്പം യുദ്ധം ചെയ്തു. അബൂബകർ മരിക്കുന്നതുവരെ അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പവും ഉമർ മരിക്കുന്നതുവരെ അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പവും, അതിനാൽ ഇന്നു മുതൽ ഞങ്ങൾ താങ്കൾക്കു പകരമായി യുദ്ധം ചെയ്യാം.”

അബൂത്വൽഹ പറഞ്ഞു: “ഇല്ല, എന്നെ ഒരുക്കു.”

അങ്ങനെ അദ്ദേഹം ജിഹാദിനു പുറപ്പെട്ടു. സമുദ്രയാത്രക്കിടയിൽ നിര്യാതനായി. ഒമ്പതു ദിവസം കഴിയുന്നതുവരെ അദ്ദേഹത്തെ ഖബറടക്കാൻ പറ്റിയ ഒരു ദ്വീപ് അവർക്കു കാണാനായില്ല. അവസാനം അവരദ്ദേഹത്തെ ഒരു ദ്വീപിൽ ഖബറടക്കി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മൃതശരീരം അപ്പോഴും ജീർണിച്ചിരുന്നില്ല. അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിൽ സംപ്രീതനാവട്ടെ. (തഹ്സീറുൽ ഖുർതുബി. 7/151)

നാടിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തു ശത്രു അധിനിവേശം നടത്തുന്നതു കാരണം

ദ് വൈയക്തിക കടമയാവുമ്പോൾ, അല്ലെങ്കിൽ, ഇസ്‌ലാമിക ഹൃദയഭൂമിയുടെ ഒരു ഭാഗം ശത്രുവിനു കീഴിലാവുമ്പോൾ ആ അവസ്ഥയിൽ നാട്ടിലെ എല്ലാ അവാസിനുകളും പുറപ്പെടുക (ശത്രുവെ അഭിമുഖീകരിക്കുക) എന്നതു കടമയാണ്. ലഘുവായും ഘനമായും വൃദ്ധന്മാരും യുവാക്കളും ഓരോരുത്തരും അവരവരുടെ കഴിവനുസരിച്ച് - ആണും പെണ്ണും - പിതാവിന്റെ സമ്മതം കിട്ടിയവരും കിട്ടാത്തവരും പിതാവിനെക്കൂടാതെയും അവർ ശത്രുവിനെതിരെ പുറപ്പെടണം.

ആ ഭാഗത്തെ നിവാസികൾ ദുർബലരാണെങ്കിൽ തന്നെയും ശത്രുവെ എതിരിട്ടു പുറം തള്ളാൻ തങ്ങൾ ഒറ്റക്കു കെല്പുള്ളവരാണെന്ന് അവർക്കു സ്വയം ബോധ്യമാകുന്നതുവരെ, യുദ്ധം ചെയ്യാനോ എണ്ണം വർദ്ധിപ്പിക്കാനോ ആണെങ്കിൽ പോലും ആരും പിന്തിനിൽക്കാൻ പാടില്ല.

അതുപോലെത്തന്നെയാണു ശത്രുവിനെതിരെ തങ്ങളുടെ ബലഹീനതയെക്കുറിച്ചു ബോധ്യമുള്ളവരും അവരുമായി ചേർന്നും സഹായിച്ചും പുറപ്പെടുക എന്നത്. കാരണം, ശത്രുവിനെതിരെ മുസ്‌ലിംകൾ എല്ലാവരും ഒറ്റക്കെയാണ്. തങ്ങളുടെ നാട്ടിലിറങ്ങി അധിനിവേശം നടത്തിയ ശത്രുവെ പുറത്താക്കാനാവും വരെ ആ നാട്ടുകാരുടെ ജിഹാദിനെ സംബന്ധിച്ച വിധി അതാണ് - എവിടം മുതൽ മറ്റുള്ളവരിൽ നിന്ന് ആ കടമ ഒഴിവാക്കുന്നുവോ അവിടം വരെ ആ വിധി ബാധകമാകും.

ഇസ്‌ലാമിന്റെ മണ്ണിനടുത്തേക്കു (ദാറുൽ ഇസ്‌ലാം) ശത്രു ആക്രമണോദ്ദേശ്യത്തോടെ വരികയാണെങ്കിൽ - യഥാർത്ഥത്തിൽ അതിൽ പ്രവേശിക്കാതെത്തന്നെ അല്ലാഹുവിന്റെ മതം നിലനിൽക്കുകയും ഭൂപ്രദേശം സംരക്ഷിതമാകുകയും ഭൂമി സുരക്ഷിതമാകുകയും ശത്രുവെ കീഴടക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ ആളുകൾ അവരെ അഭിമുഖീകരിക്കാനായി പുറപ്പെടുക എന്നതും ആത്യാവശ്യം തന്നെ. ഇതിലൊന്നും ഒരഭിപ്രായ വ്യത്യാസവുമില്ല.

തന്റെ കുടുംബത്തോടൊപ്പം കഴിയണമെന്നാഗ്രഹിച്ച ഭാര്യയെ അഭിസംബോധനചെയ്ത അൽജഅ്ദി എന്ന കാവ്യപ്രതിഭയുടെ വരികൾ എത്ര മനോഹരം.

അല്ലാഹുവെ കുറിച്ചോർമ്മിപ്പിച്ചാ രാത്രിയവൾ കഴിഞ്ഞു.

ആ കവിളുകളിലൂടെ മിഴിനീരൊഴുകുന്നു ധാരയായി.

പ്രിയസ്ത്രീയേ, അല്ലാഹുവിന്റെ വേദം

എന്നെ മുന്നോട്ടു നയിക്കുകയാണ് - ഒരു സൂക്തം:

നേരത്തേ വിധിച്ചതിൽനിന്ന് ഞാനല്ലാഹുവിനെ തടയുകയോ?

ഞാൻ തിരിച്ചെത്തുകയാണെങ്കിൽ

സൃഷ്ടിയുടെ അധിപതിയാണെന്ന തിരിച്ചെത്തിക്കുന്നത്.
 ഞാനെന്റെ രബ്ബിനെ കണ്ടുമുട്ടുകയാണെങ്കിലോ
 നീ മറ്റൊരാളെ വേളി കഴിക്കുക.
 വിടുതി കിട്ടുമൊരന്ധനോ മുടന്തനോ
 അവശവിവശനാമൊരു രോഗിയോ അല്ല ഞാൻ.

5. നമ്മുടെ പൂർവികരെ പിന്തുടരുക

നമ്മുടെ ഭക്തപൂർവികർക്കു ജിഹാദ് ഒരു ജീവിതരീതിയായിരുന്നു. പ്രവാചകൻ ധർമയോദ്ധാക്കളുടെ നായകനും അനുഭവജ്ഞാനമില്ലാത്ത യുവഭാഗ്യവാന്മാർക്കൊരു മാതൃകയുമായിരുന്നു. ഭയാനകമായ പോരാട്ടമുണ്ടാവുമ്പോൾ ശത്രുവിന് ഏറ്റവും അടുത്തല്ലെങ്കിൽ അവർ പ്രവാചകനു ചുറ്റും ദുഃഖനിശ്ചയത്തോടെ ഉറച്ചുനിൽക്കുമായിരുന്നു.

പ്രവാചകൻ പങ്കെടുത്ത മൊത്തം സൈനിക പര്യടനങ്ങൾ 27 എണ്ണമാണ്. ഇതിൽ 9 എണ്ണത്തിൽ പ്രവാചകൻ നേരിട്ടു യുദ്ധം ചെയ്തു: ബദ്ർ, ഉഹ്ദ്, അൽ മുറൈസി, ഖന്ദഖ്, ഖുറൈഖ, ഖൈബർ, മക്കാ ഫത്ഹ്, ഹുനൈൻ, താഇഫ് എന്നിവ. മക്ക ബലമുപയോഗിച്ചു കീഴടക്കുകയായിരുന്നു എന്നു കരുതുന്നവരുടെ അഭിപ്രായമനുസരിച്ചാണ് ഇത്. മൊത്തം അദ്ദേഹം 47 സൈനിക സംഘങ്ങളെ അയച്ചു. ബനു നദീറുമായുള്ള യുദ്ധത്തിലും അദ്ദേഹം പങ്കെടുത്തതായി പറയപ്പെടുന്നു. (നിഹായതുൽ മുഹ്താജ് 8/16)

ഇതിനർത്ഥം; പ്രവാചകൻ ഓരോ രണ്ടു മാസത്തിലും ഒരു സൈനിക പര്യടനം വീതം നടത്തുകയോ ഒരു സേനയെ അയക്കുകയോ ചെയ്തിരുന്നു എന്നാണ്.

നല്ലവരായ അനുചരന്മാരും പ്രവാചകന്റെ പാത പിന്തുടർന്നു. കാരണം, ആ തലമുറയെ പൂർത്താൻ ജിഹാദിന്റെ പാഠമഭ്യസിപ്പിച്ചാണു വളർത്തിയത്. അവർ വിശുദ്ധയുദ്ധത്താൽ സ്നാനപ്പെട്ടു. ലൗകിക കാര്യങ്ങളിൽ ആസക്തനാവുന്നതിൽനിന്ന് അവരിതിലൂടെ ശുദ്ധി നേടി. മുറിവു വെള്ളത്തിൽ കഴുകി വൃത്തിയാക്കുന്നതുപോലെ.

അസ്ലം അബൂ ഇമ്രാൻ പറഞ്ഞതായി നിവേദനം:

കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ യുദ്ധത്തിൽ ശത്രുനിരകളെ തുളച്ചുകയറും വിധം ഒരു മുഹാജിർ ആക്രമണം നടത്തി വധിക്കപ്പെട്ടു. അബൂഅയ്യൂബുൽ അൻസാരി ഞങ്ങളോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്നു. ചിലയാളുകൾ പറഞ്ഞു: “അയാൾ സ്വന്തം കൈകൊണ്ടു നശിക്കുന്നതിനു കാരണമായി.”

ഇതിനെക്കുറിച്ച് അബൂഅയ്യൂബ് പറഞ്ഞു, “ഞങ്ങൾക്കാണ് ഈ സൂക്തത്തെക്കുറിച്ചു കൂടുതൽ അറിയുക. കാരണം, ഇതു ഞങ്ങൾക്കിടയിലാണ് ഇറങ്ങിയത്. ഞങ്ങൾ ദൈവദൂതരെ പിന്തുടർന്നു. അവിടു

ത്തോടൊപ്പം സംഭവങ്ങൾക്കു സാക്ഷിയാവുകയും അദ്ദേഹത്തെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട് ഇസ്‌ലാം വ്യാപിക്കുകയും അതിജീവിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ ഞങ്ങൾ ഒരു കൂട്ടം അൻസാറുകൾ പരസ്പര സന്ദേഹബന്ധത്താൽ ഒത്തുകൂടി ഒരു ദിവസം പറഞ്ഞു.

“അല്ലാഹു അവന്റെ പ്രവാചകനെ സഹചരനാക്കി നമ്മെ ആദരിക്കുകയും ഇസ്‌ലാം വ്യാപിപ്പിക്കുകയും അനുയായികൾ അനേകമാവുകയും ചെയ്തു. നമ്മുടെ കുടുംബങ്ങൾ, സമ്പാദ്യങ്ങൾ, കുട്ടികൾ എന്നിവയെക്കാളെല്ലാം നമ്മൾ അവിടുത്തെക്കു മുൻഗണന നൽകി. എന്നാൽ, ഇപ്പോഴിതാ യുദ്ധം തീർന്നിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ, നാം ഭാര്യമാരുടെയും കുട്ടികളുടെയും അടുത്തേക്കു തിരിച്ചുപോയി അവരോടൊപ്പം കഴിയുക.” ശേഷമാണ് ഈ സൂക്തം അവതരിച്ചത്,

“അല്ലാഹുവിന്റെ പാതയിൽ ചെലവഴിക്കുക, സ്വകരങ്ങൾ നാശത്തിനു കാരണമാക്കരുത്.” (2: 195). അതിനാൽ, നാശം കുടികൊള്ളുന്നത് സ്വവസതിയിൽ ഭാര്യമാരുമായും കുട്ടികളുമായും കഴിഞ്ഞുകൂടുകയും ജിഹാദ് വേണ്ടെന്നുവയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിലാണ്.”

(അൽ ഹാകിം അൽ മുസ്‌തദ്റക് 2/2275)

ഇമാസ്സയിലെ പണക്കൈമാറ്റമേശക്കരികെ വച്ച് ഒരിക്കൽ മിഖ്ദാദ് ബ്നു അസ്‌വദിനെ കണ്ടതായി ത്വബ്‌രി നിവേദനം. പൊണ്ണത്തടി കാരണം അദ്ദേഹം മേശയിൽ ഊന്നിനിൽക്കുകയായിരുന്നു.

ചിലയാളുകൾ പറഞ്ഞു:

“അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് ഒഴികഴിവു തന്നിരിക്കുന്നു (ജിഹാദിൽനിന്നു വിട്ടുനില്ക്കാൻ)”

അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “പുറപ്പാടിന്റെ അധ്യായം ഞങ്ങൾക്കെത്തിയിരിക്കുന്നു. (അല്ലാഹു പറഞ്ഞു) പോവുക, ലഘുവായും ഘനമായും.”

സുഹ്‌രി ഉദ്ധരിക്കുന്നു:

സഹൂദ്ബ്നുൽ മുസയ്യബ് ജിഹാദിനു പുറപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു കണ്ണു കാണുമായിരുന്നില്ല. ചിലരദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞു: “താങ്കൾ വികലാംഗനാണ്.”

പക്ഷേ, അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: അല്ലാഹു ലഘുവായും ഘനമായും (പുറപ്പെടാൻ) ആഹ്വാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എനിക്കു പോരാടാനറിയില്ലെങ്കിലും ഞാൻ നമ്മുടെ എണ്ണം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും സ്വത്തിനു കാവൽ നിൽക്കുകയും ചെയ്യും.”

ലിവാന്ത് യുദ്ധത്തിൽ കണ്ടതായി ചിലർ ഉദ്ധരിക്കുന്നു: (അൽ ശാമിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷ്യമാണു ലിവാന്ത്. ആധുനിക സിറിയ, ലബനൻ, ഫിലസ്തീൻ, ജോർദ്ദാൻ, എന്നിവ ഉൾപ്പെടെയുള്ള പ്രദേശങ്ങൾ)

പ്രായാധിക്യം കാരണം കൺപുരികങ്ങൾ കണ്ണുകളുടെ മേൽ

ഞാന്നു കിടക്കുന്ന ഒരു മനുഷ്യനെ കണ്ടു. ഒരാൾ അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞു: “ഹേ, അമ്മാവോ, തീർച്ചയായും അല്ലാഹു താങ്കൾക്കു ജിഹാദിൽനിന്ന് ഒഴികഴിവു തന്നിരിക്കുന്നു.”

അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “എന്റെ മകനേ, ലഘുവായും ഘനമായും പുറപ്പെടാൻ ഞങ്ങൾ കല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.” (തഹ്സീറുൽ ഖുർതുബി. 5/349)

അംറുബ്നു അയ്സ് എന്നയാളെ സംബന്ധിച്ച് ഇക്രീമ നിവേദനം:

അദ്ദേഹം ബലഹീനനും രോഗിയും മക്കയിലെ പീഡിതമുസ്ലിമുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “അല്ലാഹു പലായനത്തെക്കുറിച്ചു വെളിപാടു നൽകിയിരിക്കുന്നു. എന്നെ കൊണ്ടുപോവുക.” തുടർന്ന് ഒരു സ്ത്രീയെ കൊണ്ടുവന്ന് അദ്ദേഹത്തെ അതിൽ കിടത്തി കൊണ്ടുപോയി. വഴിയേ മക്കയിൽ നിന്ന് 25 കിലോമീറ്റർ അകലെ തൻഹൂമിൽ അദ്ദേഹം നിര്യാതനായി.

ഇബ്റാഹീം ഇബ്നു അദ്ഹം മരണം ആസന്നമായ വേളയിൽ പറഞ്ഞു: “എന്റെ വില്ലു കെട്ടിത്തരു എനിക്ക്.” അതു കൈയിൽവെച്ചാണ് അദ്ദേഹം മരിച്ചത്. ഒരു റോമൻ ദീപിലാണ് അദ്ദേഹത്തെ ഖബറടക്കിയത്. (താരിഖു ദിമശ്ഖ് - ഇബ്നു അസാകിർ 2/1790)

ദൈവമാർഗത്തിൽ പോരാടുന്നതിനു വേണ്ടി അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു മുബാറക് 2600 കിലോമീറ്റർ സമുദ്രയാത്ര നടത്തുകയോ മൃഗസവാരി ചെയ്യുകയോ ചെയ്തിരുന്നു. മുസ്ലിംകളുടെ തുറമുഖങ്ങളിൽ (എത്തിച്ചേരാൻ).

സുഹൈർ ഇബ്നു ഖുമൈർ അൽ മറുസി പറഞ്ഞു: “നാല്പതു കൊല്ലമായി ഇറച്ചികഴിക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. പക്ഷേ, റോമിലെത്തുന്നതുവരെ ഞാനതു കഴിക്കില്ല. റോമിലെ സമരാർജിത സ്വത്തിൽനിന്നേ ഞാനതു കഴിക്കൂ.” (തർതീബുൽ മദാരിക്- അൽ ഖാദി അയ്യാദ് 3/249)

കുഹയിലെ ഗവർണ്ണറായിരുന്ന ഉർവ്വ: അൽ ജഅ്ദ് തന്റെ വീട്ടിൽ ജിഹാദിനു വേണ്ടി 70 കുതിരകളെ വളർത്തിയിരുന്നു. (തഹ്സീബുൽ അസ്മാഉ വല്ലുഗാത് 1/331)

മുഹമ്മദ് ഇബ്നു വാസിഅ് ഹദീസ് നിവേദകനും ഭക്തനുമായിരുന്നു. സൈനിക പര്യടനങ്ങളിലും സമരമുഖങ്ങൾക്കു കാവലായും അദ്ദേഹം സേവനം ചെയ്തു. ഖുതൈബ്ബ്നു മുസ്ലിം അൽ ബാഹിലി അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞു: പ്രകീർത്തിതമായ നൂറായിരം ഖഡ്ഗങ്ങളെക്കാളും ബലവാന്മാരായ യുവാക്കളെക്കാളും എനിക്കിഷ്ടം യുദ്ധത്തിൽ മുഹമ്മദ് ഇബ്നു വാസി ആകാശത്തേക്കുയർത്തിയ കൈവീരലാണ്. (അൽ മഅ്ശുഖു ഫിൽ ജിഹാദ്. പേ. 66)

അഹ്മദ് ബ്നു ഇസ്ഹാഖ് അൽ സലൂമി പറഞ്ഞു: “എന്റെ ഈ വാളുകൊണ്ടു ഞാൻ ആയിരം തുർക്കികളെ കൊന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് എനിക്കറിയാം. അത്യാചാരമാകുമായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ അത് എനോടൊപ്പം ഖബറടക്കണമെന്ന് ഞാൻ ആജ്ഞനൽകുമായിരുന്നു.” (തഹ്ദിബുത്തഹ്ദീബ് - ഇബ്നു ഹജറുൽ അസ്ഖലാനി 1/14)

അബൂ അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു ഖുദൂസ്: അനേകം ക്രിസ്ത്യാനികളെ കൊന്നതിൽനിന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിനു കീർത്തി കൈവന്നത്. ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി തന്റെ കുതിരയെ വെള്ളം കുടിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ്. എന്നാൽ, അതു വെള്ളത്തിനടുത്തു വരുന്നുമില്ല. അദ്ദേഹം അതിനോടു പറയുമായിരുന്നു: “എന്താണു തന്റെ കാര്യം? നീ വെള്ളത്തിൽ ഇബ്നു ഖുദൂസിനെ കണ്ടുവോ?”

ബദ്ർ ഇബ്നു അമ്മാർ ഒരു സിംഹത്തെ തന്റെ ചാട്ടവാറുകൊണ്ട് കൊലപ്പെടുത്തി. മുതനബ്ബി അദ്ദേഹത്തെ വാഴ്ത്തി:

അദ്ദേഹമൊരു സിംഹത്തെ
ചാട്ടവാറുകൊണ്ട് കൊലപ്പെടുത്തിയില്ലയോ
പിന്നെ തിളക്കമുറ്റ വാൾ നീ
ആർക്കു വേണ്ടിയാണു കരുതിവയ്ക്കുന്നത്?

ഉമർ അൽ മുഖ്താർ: “ഇറ്റാലിയൻ സേനാനായകൻ ഗ്രാസിയാനി അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞു: “ഇരുപതു മാസത്തിനിടയിൽ ഞങ്ങളു മായദ്ദേഹം 263 യുദ്ധങ്ങളിൽ മുഴുകി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മൊത്തം യുദ്ധങ്ങൾ ആയിരം വരും.”

ശൈഖ് മുഹമ്മദ് ഫർഗാൽ: ഫർഗാൽ നഗരത്തിൽ പ്രവേശിക്കുവോഴാക്കെ ഇസ്‌മാഇലിയ്യയിലെ ഇംഗ്ലീഷുകാർ അവിടെ അടിയന്തരാവസ്ഥ പ്രഖ്യാപിക്കുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ ജീവനോടെയോ മരിച്ച നിലയിലോ ഹാജരാക്കുന്നവർക്ക് അവർ 50,000 പൗണ്ട് വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരുന്നു.

യൂസുഫ് തൽഅത്: “ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ കശാപ്പുകാരൻ’ എന്നാണ് അദ്ദേഹം വിളിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. സുയസ് കനാലിൽ അദ്ദേഹം അത്രയേറെ ഇംഗ്ലീഷുകാരെ കൊലപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. ജമാൽ അബ്ബുന്നാസിർ അമേരിക്കൻ യജമാനന്മാരെ പ്രീതിപ്പെടുത്താൻ രണ്ടുപേരെയും വധിച്ചു.

അഹ്മദ് ശാഹ് മസ്‌ഊദിന്റെ സേനാ ദളത്തിലെ പ്രമുഖരിലൊരാളായിരുന്ന മുഹമ്മദ് ബാന പറഞ്ഞു: സലാങ് ഹൈവേ കടന്നു വരുകയായിരുന്ന 400 റഷ്യൻ സൈനികവാഹനങ്ങളെ ഞങ്ങൾ തകർത്തു. റഷ്യക്കാർ അദ്ദേഹത്തെ ‘ജനറൽ’ എന്നാണു വിളിച്ചിരുന്നത്. അദ്ദേഹം

200 കലാഷ്നികോവ് തോക്കുകളും 200 കലാകോവ് തോക്കുകളും പിടി ചെടുത്തു. ഒറ്റ ആക്രമണത്തിൽ ഒരിക്കൽ തങ്ങൾ 150 റഷ്യൻടാങ്കു കളെ നശിപ്പിച്ചതായി ബാന ഞങ്ങളോടു പറഞ്ഞു.

6. ഇസ്ലാമിനു ശക്തമായൊരടിത്തറ ഒരുക്കുക.

വെള്ളം, വായു എന്നിവയോളം തന്നെ അനിവാര്യമാണ് ഭൂമിയുടെ ഒരു ഭാഗത്ത് മുസ്ലിം സമുദയത്തെ സംസ്ഥാപിക്കുകയും ബോധ പൂർവ്വവും യഥാർത്ഥവുമായ ജിഹാദിലൂടെ അതിനെ നിലനിർത്തുകയും ചെയ്യുക എന്നത്. ധർമ്മശൂന്യരും ഇതിന് ഒരു നിർണായകമായ ഘടകവും സുരക്ഷാകവചവുമായി വർത്തിക്കണം. സംഘടിതമായ ഇസ്ലാമിക പ്രസ്ഥാനമില്ലാതെ ഈ ആദർശ മാതൃരാജ്യം കൈവരികയില്ല.

പൊതുവായ ഒരു ജനകീയ ജിഹാദിലൂടെയല്ലാതെ - ഇസ്ലാമിക പ്രസ്ഥാനം അതിന്റെ തുടിക്കുന്ന ഹൃദയവും ചിന്തിക്കുന്ന മസ്തിഷ്ക വുമായിരിക്കും - ഇസ്ലാമിക പ്രസ്ഥാനത്തിന് ഇസ്ലാമിക സമൂഹത്തെ സംസ്ഥാപിക്കാൻ കഴിയില്ല. വലിയൊരു കെട്ട് സ്പോടകവസ്തുക്കൾക്കു തീക്കൊളുത്തുന്ന ഒരു തീപ്പൊരി പോലെയൊരു അത്. സമൂഹത്തിലെ മറഞ്ഞുകിടക്കുന്ന പ്രാപ്തികൾക്ക് അത് ഉയിർപ്പു നൽകും. അഗാധതയിൽ സൂക്ഷിച്ചുവച്ച നന്മകളുടെ ഉറവകൾക്ക് അതു തുറവി നൽകും.

പേർഷ്യൻ ഖുസ്രുമാരുടെയും റോമൻ സീസർമാരുടെയും സിംഹാസനങ്ങൾ പിഴുതെറിഞ്ഞ സേനകളുമായി താരതമ്യം ചെയ്യുമ്പോൾ പ്രവാചകന്റെ അനുചരന്മാർ എണ്ണത്തിൽ പരിതാപകരമാംവിധം കുറവായിരുന്നു. അബൂബകർ സിദ്ദീഖിന്റെ കാലത്ത് ഇസ്ലാം വിട്ടശേഷം പശ്താപിച്ചു മടങ്ങിയ ഗോത്രങ്ങളെത്തന്നെയാണ് ഉമറുബ്നുൽ ഖത്താബ് പേർഷ്യക്കെതിരെ നിയോഗിച്ചത്. പ്രവാചകത്വം വാദിച്ച ത്വൽഹ ബ്നു യുവൈലിദുൽ അസ്ദി മികവുറ്റ, സമാദരണീയ സേനാനായകന്മാരിൽ ഒരാളായി മാറി. ശത്രുക്കളുടെ സൈനിക രഹസ്യങ്ങൾ ചോർത്തിയെടുക്കാൻ സഅദ്ബ്നു അബീ വഖാസ് അദ്ദേഹത്തെയാണു ചുമതലപ്പെടുത്തിയത്. അദ്ദേഹത്തിൽ അതുല്യ ധീരത പ്രകടിപ്പിച്ചു.

ഇത്തരം ഒരു കൂട്ടായ മുസ്ലിം യത്നത്തെ -ഇസ്ലാമിക സമാജമില്ലാതെ തന്നെ- ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിക്കായി ഫലപ്രദമായി പ്രവർത്തനക്ഷമമാക്കാനാവുമെന്നു വിചാരിക്കുന്ന ഒരു പിടി സൈനിക മേധാവികളുണ്ട്. ഇത് ഒരു തരം ഭാവനയോ വിഭ്രമചിന്തയോ കഴിഞ്ഞകാലത്തിന്റെ അവശിഷ്ടമോ ആണ്. ഇസ്ലാമിക പ്രസ്ഥാനവുമായുള്ള ജമാൽ അബ്ബുന്നാസിറിന്റെ ദൂരന്തത്തിന്റെ ഒരിക്കൽക്കൂടിയുള്ള ആവർത്തനത്തിലേറെ ഒന്നുമാകില്ല അത്.

പ്രയത്നങ്ങളുടെ നീണ്ട പാതയും വൻ ത്യാഗങ്ങളും ഗുരുതരമായ നഷ്ടങ്ങളുമായി ജനകീയ ജിഹാദ് പ്രസ്ഥാനം അധമമായ ഭൗതിക ലോകത്തിനു മീതെ നന്മയുടെ ഒരു ഗോപുരം കണക്കെ ഉയർന്നു നിൽക്കത്തക്ക വിധം ആത്മാവുകളെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്നു. പണം, ഹൃസ്വ കാലാഭിലാഷങ്ങൾ, വിഭവ ദൗർലഭ്യത എന്നിവയെ സംബന്ധിച്ച ബാലിശമായ തർക്കങ്ങൾക്കു മേൽ സുപ്രധാനമായ കാര്യങ്ങൾ അപ്പോൾ ഉയർന്നു നിൽക്കും. അപ്പോൾ അഹിതേച്ഛ ഇല്ലാതാവുകയും ആത്മാക്കൾക്കു മുർച്ചകൂടുകയും ചെയ്യുന്നു. യാത്രാ സംഘം പർവതച്ചുവട്ടിൽ നിന്ന് അത്യുന്നതശിഖരങ്ങളിലേക്കു ചലിക്കുന്നു, കളിമണ്ണിന്റെ ദുർമണത്തിൽനിന്നും അധമ നിലത്തിലെ സംഘർഷങ്ങളിൽനിന്നും ജിഹാദിന്റെ പാതയിൽ നേതൃഗുണം തരംതിരിക്കപ്പെടുന്നു. ത്യാഗം, സന്നദ്ധത എന്നിവയിൽനിന്നു കഴിവുകൾ വ്യക്തമാകുന്നു. ധീരതയും സേവനവുമായി ആളുകൾ മുന്നോട്ടു വരുന്നു.

കീർത്തി ഒരു മുന്തിരിച്ചുഷകമോ ഗായികയോ
ആണെന്നു കരുതായ്ക.
യുദ്ധം, കഠിന സമര,മിവയിലൂടെ
കൈവരുന്നു കീർത്തി."

സുപ്രധാന കാര്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധാവിഷയമാവുമ്പോൾ ആത്മാവുകൾ മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളിലും പ്രതീക്ഷകളിലും വസിക്കുന്നു. ചെറിയകാര്യങ്ങളിൽ നിന്ന് അവ ഉയർത്തപ്പെടുന്നു.

താങ്കളൊരു ആദരണീയ യത്നത്തിൽ വ്യാപൃതനാവുമ്പോൾ
നക്ഷത്രങ്ങൾക്കു കീഴെയുള്ളതിൽ തൃപ്തനാകായ്ക,
കാരണം, നിന്ദുകാര്യത്തിനായി വരിക്കും
മൃത്യുവിൻ രൂചിയും പെരിയതിനായുള്ള മരണത്തിൻ
രൂചിയും ഒന്നത്രെ.
ഭീരു ഭീരുത്വം ഒരു കാരണമായി കാണുന്നു.
നശിച്ച മനോഭാവമുള്ളവന്റെ ചതിയത്രെ അത്.

സമൂഹങ്ങളുടെ പ്രകൃതി വെള്ളത്തിനു സമാനമത്രെ. കെട്ടി നിൽക്കുന്ന വെള്ളത്തിൽ പായലും ചീത്ത വസ്തുക്കളും ഉപരിതലത്തിൽ ഒഴുകിനടക്കുന്നു. എന്നാൽ, ഒഴുകുന്ന വെള്ളത്തിന്റെ മുകൾത്തട്ടിൽ നിങ്ങൾക്ക് അഴുക്കു കാണാൻ കഴിയില്ല. ഗതികെട്ട ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിന് ഉത്തരവാദിത്തങ്ങൾ നിറവേറ്റാൻ കഴിയില്ല. ചല

നം, ത്യാഗം, സേവനം, സന്നദ്ധത എന്നിവയിലൂടെ മാത്രമേ നല്ല നേതൃത്വം ഉരുവപ്പെടൂ. വലിയ സാഹസിക കൃത്യങ്ങളിലൂടെയും അങ്ങേയറ്റത്തെ അർപ്പണങ്ങളിലൂടെയും ത്യാഗങ്ങളിലൂടെയുമാണ് അബൂബകർ, ഉമർ, ഉമ്മാൻ, അലി എന്നിവർ കിടയറ്റ വ്യക്തിത്വങ്ങളായി വളർന്നു വന്നത്.

സമുദായം അബൂബകറിനെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിൽ ഏകാഭിപ്രായക്കാരായതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിനു തിരഞ്ഞെടുപ്പു പ്രചാരണമൊന്നും വേണ്ടി വന്നില്ല. ദൈവദൂതരുടെ ദേഹി തന്റെ രക്ഷിതാ വിഭേദിക്കുന്നതിന് അധികം വൈകാതെത്തന്നെ എല്ലാവരുടെയും കണ്ണുകൾ അതോടെ ഒഴിഞ്ഞുകിടന്ന ആ സ്ഥാനത്തേക്കു തിരിഞ്ഞു. അവർക്ക് അബൂബകറിനേക്കാൾ ഉത്തമനായ മറ്റൊരാളെ അവിടേക്കു വേറെ കാണാനായില്ല.

ജിഹാദ് നിറവേറ്റുന്ന സമുദായം അതിനു വലിയ വില നൽകേണ്ടി വരും. അതുപോലെ, അതിനു നല്ലപോലെ പാകമായ പഴങ്ങൾ വിളവെടുക്കാനുമാകും. വിയർപ്പും രക്തവുമൊഴുക്കി നേടിയതു നഷ്ടപ്പെടുത്തുക എന്നത് അതിന് അനായാസകരമാകില്ല. ജനങ്ങളുടെ നേതൃസ്ഥാനങ്ങളിലിരുന്നു സൈനികബലത്തിന്റെ കൈക്കരുത്തിൽ പ്രഖ്യാപനങ്ങൾ നടത്തുമ്പോൾത്തന്നെ തിരശ്ശീലയ്ക്കു പിന്നിലെ ഓഫീസുകളിലെ മധ്യസ്ഥതയിൽ എല്ലാം എളുപ്പം നഷ്ടപ്പെടുത്താനും കഴിയും ചിലർക്ക്. അത്തരക്കാരിൽ ഇസ്ലാമിക പ്രസ്ഥാനത്തിലുള്ളവരുണ്ടാവില്ല.

*യുദ്ധമില്ലാതൊരു നാടാരു പിടിച്ചാലു,
മവർക്കതടിയറ വയ്ക്കുകയെളുപ്പമാവും.*

സുദീർഘമായ ജിഹാദ് പ്രസ്ഥാനത്തിലൂടെ വളർന്നുവന്ന സാധാരണക്കാരായ ആളുകൾ നയിക്കുന്ന ജിഹാദീ സമുദായത്തിന് അത്രയെളുപ്പം നിയന്ത്രണമോ നയാകത്വമോ നഷ്ടപ്പെടുകയില്ല. അത് അത്രവേഗം ഇരയായി നിലംപൊത്തുകയുമില്ല. അതിന്റെ നായകരുടെ പരിശ്രമങ്ങളെക്കുറിച്ച് അണികൾക്കിടയിൽ സംശയങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചുവിടാൻ അതിന്റെ ശത്രുക്കൾക്ക് അത്രയെളുപ്പം കഴിയുകയുമില്ല. സമൂഹം കൊടുത്തുവീട്ടിയ വിലയിലേക്കു - തങ്ങളുടെ നേതൃത്വവും അണികളും ഒന്നുപോലെ - കനത്ത സംഭാവന ചെയ്തതായും ഇസ്ലാമിക സമൂഹത്തിന്റെ സംസ്ഥാപനത്തിൽ അവർ ത്യാഗം വരിച്ചതായും ജിഹാദീ പ്രസ്ഥാനം സമുദായത്തെ അതിന്റെ മുഴുവൻ വ്യക്തികൾ സഹിതം തെരുപ്പെടുത്തുന്നു. അതിനാൽ, അവരീ നവജാത സമൂഹ

ത്തിന്റെ വിശ്വസ്ത സംരക്ഷകരുമായിരിക്കും. ഇതു സമുദായത്തെ മുഴുവൻ അതിന്റെ പ്രസവവേദനയുടെ യാതനകളിൽനിന്നു വിമുക്തമാക്കും. ഒരു സംശയവും വേണ്ട, ഇസ്‌ലാമികസമൂഹം/രാജ്യം പിറക്കും. എന്നാൽ, വേദനയില്ലാതെ, പ്രസവമില്ലാതെ ഈ ജനം സാധ്യമല്ല. എവിടെ പ്രയത്നമുണ്ടോ അവിടെ ക്ലേശമുണ്ടാവും. എവിടെ പിറവിയുണ്ടോ അവിടെ നോവുമുണ്ടാവും.

7 ഭൂമിയിലെ മർദ്ദിതരെ സംരക്ഷിക്കുക

ഭൂമിയിലെ ബലഹീനരും പീഡിതരുമായവരെ സംരക്ഷിക്കാതെ അവരിൽനിന്ന് അനീതി എടുത്തുമാറ്റാതെയുള്ള ഒരു ജിഹാദി പ്രേരണയില്ല ഇസ്‌ലാമിൽ:

“പീഡിതരും അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ടവരുമായ സ്ത്രീപുരുഷന്മാർക്കും കുട്ടികൾക്കും വേണ്ടി നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ സമരം ചെയ്യാതിരിക്കുന്നതിനെന്ന് ന്യായമാണുള്ളത്? ആ ജനമോ പ്രാർഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നാഥാ, മർദ്ദകരായ നിവാസികളുടെ പട്ടണത്തിൽ നിന്നു നീ ഞങ്ങളെ മോചിപ്പിക്കേണമേ! നിന്നിൽനിന്നു ഞങ്ങൾക്കൊരു രക്ഷകനെ നിശ്ചയിച്ചു തരിക. ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു സഹായിയെയും നിശ്ചയിച്ചുതരുക.” (4:75)

മുസ്‌ലിംസ്ത്രീകൾ മർദ്ദകഭീകരന്മാരായ ശത്രുക്കളുടെ മധ്യേ വീർപ്പുമുട്ടുമ്പോൾ, എങ്ങനെയാണ് ഇവിടെ ആശ്വാസമുണ്ടാവുക. അപ്പോൾ, മുസ്‌ലിംകൾക്ക് എങ്ങനെ ശാന്തരാവാൻ കഴിയും? ഒരു മുസ്‌ലിം സ്ത്രീ ബന്ധിയായി പിടിക്കപ്പെട്ടാൽ ശാരീരികമായും സാമ്പത്തികമായുമുള്ള പിന്തുണയോടെയുള്ള ജിഹാദ് ഫർദ്ദ് ഐൻ ആകുമെന്ന കാര്യത്തിൽ ഇസ്‌ലാമിക നിയമശാസ്ത്രവിശാരദർ ഏകാഭിപ്രായക്കാരാണ്.

അൽ ബസ്സാസിയ പറയുന്നു: “പടിഞ്ഞാറ് ഒരു മുസ്‌ലിം സ്ത്രീ ബന്ധിയായാൽ അവളെ മോചിപ്പിക്കുക കിഴക്കുള്ളവരുടെ കൂടി ബാധ്യതയാണ്.

ഞാനഭിലഷിക്കുന്നു.

അവർ മതത്തെ സംരക്ഷിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ തന്നെയും

അവർ സ്ത്രീകളുടെ അഭിമാനത്തിനുവേണ്ടി

പോരാടിയിരുന്നുവെങ്കിൽ,

ജിഹാദിന്റെ പ്രതിഫലത്തിൽ

അവർക്കു താല്പര്യമില്ലെങ്കിൽത്തന്നെയും

സമരാർജിത സ്വത്തുക്കൾക്കുവേണ്ടി

അവർ വന്നു പോരാടിയിരുന്നെങ്കിൽ.

ഒരിക്കൽ ഞാൻ ഹിക്മതിയാറുടെ കൂടെ ലോഗാറിലായിരുന്നു. അഫ്ഗാനിസ്താനിലെ ഒരു പ്രവിശ്യയാണു ലോഗാർ. അദ്ദേഹം അവിടത്തെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ആസ്ഥാനത്തിന് മാർകമായ ഒരു പ്രഹരമേല്പിച്ചപ്പോൾ പ്രവിശ്യയിലെ കുട്ടികൾ ആഹ്ലാദിച്ച് അട്ടഹസിച്ചു. ഹിക്മതിയാറിനുവേണ്ടി സ്ത്രീകളുടെ നാവുകൾ പ്രാർഥനാ നിരതമായി.

എല്ലാ നാടുകളിലും മുസ്ലിം സ്ത്രീകൾ ബന്ദികളല്ലേയോ?
അവിടെ മുസ്ലിംകളുടെ ജീവിതം സൗഖ്യമാകുമോ?
ഓരോ യുവാവും വയസ്സനും പോരാടണമെന്നത്
അല്ലാഹുവിന്റെയും ഇസ്ലാമിന്റെയും അവകാശമല്ലേയോ?

ഇസ്ലാം ഭൂമിയിൽ നീതിയുറപ്പിക്കാനാണു വന്നത്. ഖുർആൻ പ്രസ്താവിക്കുന്നു:

“തെളിഞ്ഞ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും മാർഗദർശനങ്ങളുമായി നമ്മുടെ ദൂതന്മാരെ നാം അയച്ചു. അവരോടൊപ്പം വേദവും ത്രാസും അവതരിപ്പിച്ചു. ജനങ്ങൾ നീതിപൂർവ്വം നിലകൊള്ളാൻ. മനുഷ്യവർഗം നീതിസംസ്ഥാപിക്കാൻ” (57:25)

8. രക്തസാക്ഷ്യവും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ സമുന്നതസ്ഥാനവും പ്രതീക്ഷിക്കുക

ഇമാം അഹ്മദ്, തിർമുദി എന്നിവർ നിവേദനം ചെയ്ത ഒരു ആധികാരിക ഹദീസിൽ, മിഖാദാം ഇബ്നു മുആദ് നിവേദനം ചെയ്യുന്നു.

“രക്തസാക്ഷിക്ക് അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് ഏഴ് ആനുകൂല്യങ്ങൾ ലഭിക്കും: ആദ്യ രക്തമൊഴുകുമ്പോൾ തന്നെ തന്റെ പാപങ്ങൾ മാപ്പാക്കപ്പെടും. ദേഹി ദേഹം വിടുംമുമ്പേ തന്റെ സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ഇടം കാണും. വിശ്വാസ വസ്ത്രധാരിയാക്കപ്പെടും. അതീവസുന്ദരികളായ ഏഴു സ്വർഗ്ഗകന്യകമാരെ അവന് വിവാഹം ചെയ്തുകൊടുക്കും. ഖബ്റിലെ ശിക്ഷയിൽ നിന്ന് വിടുതി ലഭിക്കും. ന്യായവിധി നാളിലെ കൊടും ഭീകരതയിൽ നിന്ന് സംരക്ഷിക്കപ്പെടും. ഈ ലോകവും അതിലുള്ള സർവ്വതിനേക്കാളും ഉത്തമമായ ഒരു രത്നക്കല്ലിൽ തീർത്ത പ്രതാപത്തിന്റെ കിരീടം ശിരസ്സിൽ ധരിപ്പിക്കപ്പെടും. തന്റെ വീട്ടുകാരിൽപ്പെട്ട 70 ആളുകൾക്കു ശുപാർശ ചെയ്യാനവകാശമുണ്ടാവും. (സ്വഹീഹുൽ ജാമിഅ് (ന. 5058))

പ്രവാചകൻ അരുളിയതായി അബൂഹുറയ്റ (റ)യിൽനിന്നു ബുഖാരി നിവേദനം:

“മുജാഹിദുകൾക്കു വേണ്ടി സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അല്ലാഹു നൂറു തട്ടുകൾ ഒരുക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഇവയിലെ ഏറ്റവും അടുത്ത രണ്ടു തട്ടുകൾ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം ആകാശവും ഭൂമിയും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസമാണ്. അല്ലാഹുവിനോടു ചോദിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നീ ഫിർദൗസ് തന്നെ ചോദിക്കുക.”
(ഫത്ഹുൽ ബാരി ഇബ്നു ഹജറുൽ അസ്ഖലാനി 6/9, അൽബുഖാരി)

9. തീർച്ചയായും ജിഹാദ് സമൂഹത്തിന്റെ അന്തസ്സ് കാക്കുന്ന ഒരു കവചവും ദൈവകോപമകറ്റുന്നതിനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗവുമാണ്.

ഇബ്നു ഉമറിൽനിന്നു വന്ന ഹദീസിൽ ഇമാം അഹ്മദ് നിവേദനം ചെയ്യുന്നു.

“ജനങ്ങൾ ദിർഹമിലും ദീനാറിലുമൊട്ടിപ്പിടിക്കുകയും അൽ ഇനാഹിലെ -കൂടിയ വിലയ്ക്കു വിറ്റു കുറഞ്ഞ വിലയ്ക്കു തിരിച്ചുവാങ്ങുന്ന ഒരു തരം കൊടുക്കൽ-വാങ്ങൽ രീതി - കച്ചവടത്തിൽ മുഴുകുകയും പശുക്കളുടെ വാലുകളെ പിന്തുടരുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ അല്ലാഹു അവരുടെമേൽ ഒരു ശാപമിറക്കും. മതത്തിലേക്കു തിരിയുന്നതുവരെ അല്ലാഹു അത് അവരിൽ നിന്നു നീക്കുകയില്ല.” (സ്വഹീഹുൽ ജാമിഅ് (ന. 688))

10. സമൂഹത്തിന്റെ അന്തസ്സ് സംരക്ഷിക്കുക

ശത്രുക്കളുടെ ഗുഡ്ഗാലോചനകളെ ചെറുത്തു തോൽപിക്കുക:

“നീ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ യുദ്ധം ചെയ്യുക. നിന്റെ സ്വന്തം കാര്യമല്ലാതെ നിന്നോടു കല്പിക്കുന്നില്ല. സത്യവിശ്വാസികളെ നീ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക. സത്യനിഷേധികളുടെ ആക്രമണശേഷിയെ അല്ലാഹു തടഞ്ഞേക്കും. അല്ലാഹുവത്രെ ഏറ്റവും കൂടുതൽ ആക്രമണശക്തിയുള്ളവനും അതികഠിനമായി ശിക്ഷിക്കുന്നവനും”(വി.ഖു. 4:84)

ഘബ്ബാനിൽനിന്ന് ഇമാം അഹ്മദും അബൂദാവൂദും നിവേദനം:

“ഒരു ദിവസം വരും. അന്ന് ലോകത്തുനിന്നെല്ലായിടത്തുനിന്നുമായി ഭക്ഷണത്തളികയിലേക്ക് കൈകളെന്നപോലെ ശത്രുക്കൾ നിങ്ങളുടെ നേരെ കൈനീട്ടും. ആരോ ചോദിച്ചു. ദൈവദൂതരേ, അന്നു ഞങ്ങൾ എണ്ണത്തിൽ കുറവായിരിക്കുന്നതു കൊണ്ടാവുമോ അത്?”

“അല്ല, എണ്ണത്തിൽ നിങ്ങൾ അനേകമുണ്ടാകും പക്ഷേ, നിങ്ങൾ പ്രളയ വെള്ളത്തിലെ നൂരകളായിരിക്കും. നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ ഭീരുത്വം വെക്കപ്പെടും. നിങ്ങളുടെ ലൗകികപ്രേമവും മരണഭയവും കാരണം ശത്രുഹൃദയങ്ങളിൽ നിന്നു നിങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച ഭീതിയകറ്റപ്പെടും.”

11. ഭൂമി സംരക്ഷിക്കലും അക്രമത്തിൽ നിന്നുള്ള സുരക്ഷയും

“ഒരു ജനതയെക്കൊണ്ടു മറ്റൊരു ജനതയെ നാം തടഞ്ഞില്ലായിരു
ന്നെങ്കിൽ ഭൂലോകം പാടേ തകരുമായിരുന്നു.” (2:251).

12. ആരാധനാലയങ്ങളുടെ സുരക്ഷിതത്വം

“അല്ലാഹു ജനങ്ങളിൽ ഒരു വിഭാഗത്തെ മറ്റൊരു വിഭാഗത്തെ
ക്കൊണ്ടു പ്രതിരോധിക്കുന്നില്ല എങ്കിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം
ധാരാളമായി സ്മരിക്കപ്പെടുന്ന മഠങ്ങളും ചർച്ചകളും പ്രാർഥനാലയ
ങ്ങളും മസ്ജിദുകളും തകർക്കപ്പെടുമായിരുന്നു.” (22:40)

13. പീഡനം, വൈകല്യവൽക്കരണം, കുടിയൊഴിപ്പിക്കൽ എന്നിവ
യിൽ നിന്നു സംരക്ഷണം

“നിങ്ങൾ യുദ്ധത്തിന് ഇറങ്ങിപ്പുറപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിൽ അല്ലാഹു
നിങ്ങൾക്കു വേദനയേറിയ ശിക്ഷ നൽകുകയും നിങ്ങളല്ലാത്ത മറ്റൊരു
ജനതയെ അവൻ പകരം കൊണ്ടു വരികയും ചെയ്യും.” (ഖു:9: 39)

14. സമുദായത്തിന്റെ ക്ഷേമം, വിഭവങ്ങളുടെ കരുതിവെപ്പ്

“എന്റെ ജീവനമാർഗ്ഗം എന്റെ കുന്തത്തിന്റെ നിഴലിലാണ്”
(ഇബ്നു ഉമറിൽ നിന്ന് ഇമാം അഹ്മദ് നിവേദനം ചെയ്ത ആധികാരിക
മായ ഹദീസ്)

15. ഇസ്ലാമിന്റെ അത്യുന്നത കൊടുമുടിയാണ് ജിഹാദ്

“അതിലേറ്റവും സമുന്നതമായത് ജിഹാദാണ്” എന്നു മുആദ്
ഇബ്നു ജബലിൽ നിന്നു തീർമിദി ഉദ്ധരിച്ച ആധികാരികമായ ഒരു ഹദീ
സിൽ കാണാം. ഈ സമുദായത്തിന്റെ സന്യാസമാണ് ജിഹാദ് എന്ന്
അബൂസഹൂദിൽ ഖുദ്റിയിൽ നിന്ന് ഇമാം അഹ്മദ് നിവേദനം ചെയ്ത
ഹദീസിലുണ്ട്.

“നിങ്ങൾ ജിഹാദ് നിറവേറ്റുക, അതീ സമുദായത്തിന്റെ സന്യാസ
മാണ് ” (സ്വഹീഹ് അഹ്മദ്)

16. ആരാധനയുടെ ഏറ്റവും ഉത്കൃഷ്ട രൂപമാണു ജിഹാദ്

മുസ്ലിമിന് അതിലൂടെ അത്യുന്നത പദവികൾ കരസ്ഥമാക്കാൻ
കഴിയും. ഫജ്ലുബ്നു സിയാദ് പറഞ്ഞു:

ശത്രുക്കളെ സംബന്ധിച്ചു പറയുമ്പോൾ അബൂ അബ്ദുല്ലാഹ്

അഹ്മദുബ്നു ഹൻബൽ പറയുന്നതായി ഞാൻ കേട്ടു, (തുടർന്നദ്ദേഹം കരയാൻ തുടങ്ങി). “അവരോടു പൊരുതി മരിക്കുന്നതിനെക്കാൾ പുണ്യ കരമായ മറ്റൊന്നുമില്ല.”

മറ്റു ചിലർ അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചു നിവേദനം ചെയ്തു:

അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “ശത്രുക്കളോട് എതിരിടുന്നതിനോടു തുല്യമായി ഒന്നുമില്ല. മുഖാമുഖമുള്ള യുദ്ധമാണ് ഏറ്റവും ഉദ്യമമായ പ്രവൃത്തി. ശത്രുക്കളോട് പൊരുതുന്നവർ ഇസ്‌ലാമിനെയും വിശുദ്ധസ്ഥലങ്ങളെയും സംരക്ഷിക്കുന്നവരാണ്. അതിനേക്കാൾ ഉത്തമമായ മറ്റൊരു പ്രവർത്തിയുണ്ട്? ആവർ ഭയത്തിലായിരിക്കെ ജനം സുരക്ഷിതരാണ്. അവർ സ്വന്തം ജീവർക്കും. സംഭാവന ചെയ്തവരത്രെ.” (അൽ മുഗ്നി 8/348-349)

ബുഖാരിയിൽ നിവേദനം ചെയ്യുന്നു:

“അല്ലാഹുവിന്റെ പാതയിൽ പോരാടുന്നവർക്കായി അല്ലാഹു ഫിർദൗസിൽ നൂറു പദവികൾ ഒരുക്കിയിട്ടുണ്ട്. അവ രണ്ടെണ്ണം തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം അകാശത്തിനും ഭൂമിക്കുമിടയിലെ ദൂരമത്രെ. അതിനാൽ, അല്ലാഹുവിനോടു ചോദിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ഫിർദൗസ് തന്നെ ചോദിക്കുക.” (സ്വഹീഹുൽ ബുഖാരി 6/9)

ഭാഗം രണ്ട്
ഹേ, ഇസ്ലാം

ഹേ മുസ്ലിം, നിനക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ ശാന്തിയും അനുഗ്രഹങ്ങളും നേരുന്നു.

അഹ്ഗാൻ ജിഹാദിനു ജനം അർപ്പിച്ച അഗണ്യമായ ത്യാഗങ്ങൾ താങ്കൾക്കു രഹസ്യമായ ഒന്നല്ലല്ലോ. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് അധിനിവേശത്തിനെതിരേ ഈ ഉജ്ജ്വലവിപ്ലവം തുടങ്ങിയിട്ട്, ഇന്നേക്ക് ഒമ്പതു വർഷം പിന്നിട്ടു. ഈ വേളയിൽ സ്വന്തം മതം, അഭിമാനം, കുട്ടികൾ എന്നിവയെ സംരക്ഷിക്കാൻ മനുഷ്യർക്കു സഹിക്കാനാവുന്നതിന്റെ പരമാവധി അഹ്ഗാൻ ജനത സഹിച്ചുകഴിഞ്ഞു. മരണവീടോ, അനാഥാലയമോ ആവാത്ത ഒരു വീടു പോലും അഹ്ഗാനിസ്ഥാനിലില്ല.

അതിനാൽ, ഈ ജനത്തിന് അല്ലാഹുവിനു മുൻപിൽ ഒഴികഴിവു പറയാനുണ്ട്. അല്ലാഹുവെ അവർ സാക്ഷിനിർത്തുന്നു, അവർ ബലി നൽകിയ തലയോട്ടികളുടെയും ആത്മാക്കളുടെയും രക്തത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ. അവരുടെ വില്ലിൽ ഒരമ്പുപോലും അവശേഷിക്കുന്നില്ല. ആവനാഴിയിലെ അമ്പുകളാവട്ടെ ഒട്ടുമിക്കവാരും തകർന്നിരിക്കുന്നു.

സുദീർഘമായ ഈ കാലയളവിൽ, അവരുടെ എണ്ണം കുറയുകയായിരുന്നു. എങ്കിലും, അഹ്ഗാൻ ജനതക്കു മറ്റു മുസ്ലിം സഹോദരൻമാരിൽ ഏറെ പ്രതീക്ഷയുണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ മധ്യത്തിൽ വിശ്വമുസ്ലിം സാഹോദര്യം ഉയിരെടുക്കപ്പെടുമെന്നു കരുതി. എന്നിട്ടും ഇന്നുവരെ, അവരുടെ ആഹ്വാനത്തിനു ലോകമുസ്ലിംകൾ ചെവികൊടുത്തിട്ടില്ല. മുസ്ലിംകളുടെ കാതുകളിൽ കന്യകമാരുടെ രോദനവും അനാഥകളുടെ വിലാപവും മുതിർന്നവരുടെയും, വൃദ്ധജനങ്ങളുടെയും നെടുവീർപ്പുകളുമല്ല, നിശബ്ദതയാണ്. തങ്ങളുടെ തീൻമേശയിൽ നിന്ന്

ഏതാനും പൊറ്റകളും ഭക്ഷണത്തിൽനിന്നു കുറച്ചു കഷ്ണങ്ങളും അയക്കുന്നതുതന്നെ ധാരാളമാണെന്ന് നല്ലനിലയിൽ കഴിയുന്ന പല മുസ്‌ലിംകളും കരുതുന്നു. *.

പക്ഷേ, അഹ്‌ഗാനിസ്താനിലെ അവസ്ഥ ഏറെ ഗുരുതരവും ഭീകരവുമാണ്. അഹ്‌ഗാനിസ്താനിലെ മുസ്‌ലിംകൾ കഠിനമായ നിരാശയിലും തീർച്ചയായ നാശഭീഷണിയിലുമാണ്. ഇസ്‌ലാമിൽ വളർന്ന ഒരു കുട്ടം യുവാക്കളും, അല്ലാഹുവിൽ സമർപ്പിതരായ ഒരു കുട്ടം പണ്ഡിതന്മാരുമാണ് അനുഗൃഹീതമായ ഈ ജിഹാദ് സംസ്ഥാപിച്ചത്. എന്നാൽ, ഈ ആദ്യ തലമുറയിലെ മിക്കപേരും രക്തസാക്ഷികളായി. രണ്ടാം തലമുറയാണിപ്പോൾ മുന്നോട്ടു പോകുന്നത്. ഈ രണ്ടാം തലമുറയാവട്ടെ മുൻതലമുറക്കു കിട്ടിയതുപോലെ തർബിയത്തോ മാർഗ്ഗദർശനമോ ലഭിക്കാൻ മാത്രം ഭാഗ്യവാന്മാരായിരുന്നില്ല. പഠിപ്പിക്കാനും പരിശീലനം നൽകാനും വേണ്ടി നീട്ടിയ ഒരു കൈക്കു മുമ്പിലുടെയല്ല അവർ കടന്നു വരുന്നത്. അവരെ അല്ലാഹുവിലേക്കു ദിശ്കാണിക്കാനും മതകാര്യങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കാനും പറ്റിയ ചിലർ അവരോടൊപ്പം തന്നെ ഉണ്ടാവുക എന്നത് അത്തരം ആളുകൾക്ക് അത്യാവശ്യമാണ്.

നമ്മുടെ മിതമായ അനുഭവവും അറിവും നാലു മദ്‌ഹബുകളിലെയും കർമശാസ്ത്ര വിശാരദന്മാരുടെ ഉറച്ച അഭിപ്രായവുമനുസരിച്ച് അഹ്‌ഗാനിസ്താനിലെ ജിഹാദ് ദേഹം കൊണ്ടും ധനം കൊണ്ടും നിർഹിക്കേണ്ട വൈയക്തികബാധ്യതയാണ്—ഫർജ് ഐൻ. മുഹമ്മദിനും ഹദീസ് പണ്ഡിതന്മാരും മതനിദാനശാസ്ത്രകാരന്മാരും (ഉസൂൽ) ഇതേ അഭിപ്രായം തന്നെ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു.

ഇബ്നു തൈമിയ പറഞ്ഞു:

“ശത്രു ഒരു ഇസ്‌ലാമിക രാജ്യത്തു പ്രവേശിച്ചാൽ, അതിനേറ്റവുമടുത്ത നാട്ടിലെ മുസ്‌ലിംകളുടെ ബാധ്യതയാണ് അതിനെ പ്രതിരോധിക്കുക എന്നത്. തുടർന്ന് അവർക്കു ചുറ്റുമുള്ളവരുടേതും. മുഴുവൻ ഇസ്‌ലാമിക നാടുകളും ഒറ്റ രാജ്യം പോലെയാണ് കണക്കാക്കപ്പെടുക. അതുപോലെ, മാതാപിതാക്കളുടെയും ഉത്തമർണരുടെയും അനുമാതിയില്ലാതെ തന്നെയും ശത്രുവെ നേരിടാൻ പുറപ്പെടുക നിർബന്ധമാണ്.” (ഫതാവൽ കുബ്റാ, ഇബ്നുതൈമിയ 4/608)

ഇമാം അഹ്മദ് പറഞ്ഞു:

“മുസ്‌ലിംകളെ ശത്രുക്കൾ ആക്രമിക്കുമെന്നാകുമ്പോൾ ആരാനോ ആക്രമണ ലക്ഷ്യം, പ്രതിരോധം അവരുടെ മുഴുവൻ ബാധ്യതയാവും. അതുപോലെ അവരുടെ സമീപത്തുള്ളവരുടെയും, അല്ലാഹു പറഞ്ഞതുപോലെ:

“മതകാര്യത്തിൽ അവർ നിങ്ങളുടെ സഹായം ആവശ്യപ്പെടുകയാ

ണെങ്കിൽ, നിങ്ങളുവരെ സഹായിക്കുക തന്നെ വേണം.” (ഖു : 8: 72)
(മജ്മുഉൽ ഫതാവാ, ഇബ്നുതൈമിയ 28/358)

വ്യക്തിയോട് - അവൻ പോരാട്ടത്തിനു തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവനാണെങ്കിലും അല്ലെങ്കിലും-പ്രവാചകൻ കൽപിച്ചതു തന്നെയാണിത്. അവന്റെ കഴിവ്, സമ്പത്ത് - അതു കുറവായാലും ധാരാളമായാലും- എന്നിവയനുസരിച്ചു നടന്നോ സവാരിചെയ്തോ അതിനു പുറപ്പെടുക ഓരോ വ്യക്തിയുടെയും കടമയാണ്. കിടങ്ങുയുദ്ധത്തിൽ മുസ്ലിംകളെ നേരിടാൻ ശത്രു മുന്നോട്ടു വന്നപ്പോൾ അല്ലാഹു ആർക്കും ഒഴികഴിവു നൽകിയില്ല. ഈ വിഷയത്തിൽ നാലു കർമശാസ്ത്രസരണികളിലെയും കൃതികൾ വ്യാഖ്യാനത്തിനോ സംശയത്തിനോ അനിശ്ചിതത്വത്തിനോ ഇടയില്ലാത്തവിധം വ്യക്തവും ഖണ്ഡിതവമാണ്.

ഹനഫി പണ്ഡിതൻ ഇബ്നു ആബിദീൻ പറയുന്നു:

“ഇസ്ലാമിക നാടിന്റെ പ്രമുഖഭാഗത്തെ ശത്രു അക്രമിക്കുകയാണെങ്കിൽ ജിഹാദ് ‘ഫർദ്ദ് ഐൻ’ ആകുന്നു. ശത്രുവിനോട് ഏറ്റവും അടുത്ത സ്ഥലത്തെ ആളുകൾക്കാണ് അതു ഫർദ്ദ് ഐൻ ആകുന്നത്. ശത്രുവിനു കുറച്ചുകലെ പിറകിലുള്ളവർക്ക് ‘ഫർദ്ദ് കിഫായ’ ആകുന്നു. രണാങ്കണത്തിൽ അവരുടെ സാനിധ്യം അത്യാവശ്യമല്ലെങ്കിൽ അതവർക്കു ഫർദ്ദ് കിഫായ ആകുന്നു. ശത്രുവിനോട് ഏറ്റവുമടുത്തുള്ളവർ ശത്രുവെ നേരിടാൻ കഴിയാതെ പരാജയപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ - ഇനി അവർ പരാജയപ്പെട്ടില്ല, പക്ഷേ, ജിഹാദ് ചെയ്യുന്നതിൽ അവഗണന കാണിക്കുന്നവരായി എങ്കിൽ, - അത്തരമൊരവസ്ഥയിൽ അവർക്കു ചുറ്റുമുള്ളവർക്കു ജിഹാദ് വൈയക്തിക കടമയാകുന്നു.”
(ഹാശിയ - ഇബ്നു ആബിദീൻ അൽ ഹനഫി 3/238)

നമസ്കാരം, നോമ്പ് എന്നിവപോലെയാണ് ഫർദ്ദ് ഐൻ. അവ ഉപേക്ഷിക്കാവതല്ല. (ജിഹാദ് ഫർദ്ദ് ഐൻ ആകുന്ന ആളുകളുടെ വൃത്തം) ഇവ്വിധം വ്യാപിച്ചു കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറുമുള്ള മുഴുവൻ ജനത്തിനും അതു നിർബന്ധമാകുന്നു. ഹനഫി പണ്ഡിതനായ അൽ കസാനി (ബദാഇസ്സനാഇ 7/72) ഇബ്നു നുജൈം (അൽ ബഹുർ-റൗഖ്, ഇബ്നു നുജൈം അൽ ഹനഫി 5/72,) ഇബ്നുൽ ഹുമ്മം (ഫത്ഹു ഖാദിർ, ഇബ്നുൽ ഹുമ്മം 5/191) എന്നിവരും ഇപ്രകാരം വിധി പ്രസ്താവിച്ചവരാണ്.

മാലികി മദ്ഹബുകാരനായ അദ്ദസുഖിയുടെ ഹാശിയ (പേജ് 2/174), ശാഫിഅ് അൽ റഹ്മാനിയുടെ നിഹായതുൽ മുഹ്തായ് (8/58) അൽമുഗ്നി (8/345)യിൽ- ഹൻബലി മദ്ഹബുകാരനായ ഇബ്നു ഖുദാമ എന്നിവരും സമാനമായ മതവിധി പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

അഫ്ഗാനിസ്താനിലെ ജനത്തിൽ വളരെയേറെപ്പേർ നമുക്കു

സ്വീകാര്യമായ വിധം ഇസ്ലാമിക ശിക്ഷണം ലഭിച്ചവരല്ലെന്ന വസ്തുത ജിഹാദ് ഒഴിവാക്കാനുള്ള ന്യായീകരണമായി ചിലയാളുകൾ ഒരു പക്ഷേ, കാണുന്നുണ്ടാവാം. ചില ക്രമക്കേടുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ജിഹാദ് ചെയ്യാതെ കുത്തിയിരുന്നുള്ളയാൻ അവർ ഒഴികഴിവു കണ്ടെത്തുകയാണ്. അങ്ങേയറ്റം പാപപങ്കിലമായ ഒരു സേനയോടൊപ്പം പോലും ജിഹാദ് ചെയ്യുക നിർബന്ധമാണെന്ന് ഇതിനെ ഖണ്ഡിച്ചുകൊണ്ടു കർമ്മ ശാസ്ത്രകാരന്മാർ തെളിവു നൽകുന്നു. അഹ്ലുസ്സുന്നത്തി വൽജമാ അയുടെ അഭിപ്രായമിതാണ്:

“ഭക്തനും പാപിയുമായ എല്ലാ ആളുകളുടെയും കൂടെ ജിഹാദ് ചെയ്യുക.”

പാപിയായ മനുഷ്യർ, ധാർമികതയില്ലാത്തവർ, തെമ്മാടികൾ എന്നിവർ മുഖേനയും അല്ലാഹു ഈ മതത്തെ സംരക്ഷിച്ചേക്കാം. ഇപ്പോഴത്തെയും പഴയതുമായ സമുദായത്തിന്റെ ഉത്തമാംശ പാതയാണിത്. പാപികളും അങ്ങേയറ്റം ശരിയല്ലാത്തവരുമായ ഒരു സേനയോടൊപ്പമാണെങ്കിൽത്തന്നെയും തന്റെ നേതാവിന്റെ പിന്നിൽനിന്നു പോരാടാതിരിക്കുന്നത് **ഹുറൂറി** (ഒരു ഖവാരിജ് വിഭാഗം)കളുടെയും അതുപോലെയുള്ളവരുടെയും സ്വഭാവമാണ്. ബാലിശമായ ഇത്തരം ജാഗ്രത സ്വീകരിക്കുന്നത് ആളുകൾക്കു വിവരമില്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ്. (മജ്മൂ ഉൽ ഫതാവ, ഇബ്നുതൈമിയ 28/506)

വിദ്യാഭ്യാസപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും മറ്റും തങ്ങളുടെ സാന്നിധ്യം രാജ്യത്ത് അനിവാര്യമാണെന്നു ചിലർ ഒഴികഴിവു പറയുന്നു. അത്തരക്കാർക്കു നാം സുഹ്റിയുടെ വാക്കുകൾ നൽകുന്നു:

“തന്റെ ഒരു കണ്ണുകാണാത്ത അവസ്ഥയിലാണ് സഹൂദ്ബ്നുൽ മുസയ്യബ് ജിഹാദിനുപോയത്. അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞുനോക്കി. “താങ്കൾ വികലാംഗനാണ്.” പക്ഷേ, അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, “ലഘുവായും ഘനമായും” പുറപ്പെടാൻ അല്ലാഹു ആഹ്വാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ എനിക്ക് പോരാടാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ സൈനികനിരകൾക്കു വലുപ്പം കൂട്ടം. വസ്തുക്കൾ സംരക്ഷിക്കും.”

കാര്യങ്ങൾ നിർണായഘട്ടലെത്തിയിരിക്കുന്നു. കൂറുക്കു മുറുകുകയാണ്. സാഹചര്യം മുസ്ലിംകൾക്കു ഗുരുതരമാകയും. പിന്നെ എപ്പോഴാണു നമ്മുടെ പുറപ്പാട്? ഒന്നും ചെയ്യാതെ നാം എത്രകാലമാണു കുത്തിയിരിക്കുക.

കർമ്മശാസ്ത്രകാരന്മാർ പറയുമായിരുന്നതായി അൽ ബസ്സാനിയ നിവേദനം ചെയ്തപോലെ, പടിഞ്ഞാറ് ഒരു മുസ്ലിം സ്ത്രീ ബന്ധിയായാൽ, കിഴക്കുള്ളവരുടെ ബാധ്യതയാണ് അവളെ രക്ഷപ്പെടുത്തുകയെന്നത്. സ്വവീടുകളിൽ ബലാത്സംഗത്തിനിരയാവുന്ന ആയിരക്കണക്കിനു

സ്ത്രീകളെക്കുറിച്ചു പിന്നെ നമ്മുടെ പണ്ഡിതന്മാർ എന്തുപറയും? പാതി വ്രതം സംരക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ചെമ്പടയിൽ നിന്നു കുതറിയോടി ലബ്ധനിലെ കുനാർ, നദിയിൽ ചാടി മരിച്ച സ്ത്രീകളെക്കുറിച്ച് അവരുടെ പ്രതികരണമെന്താവും? (മാനഹാനി ഭയക്കുന്നുവെങ്കിൽ, ബന്ധിയായി കീഴടങ്ങുക എന്നതു സ്ത്രീക്കു പാടില്ല എന്ന വിഷയത്തിൽ പണ്ഡിതർ ഏകാഭിപ്രായക്കരാണ്- പോരാടി മരിക്കുകയാണ് അവൾ ചെയ്യേണ്ടത്) അതുപോലെ, നിന്റെ സമയവും വരുമെന്നും പ്രശ്നം നിന്റെ അഭിമാനത്തിന്റേതു കൂടിയാവുമെന്നും നീ ഭയപ്പെടുന്നില്ലേ?

ജാബിറിൽ നിന്ന് അബൂദാവൂദ് നിവേദനം ചെയ്തു:

“തന്റെ അഭിമാനത്തിനും അന്തസ്സിനും ക്ഷതമേൽക്കുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ ഒരു മുസ്ലിമിനെ സഹായിക്കുന്ന കാര്യം മറക്കുന്ന മനുഷ്യനില്ല; താൻ സഹായിക്കപ്പെടാനാഗ്രഹിക്കുന്ന (അത്തരമൊരു) അവസരത്തിൽ അല്ലാഹു അവനെയും മറന്നിട്ടില്ലാതെ. അന്തസ്സും അഭിമാനവും ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ, ഒരു മുസ്ലിമിനെ സഹായിക്കുന്ന മനുഷ്യനെ താൻ സഹായിക്കപ്പെടാനാഗ്രഹിക്കുന്ന (അത്തരമൊരു അവസരത്തിൽ) അല്ലാഹു അവനെ സഹായിക്കാതിരിക്കില്ല, തീർച്ച.” (സഹീഹുൽ ജാമിഅ് നം: 5566)

അതിനാൽ, നിന്റെ അഭിമാനത്തെച്ചൊല്ലി അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെടുക.

ഹിബ്ബാൻ ഇബ്നു മുസ പറഞ്ഞു: “ഇബ്നുൽ മുബാറകിനോടൊപ്പം ഞങ്ങൾ സിറിയയിലെ റിബാതിലേക്കു പോയി. ജനങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്നതും യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതും ദിവസവും സൈനികരെ നിയോഗിക്കുന്നതും കണ്ട് അദ്ദേഹം എന്നെ അഭിമുഖീകരിച്ചു പറഞ്ഞു “നാം അല്ലാഹുവിനുള്ളവർ, അവനിലേക്കല്ലോ നാം മടങ്ങുക. ചെലവഴിച്ചുകഴിഞ്ഞ നമ്മുടെ ജീവതകാലമേ, കഷ്ടം, സ്വർഗത്തിലേക്കു തുറന്ന ഈ വാതിലുകൾ വിട്ട് വിവാഹമോചനത്തിന്റെ നിയമപരമായ ഉദ്ദേശ്യം പ്രസ്താവിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവുനേടി നാം ചെലവഴിച്ച രാപ്പകലുകൾക്കു ഹാ, കഷ്ടം.”

ഇത് അബൂല്ലാഹിബ്നു മുബാറക്, തന്റെ വ്യാപാരവും ഹദീസ് പഠനവുമുപേക്ഷിച്ചു റിബാതിൽ (മുസ്ലിം നാടുകളുടെ അതിർത്തികൾ കാക്കുക- അതിനായൊരുക്കുന്ന സ്ഥിരം പ്രതിരോധ സംവിധാനം) പോയി രണ്ടോ അതിൽ കൂടുതലോ മാസം റിബാത്ത് അനുഷ്ഠിക്കുക പതിവാക്കിയിരുന്നു. എന്നിട്ടും തന്റെ ജീവിതം മുഴുവൻ റിബാതിൽ ചെലവഴിച്ചില്ലല്ലോ എന്നതിലാണ് അദ്ദേഹം വിലപിക്കുന്നത്. അതിനു പകരം, താൻ പഠിച്ചു സമയം പാഴാക്കുകയായിരുന്നുവെന്ന് അദ്ദേഹം വിലപിക്കുന്നു.

തന്നെ അന്തിമ രോഗം ബാധിച്ചപ്പോൾ പോലും പ്രവാചകൻ(സ) ഉസാമാ ബിൻ സൈദിന്റെ കീഴിൽ സേനയെ നിയോഗിക്കുന്നതിനെ കുറിച്ചു സഹചരന്മാരെ ഉണർത്തുന്ന കാര്യത്തിൽ വിട്ടുവീഴ്ച കാണിച്ചില്ല. അബൂബക്കർ(റ) ഉസാമ(റ)യെ നിയോഗിച്ചപ്പോൾ മുടക്കുപറഞ്ഞു പിന്തിരിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചവരോട് അദ്ദേഹം പ്രതികരിച്ച സുപ്രസിദ്ധ വാക്കുകളുണ്ട്.

“ആരൊരുവനല്ലാതെ മറ്റൊരാറാധുനില്ലയോ അവൻ തന്നെയാണ്! ദൈവദൂതരുടെ പത്നിമാരുടെ കാല്പാദങ്ങളിൽ, നായ്ക്കൾ ചുറ്റിത്തിരിയുകയാണെങ്കിൽ പോലും അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവാചകൻ അയച്ച ഒരു സേനയെ ഞാൻ പിൻവലിക്കുകയില്ല.” (ഹയാതുസ്സഹാബ-1/440)

അബൂബക്കർ തന്റെ അന്തിമ വേളയിൽ ഉമറിനെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു: “ഉമറേ, കേൾക്കൂ. ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു. അതനുസരിച്ചു നീ പിന്നീടു പ്രവർത്തിക്കണം. കാരണം, ഞാനിന്നു മരിക്കുമെന്നു കരുതുന്നു. (തിങ്കളാഴ്ചയായിരുന്നു അന്ന്) ഞാനിന്നു മരിക്കുകയാണെങ്കിൽ ജനങ്ങൾക്കൊരു നേതാവില്ലാതെ താങ്കൾക്കു വൈകുന്നേരം വരരുത്. രാത്രിവരെ ഞാൻ ജീവിച്ചിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ ജനങ്ങൾക്കു താങ്കൾ നേതാവാകാതെ പ്രഭാതം വരരുത്. എത്ര വലുതാണെങ്കിലും ഒരു ദുരന്തവും മതവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ നിർവഹിക്കുന്നതിൽനിന്നും അല്ലാഹുവിന്റെ ആജ്ഞകൾ ശിരസ്സാവഹിക്കുന്നതിൽ നിന്നും താങ്കളെ തടയരുത്; ദൈവദൂതരുടെ നിര്യാണവേളയിൽ താങ്കളെന്നെ കണ്ടതാണല്ലോ. സൂഷ്ടികൾക്കൊരിക്കലും ഇത്രവലിയൊരു ദുരന്തം മുമ്പുണ്ടായിട്ടില്ല, അല്ലാഹുവാണ! ഞാൻ ദൈവദൂതരുടെ ഒരു കൽപന നടപ്പാക്കുന്നതിൽ വീഴ്ചവരുത്തുകയായിരുന്നുവെങ്കിൽ - അല്ലാഹു നമ്മെ കൈവിടുകയും മദീനയെ ചൂട്ടുകരിക്കുകയും നമ്മെ കഠിനമായി ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു.” (ഹയാതുസ്സഹാബ-1/441)

തീർച്ചയായും, അബൂബക്കർ പ്രവാചകനു ശേഷമുള്ള ഏറ്റവും നല്ല മനുഷ്യനായിരുന്നു. ജിഹാദിനുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെയും പ്രവാചകന്റെയും കൽപന നടപ്പാക്കാതിരിക്കുന്നത് നാശവും നഷ്ടവും ക്ഷണിച്ചുവരുത്തുമെന്ന് അദ്ദേഹം കരുതിയിരുന്നു.

നമുക്കിടയിൽ വിധികൽപിക്കുന്ന അല്ലാഹുവിന്റെ വേദം നമ്മോടു പറയുന്നതും, അവന്റെ ദൂതർ നമ്മോടു സംസാരിക്കുകയും സ്വയം സാക്ഷിയാവുകയും, ജിഹാദിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെക്കുറിച്ച് അവിടത്തെ സഹചരർ മനസ്സിലാക്കുകയും നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തതും ഇതാണ്.

ചിലപ്പോഴൊക്കെ ഒരു സ്ത്രീ കേൾക്കുന്നു:

“ഹേ, മുൽതസിം!

അനാഥകളുടെ ക്ഷണതുവായകളിലും

അത്തരമൊരു നിലവിളി നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്നു.

ആളുകളുടെ ചെവികളിൽ അവളുടെ നിലവിളി

എത്തിയിരിക്കുന്നു. പക്ഷേ,

മുൽതസിമിന്റെ അഭിമാനത്തെ

സ്വർശിക്കാൻ അവൾക്കായില്ലല്ലോ.

സുവൃത്തവും ഋജുവും നിർണായകവുമായ ഈ രേഖകൾക്കെതിരേ വല്ല ന്യായവുമുണ്ടോ ആർക്കെങ്കിലും ബോധിപ്പിക്കാൻ?

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ആശയത്തിൽ വളർത്താൻ റഷ്യക്കാർ 2500 മുസ്ലിം കുട്ടികളെ പിടികൂടി കൊണ്ടുപോയി, അവരിൽ നിരീശ്വരത്വം ആഴത്തിൽ വിതയ്ക്കാൻ. 600 സ്കൂളുകൾ തുറന്നതായി അമേരിക്കക്കാർ സമ്മതിച്ചു. രാജ്യത്തിനകത്തും പുറത്തും അവർ 1,50,000 അഫ്ഗാൻ കുട്ടികളെ പാർപ്പിച്ചു വളർത്തുന്നു.

അപ്പോൾ എവിടെയാണ് ഇസ്ലാംപ്രബോധകർ? ഈ മുസ്ലിം തലമുറയെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും ഈ അനുഗൃഹീത മഹോന്നത ജനത്തെ കാക്കുന്നതിനും അവരും മുസ്ലിം വിദ്യാഭ്യാസ ദാതാക്കളും എന്താണു ചെയ്തത്?

പ്രബോധകർക്കെന്തുപറ്റി? മുജാഹിദുകൾക്കു മാർഗദർശനവും നിർദ്ദേശവും നൽകി, എന്തുകൊണ്ടവർക്ക് ജീവിതത്തിൽ ഒരു വർഷമെങ്കിലും അവരോടൊപ്പം കഴിഞ്ഞുകൂടാ.

ജിഹാദിൽ മികച്ച വിജയംനേടുന്നതിനുവേണ്ടി എന്തുകൊണ്ട് നമ്മുടെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ഒരു വർഷം അവരുടെ പഠനത്തിൽനിന്നു വിട്ടുനിന്നുകൂടാ? ഭൂമിയിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ മതം സംസ്ഥാപിക്കാൻ എന്തുകൊണ്ടവർക്ക് അവരുടേതായ സംഭാവനകളർപ്പിച്ചുകൂടാ?

“അവർ വീട്ടിലിരിക്കുന്നവരോടൊപ്പം കഴിയാനാണ് ഇഷ്ടപ്പെട്ടത്. അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ മുദ്രവീണിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ, അവരിനെയൊന്നും ഗ്രഹിക്കുകയില്ല. എന്നാൽ, ദൈവദൂതനും അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം വിശ്വസിച്ചവരുമാകട്ടെ തങ്ങളുടെ ദേഹംകൊണ്ടും ധനംകൊണ്ടും ധർമ്മസമരം ചെയ്തു. അവർക്കാകുന്നു സകല നന്മകളും. അവർ തന്നെയാവുന്നു വിജയം കൈവരിച്ചവരും.” (ഖുർആൻ 9: 87

ഇമ്മാമുമാർക്കെന്തുപറ്റി? അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ രക്തവും ജീവനുമായി പുറപ്പെടുന്നതിന് ഉപദേശം ചോദിക്കുന്നവർക്ക് എന്തുകൊണ്ട് വർ നിസ്വാർഥമായി ഉപദേശം നൽകുന്നില്ല? വിശ്വാസികളായ യുവാക്കളെ എത്രകാലമാണു പിടിച്ചുവെച്ചു ജിഹാദിൽ നിന്നു മാറ്റിനിർത്തുക? ഹൃദയത്തിൽ വിശ്വാസത്തിന്റെ വിശുദ്ധപാവകൻ ജ്വലിക്കുന്ന ഈ യുവാക്കൾ ആവേശത്തോടെ ഇളകിമറിയുന്നു, അധിനേവേശ ഭീകരമായ അവിശ്വാസികളുമായി ഏറ്റുമുട്ടി ഭൂമിയുടെ ദാഹമകറ്റാൻ അവരുടെ പരിശുദ്ധ രക്തം ഉപകാരപ്പെടണമെന്ന ജ്വലിക്കുന്ന ആവേശത്താൽ. ഒരു യുവാവിനെ ജിഹാദിൽ നിന്ന് തടയുന്നവൻ അവനെ നമസ്കാരത്തിൽ നിന്നും നോമ്പിൽനിന്നും തടയുന്നവനേക്കാൾ ഒട്ടും വ്യത്യസ്തമല്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ മഹത്തായ വചനത്തിലെ അവരെ സംബന്ധിച്ച പരാമർശത്തെ നേരിട്ടല്ലെങ്കിലും ആളുകളെ ജിഹാദിൽനിന്നു തടയുന്നവർ ഭയപ്പെടുന്നില്ലേയോ!

“നിങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ, പ്രതിബന്ധം സൃഷ്ടിക്കുന്നയാളുകളെ അവൻ നന്നായറിയുന്നുണ്ട്. തങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാരോടു ഞങ്ങളുടെ കൂടെ വരു എന്നാവശ്യപ്പെടുന്നവരെ, നിങ്ങളുടെ കൂടെ നിൽക്കുന്നവരിൽ ലുബ്ധരാവുന്നവരെ, ആപത്സന്ധികളിൽ ആസന്ന മരണൻ മോഹാലസ്യപ്പെടുന്നതുപോലെ കണ്ണുകൾ ചുറ്റി നിങ്ങളെ നോക്കുന്നവരെ - എന്നാൽ ആപത്തകന്നു പോയാൽ, ഇതേയാളുകൾത്തന്നെ ഭൗതിക നേട്ടങ്ങളിൽ ആർത്തിപൂണ്ട്, കത്രികപോലെ പിടക്കുന്ന നാവുകളുമായി നിങ്ങളെ സ്വീകരിക്കാനെത്തുന്നു. ഇവർ ഒരിക്കലും വിശ്വസിച്ചിട്ടില്ല. അതിനാൽ, അല്ലാഹു അവരുടെ കർമ്മങ്ങളെ പാഴാക്കി. അതാവട്ടെ, അല്ലാഹുവിന് ഏറെ എളുപ്പവും. (ഖുർആൻ: 33 : 18-19).

നമ്മുടെ ഉപ്പുമാർക്കെന്തുപറ്റി? ഈ ലോകത്ത് തന്റെ മകന്റെ പേരിൽ അഭിമാനം കൊള്ളുന്നതിനും പരലോകത്ത് ശുപാർശ കിട്ടുന്നതിനുള്ള ഒരു നിധിയാക്കുന്നതിനും അവർ എന്തുകൊണ്ട് തന്റെ മകനെ ജിഹാദിനയക്കുന്നില്ല, ആണുങ്ങളുടെയും യുദ്ധത്തിന്റെയും ഭൂമിയിൽ, വീരനൈടുനായകൻമാരെ വളർത്തുന്ന സ്ഥലത്തു വളർത്തപ്പെടാൻ?

നമ്മുടെ പിതാക്കൻമാർ എന്തുകൊണ്ട് അവരുടെ ഒരു മകനെ രണാങ്കണത്തിലേക്കയക്കുന്നില്ല. അല്ലാഹു തന്നെ സന്താനങ്ങളുണ്ടാകുന്നവനായി സൃഷ്ടിച്ചു എന്നത് അവർ പരിഗണിക്കണം. കുട്ടികളെ നൽകി അനുഗ്രഹിച്ചതിന് അവർ തന്റെ രക്ഷിതാവിന് തന്റെ സന്താനങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒരു സന്താനത്തെ ദാനം ചെയ്യണം.

അവർ സ്വയം സൃഷ്ടിച്ചതാണോ, സ്വയമാർജിച്ചതാണോ തന്റെ

ധനം? പിന്നെ എന്തിനാണു ലോകനാഥന്റെ കാര്യത്തിൽ, ആരൊരുവനാണോ സർവ്വതീയുടെയും ഉടമ ആ രാജാവിനോടേതിന്നീ പിശുക്ക്? ഈ എല്ലാ വസ്തുതകളിലും നാം വിശ്വസിക്കുമ്പോഴും.

“ഓരോ ആത്മാവും അതിനു കണക്കാക്കിയ ജീവന വിഭവങ്ങളും ജീവിത കാലയളവും തീർന്നിട്ടില്ലാതെ മരിക്കുകയില്ല.”

മുസ്ലിംകൾക്ക് എന്തുകൊണ്ട് കുറച്ചു ദിവസത്തെ അതിർത്തി സംരക്ഷണവും പോരാട്ടവും സ്വന്തം കർമ്മപുസ്തകത്തിൽ, അവരുടെ നന്മകളുടെ ഏടുകളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൂടാ? സൽമാനിൽനിന്നു മുസ്ലിം നിവേദനം ചെയ്ത ആധികാരികമായ ഒരു ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം തറപ്പിച്ചു പറയുന്നതു കാണാം:

“ഒരു മാസം നോമ്പെടുക്കുകയും നമസ്കരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനെക്കാൾ ഉത്തമമത്രെ ഒരു ദിവസത്തെ അതിർത്തി സംരക്ഷണം.” (രിയാജുസ്സാലിഹീൻ, ഇമാം നവവി - 1291)

ഉമ്മാനിൽ നിന്ന് തിർമിദി നിവേദനം ചെയ്ത സ്വീകാര്യമായ-ഹസൻ- ഹദീസിൽ കാണാം:

“രാത്രി നമസ്കരിച്ചും പകൽ നോമ്പുനോറ്റും മറ്റു സ്ഥലത്തു കഴിച്ചുകൂട്ടുന്ന ആയിരം രാത്രികളെക്കാൾ ഉത്തമമാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ ഒരു ദിവസം അതിർത്തി കാക്കുന്നത്.” (രിയാജുസ്സാലിഹീൻ, ഇമാം നവവി - 1293)

ഇമാം തിർമിദി നിവേദനം ചെയ്ത ഒരു ആധികാരിക ഹദീസിൽ കാണാം:

“അറുപതു വർഷം നിന്നു നമസ്കരിക്കുന്നതിനെക്കാൾ ഉത്തമമാണ് ഒരു മണിക്കൂർ യുദ്ധമുന്നണിയിൽ നിൽക്കുന്നത്.”

നല്ലവനായ സഹോദരാ!

ദുഃസ്വപ്നങ്ങളേറെ കഴിഞ്ഞുപോയില്ലേ

എന്നിട്ടില്ലാഴെവിടെയാ സിംഹങ്ങളുടെ ഗർജ്ജനം?

കുഞ്ഞുപക്ഷികളുടെ സംഘം പരുന്തുകൾ കണക്കെയായി.

നമ്മളോ അടിമകളുടെ ബന്ദികളും

യുദ്ധത്തിൽ തോറ്റതിനാലല്ല

സ്വയം കീഴടങ്ങിയതിനാലല്ലോ

നാം അടിമകളായത്.

“അവരുടെ വൃത്താന്തങ്ങളിൽ ബുദ്ധിയുള്ളവർക്കു ഗുണപാഠമുണ്ട്.” (ഖുർആൻ: 12: 111)

ബുദ്ധാറയിലെ രക്തപങ്കിലമായ കഥ, ചിത്രവധം ചെയ്യപ്പെട്ട ഫല സ്തീന്റെ ആഖ്യാനം, കത്തിയമരുന്ന ഏദൻ, ബന്ദികളാക്കപ്പെട്ട ജനങ്ങൾ, സ്വപ്നയിനിന്റെ സങ്കടം തുളുമ്പുന്ന കഥ, എരിത്രിയയിലെ ഭീകരമായ സംഭവങ്ങൾ, ബൽഗേറിയയിലെ വ്രണം, സുഡാനിലെ ദുരന്തം, ലെബനാനിലെ തകർക്കപ്പെട്ടതിന്റെ പൊടികൾ, സൊമാലിയ, ബുന, ക്രൊയേഷ്യ, സാൻസിബാർ, ഉഗാണ്ട, ഇന്തോനേഷ്യ, നൈജീരിയ... ആഴമേറിയ വ്രണങ്ങൾ. ഈ കുട്ടക്കാലകളും ദുരന്തങ്ങളും നമുക്ക് ഏറ്റവും നല്ല ഗുണപാഠങ്ങളാണ്. ഇന്നിനെ നഷ്ടപ്പെടുന്നതിനു മുൻപ് ഇന്നലെയിൽനിന്ന് നാം പാഠം പഠിക്കുമോ? ജീർണ്ണതയും നിന്ദൃതയും വിഴുങ്ങിയ ഇന്നലെകളുടെ ചരിത്രം നമുക്കുമേൽ ആവർത്തിക്കുമോ? നമുക്കു മുമ്പുള്ളവരെപ്പോലെ നാമും നിന്ദൃരായി വിസ്മൃതിയിലാപതിക്കുമോ? അവർ നഷ്ടപ്പെട്ടതുപോലെ നാമും നഷ്ടപ്പെടുമോ?

(അഹ്ഗാനിസ്ഥാനിൽ റഷ്യയെ അല്ലാഹു തോല്പിക്കുമെന്ന് നാം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. മുസ്ലിംകൾ തോറ്റോടുകയില്ലെന്നും ഞാൻ കരുതുന്നു. അവസാനത്തെതു സംഭവിക്കുകയാണെങ്കിൽ, മുസ്ലിംകൾക്കുമേൽ എന്തു വിപത്താവും നിപതിക്കുക എന്നതു ഞാനറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ.)

ശക്തമായ നിവേദകപരമ്പരയോടെ അബൂദാവൂദ് നിവേദനം ചെയ്യുന്നു, അബൂഉമാമയിൽ നിന്നു മർഹൂത് ആയി.

“ആർ ജിഹാദിന് പുറപ്പെടുകയോ, ഒരു യോദ്ധാവിനെ ഒരുക്കി അയക്കാൻ സഹായിക്കുകയോ, ഒരു മുജാഹിദിന്റെ കുടുംബത്തെ അവന്റെ അഭാവത്തിൽ സംരക്ഷിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ലയോ വിധി നാളിനു മുമ്പുതന്നെ അല്ലാഹു അവനുമേൽ ഒരു വിപത്തിറക്കും.” (അബൂദാവൂദ് 3/22, ഇബ്നു മാജ 2/923)

“ഹൃദയമുള്ളവക്കിതാ, ഒരു താക്കീത്, തീർച്ച. അഥവാ, സത്യത്തിനു സാക്ഷ്യം വഹിക്കെ കേൾക്കുന്നവർക്ക്. ” (ഖുർആൻ: 50:37)

ഞാൻ നിങ്ങൾക്കീ സന്ദേശം എത്തിച്ചില്ലയോ?

അല്ലാഹുവേ, നീ സാക്ഷി.

ഞാൻ നിങ്ങൾക്കീ സന്ദേശം എത്തിച്ചില്ലയോ?

അല്ലാഹുവേ, നീ സാക്ഷി.

ഞാൻ നിങ്ങൾക്കീ സന്ദേശം എത്തിച്ചില്ലയോ?

അല്ലാഹുവേ, നീ സാക്ഷി.

ഉപസംഹാരം

1. ശത്രു മുസ്ലിം നാടുകളിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ ജിഹാദ് ഫർദ്ദ്ഐൻ (വ്യക്തിയുടെ കടമ) ആകുമെന്നാണ് എല്ലാ കർമ്മശാസ്ത്ര പണ്ഡിതരും മുഹസ്സിറുകളും ഹദീസ് പണ്ഡിതന്മാരും പറയുന്നത്.

2. ജിഹാദ് ഫർദ്ദ് ഐൻ ആകുമ്പോൾ അതിനും നമസ്കാരത്തിനും നോമ്പിനുമിടയിൽ വ്യത്യാസമില്ല, അബൂഹനീഫ, മാലികി, ശാഫിഈ ഇമാമുമാരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ - ഹൻബലികൾ നമസ്കാരത്തിനാണ് മുൻഗണന നൽകുന്നത്.

ബുൽഗാഉസ്സാലിക്ലി അഖ്റബിൽ മസാലിക് ഫീ മദ്ഹബിൽ ഇമാം മാലിക് (ഇമാം മാലികിന്റെ സരണിയിൽ ഏറ്റവും മികച്ച പാതയിൽ യാത്ര ചെയ്യുന്നവർക്കു മതിയായത്) എന്ന കൃതിയിൽ ഉദ്ധരിക്കുന്നു:

“അല്ലാഹുവിന്റെ വാക്ക് ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്നതിന് അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിലുള്ള ജിഹാദ് കൊല്ലത്തിലൊരിക്കൽ ഫർദ്ദ്കിഫായ ആണ്. അതിനാൽ, ആരെങ്കിലുമതു നിറവേറ്റുകയാണെങ്കിൽ മറ്റുള്ളവരിൽ നിന്നും ആ ഉത്തരവാദിത്തം ഒഴിവാകുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ, ആ ഭാഗത്തെ ആളുകളുടെമേൽ, നാടിനുമേൽ ശത്രുവാക്രമണമുണ്ടാകുമ്പോൾ, നിയമാനുസൃതനായ ഇമാം അതു പ്രഖ്യാപിക്കുമ്പോൾ നമസ്കാരം, നോമ്പ് എന്നിവ പോലെ അത് ഫർദ്ദ് ഐൻ ആകുന്നു.”

മൈമൂൽ അൻഹാർ (ഹൻബലീ സരണിയിലെ ഒരു കൃതി):

“എല്ലാവരും പങ്കെടുത്താലല്ലാതെ ശത്രുവെ തോൽപ്പിക്കാനാവുകയില്ലെങ്കിൽ അപ്പോൾ ജിഹാദ് നമസ്കാരം പോലെ ഫർദ്ദ് ഐൻ ആവുന്നു.”

മറ്റൊരു ആധികാരിക ഹനഫീകൃതിയായ ഹാശിയതു ബ്നു ആബി ദീൻ (3/328) എന്ന കൃതിയിൽ നാം കാണുന്നു:

“ഇസ്ലാമിക നാടിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തെ ശത്രുക്കൾ ആക്രമിച്ചാൽ അവിടെ ജിഹാദ് ഫർദ്ദ് ഐൻ ആകുന്നു. (അപ്പോഴതു) നോമ്പ്, നമസ്കാരം

സ്കാരം എന്നിവ പോലെ ഉപേക്ഷിക്കാൻ പറ്റാത്ത കടമയായി മാറുന്നു.

3. ജിഹാദ് ഫർദ്ദ്ഐൻ ആകുമ്പോൾ മാതാപിതാക്കളുടെ അനുവാദം ആവശ്യമില്ല, സുബ്ഹി നിസ്കരിക്കാനോ നോമ്പു നോൽക്കാനോ മാതാപിതാക്കളുടെ അനുവാദം ആവശ്യമില്ലാത്തതുപോലെ.

4. ഒഴികഴിവില്ലാതെ ജിഹാദ് ഉപേക്ഷിക്കുന്നവനും റമളാനിലെ നോമ്പു സമയത്ത് ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നവനും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമില്ല.

5. പണം സംഭാവന ചെയ്യുന്നതു വഴി ശാരീരികമായ ജിഹാദിൽ നിന്ന് ഒരാൾക്ക് വിടുതി ലഭിക്കുന്നില്ല. നൽകുന്ന പണം എത്ര വലുതായാലും വ്യക്തിയുടെ കടമയായ ജിഹാദ് അവനിൽ നിന്ന് ഒഴിവാകുകയുമില്ല. നഷ്ടപ്പെട്ട നോമ്പിനും നമസ്കാരത്തിനും പകരം പാവങ്ങൾക്കു ഭക്ഷണം നൽകിയാൽ പോരാ എന്നതുപോലെത്തന്നെ - അവ നിറവേറ്റാതെ.

6. നമസ്കാരം, നോമ്പ് എന്നിവ പോലെ ആജീവനാന്ത കടമയാണ് ജിഹാദ്. ഒരു വർഷത്തെ റമളാനിൽ ഭക്ഷണം കഴിക്കാനും അടുത്ത വർഷത്തെ റമളാനിൽ നോമ്പ് നോൽക്കാനും പാടില്ലാത്തതുപോലെ. ഒരു ദിവസം നമസ്കരിക്കുകയും അടുത്ത ദിവസം ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുപോലെ. ഒരു വർഷം ജിഹാദ് ചെയ്യുകയും, കഴിവുണ്ടായിട്ടും പിന്നീട് കുറേ വർഷത്തേക്ക് അത് ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുക പാടില്ലാത്തതാണ്.

7. അവിശ്വാസികൾ അധിനിവേശം നടത്തിയ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളിലും സാമ്പത്തികമായും വൈയക്തികമായും ജിഹാദ് ഫർദ്ദ് ഐൻ ആണ്. ഒരിക്കൽ ഇസ്ലാമിന്റെതായിരുന്ന ഓരോ തുണ്ടു ഭൂമിയും വീണ്ടെടുക്കുന്നതുവരെ അതു ഫർദ്ദ് ഐൻ ആയിത്തുടരും.

8. ജിഹാദ് എന്നു മാത്രം ഉപയോഗിക്കുകയാണെങ്കിൽ സായുധ പോരാട്ടം എന്നു മാത്രമേ അതിനർത്ഥമുള്ളൂ, ഇബ്നു റുശ്ദ് വ്യക്തമാക്കിയതുപോലെ. നാല് ഇമാമുമാരും ഇതിനോട് യോജിക്കുന്നു.

9. ഫീ സബീലില്ലാഹ് (അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ) എന്ന പരാമർശത്തിനർത്ഥം ജിഹാദ് എന്നാണ്. ഇബ്നു ഹജർ പറഞ്ഞതുപോലെ. (ഫത്ഹുൽബാരി 6/22)

10. “ചെറിയ യുദ്ധ(പോരാട്ടം)ത്തിൽ നിന്നു നാം വലിയ യുദ്ധത്തിലേക്കു മടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.”

ഇതു ഹദീസ് ആണെന്ന നിലക്ക് ജനങ്ങൾ ഉദ്ധരിക്കാറുണ്ട്. തെറ്റാണത്. കെട്ടിച്ചമച്ചതും യാതൊരടിത്തറയുമില്ലാത്തതുമാണത്. പിൻഗാമികളിൽ, താബിഉകളിൽ ഒരാളായ ഇബ്റാഹീം ഇബ്നു അബൂ അബ്ല ഹയുടെ വാക്കാണിത്. യഥാർത്ഥ തെളിവുകളുമായി തട്ടിച്ചു നോക്കുമ്പോൾ അതിൽ വൈരുദ്ധ്യവുമുണ്ട്.

ഇബ്നുതൈമിയ, (അൽ ഫുർഖാൻ പേജ് 44-45), ഉബ്നു ഹജർ (അത്തഗ്‌രീബ്) തുടങ്ങിയ ഒട്ടേറെ പണ്ഡിതന്മാർ ഈ ഹദീസ് കൃത്രിമമാണെന്നു കണ്ടു തള്ളിക്കളഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

11. ഇസ്‌ലാമിന്റെ അത്യുന്നത കൊടുമുടിയാണ് ജിഹാദ്. അതു പടി പടിയായാണ് പുരോഗമിക്കുന്നത്. അതിനും മുമ്പ് ഹിജ്റ (പലായനം) -വരുന്നു. തുടർന്ന് ഒരുക്കം (സംഘടന/സംഘാടനം), പിന്നെ റിബാത് (ജാഗ്രത), ഒടുവിൽ പടപ്പുറപ്പാട്/യുദ്ധം.

ജിഹാദിന് ഹിജ്റ അനിവാര്യമാവാം, ചിലപ്പോൾ. ജൂനാദയിൽ നിന്ന് (മർഫൂഅ് ആയി) ന്യൂവേദനം ചെയ്ത ഒരു ഹദീസിൽ പറയുന്നു. “ജിഹാദ് തുടരുന്ന കാലത്തോളം ഹിജ്റ നിലയ്ക്കുകയില്ല.” റിബാത് എന്നതിനർത്ഥം, മുസ്‌ലിംകളെ സംരക്ഷിക്കാൻ യുദ്ധമുന്നണിയിൽ കഴിയുക എന്നാണ്. പോരാട്ടത്തിന് അത് അനിവാര്യമാണ്. കാരണം, യുദ്ധം എല്ലാദിവസവും ഉണ്ടാവണമെന്നില്ല. ഒരു വ്യക്തി ദീർഘകാലം റിബാതിലായിരിക്കാം. പക്ഷേ, ജീവിതത്തിൽ ഒന്നോ രണ്ടോ തവണ മാത്രമേ അയാൾക്കു പോരാടാൻ അവസരം കിട്ടൂ എന്നു വരാം.

12. ശാരീരികമായും സാമ്പത്തികമായും ഇന്നു ജിഹാദ് വൈയക്തികമായി ഓരോ മുസ്‌ലിമിന്റേയും കടമയാണ്-ഫർജ് ഐൻ. അവിശ്വാസികളിൽനിന്ന് അവസാന തുണ്ടുഭൂമിയും വീണ്ടെടുക്കുവരെ മുസ്‌ലിംസമുദായം അതു നിർവഹിക്കാത്തതിന് പാപികളാണ്. മുജാഹിദുകളല്ലാതെ മറ്റാരും ഈ പാപത്തിൽ നിന്ന്/കുറ്റത്തിൽനിന്നു വിമുക്തരാക്കപ്പെടുകയില്ല.

13. പ്രവാചകന്റെ കാലത്തെ ജിഹാദിൽ പല ഇനങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നു. ബദ്ർ യുദ്ധം മുസ്‌തഹബ്ബ് ആയിരുന്നു. (ശുപാർശാപരം - നിർബന്ധമല്ല).

എന്നാൽ, ഖൻദബ്, തബൂക് യുദ്ധങ്ങൾ ഓരോ മുസ്‌ലിമിനും ഫർജ് ഐൻ ആയിരുന്നു. തബൂക് യുദ്ധത്തിൽ അവിശ്വാസികൾ ഇസ്‌ലാമികനാടായ മദീനയെ ആക്രമിച്ചു എന്ന വസ്തുത കാരണം മുഴുവൻ സമുദായത്തോടും ജിഹാദിനിറങ്ങാൻ ആഹ്വാനം ചെയ്യപ്പെട്ടു. ഹിജ്റ 7-ാം വർഷത്തെ വൈബർ യുദ്ധം സാമൂഹിക കടമയായിരുന്നു-ഫർജ് കിഫായ. ഹുദൈബിയാ സന്ധിയിൽ പങ്കെടുത്തവരെ മാത്രമേ പ്രവാചകൻ ഈ യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുക്കാനനുവദിച്ചതുള്ളൂ.

14. സഹചരൻമാരുടെയും താബിഉകളുടെയും കാലത്തു ജിഹാദ് മിക്കവാറും ഫർജ് കിഫായ ആയിരുന്നു. കാരണമവർ പുതിയ പ്രദേശങ്ങൾ കീഴടക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നുവല്ലോ.

15. ജിഹാദ് ഇന്നു വൈയക്തികമായി ഏവർക്കും ഫർജ് ഐൻ ആണ്.

16. രോഗികൾ, വികലാംഗർ, അന്ധർ, പ്രായപൂർത്തിയാവാത്ത കുട്ടികൾ, ജിഹാദ് ചെയ്യാനോ പലായനം ചെയ്യാനോ വഴിയില്ലാത്ത സ്ത്രീകൾ, പ്രായം ചെന്നവർ എന്നിവർക്കു മാത്രമേ അല്ലാഹു ജിഹാദിൽനിന്നു വിടുതി നൽകുന്നുള്ളൂ. യഥാർത്ഥത്തിൽ, രോഗം കഠിനമല്ലാത്ത രോഗിക്കും മുജാഹിദുകളുമായി ചേരുന്നതിനു സൈനിക പരിശീലന കേന്ദ്രത്തിൽ എത്താൻ കഴിയുന്ന വികലാംഗർ, അന്ധർ എന്നിവർക്കും പോലും മുജാഹിദുകൾക്കു ഖുർആൻ പഠിപ്പിക്കാനും അവരോടു സംവദിക്കാനും അവർക്കു ധൈര്യം പകരാനുമായി - ഉഹ്ദിൽ അബ്ദുല്ലാ ഹിബ്ബ്നു ഉമ്മി മക്തൂം ചെയ്തതുപോലെ - രണാങ്കണത്തിലേക്കു പോകുന്നതാണു നല്ലത്.

മറ്റുള്ള ഒരാൾക്കും അല്ലാഹുവിനു മുമ്പിൽ ഒരൊഴികഴിവുമില്ല. അയാൾ വിദഗ്ധനോ ജീവനക്കാരനോ, വലിയ വ്യാപാരിയോ പ്രഫഷണലോ ആരായിരുന്നാലും ശരി. ഇവരിലാരും വൈയക്തികമായ ജിഹാദിൽനിന്നു വിടുതി കിട്ടുന്നവരോ പാദാർഥികമായി മാത്രം സംഭാവന ചെയ്യാൻ അനുവാദം നൽകപ്പെട്ടവരോ അല്ല.

17. ജിഹാദ് ഒരു സംയുക്താരാധനയാണ്. ഒരോ സംഘത്തിനും ഒരോ നേതാവു വേണം. ജിഹാദിൽ നേതാവിനെ അനുസരിക്കുക അത്യാവശ്യമാണ്. നേതാവിനെ അനുസരിക്കുമെന്ന് അനിവാര്യമായും ഒരോവ്യക്തിയും പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുക അനിവാര്യമായ ഉപാധിയാണ്. അബൂഹു റൈറിൽ നിന്നു മുസ്ലിം നിവേദനം ചെയ്ത ഹദീസിൽ നിഷ്കർഷിക്കുന്നതുപോലെ:

“നിനക്കു തൃപ്തികരമായ കാര്യങ്ങളിലും അതൃപ്തികരമായ കാര്യങ്ങളിലും നിനക്കതു പ്രയാസകരമായാലും എളുപ്പമായാലും നീ കേൾക്കുകയും അനുസരിക്കുകയും വേണം.”

ഭാഗം മൂന്ന്

ജിഹാദിനെ സംബന്ധിച്ച ഇന്നത്തെ ചില വിശദീകരണങ്ങൾ

1. അഫ്ഗാനിസ്താൻ, ഫലസ്തീൻ, തട്ടിയെടുക്കപ്പെട്ട നാം സ്നേഹിക്കുന്ന മറ്റു മുസ്ലിം നാടുകൾ എന്നിവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ജിഹാദിനെക്കുറിച്ച് നാം സുദീർഘം സംസാരിക്കാറുണ്ട്. ഹദീസ് പണ്ഡിതർ, മുഫസ്സിറുകൾ, കർമശാസ്ത്ര വിശാരദർ, ഇസ്ലാമിക നിദാനശാസ്ത്ര (ഉസ്ബുൽ) വിശാരദർ തുടങ്ങിയ മുൻഗാമികളും (സലഫ്), പിൻഗാമികളും (ഖലഫ്), ആയവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ നാം സ്ഥിരീകരിക്കുകയും അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിങ്ങനെ:

“ഇസ്ലാമിക രാജ്യത്തോടു മുമ്പ് ഇസ്ലാമിക രാജ്യമായിരുന്ന നാട്ടിലോ ശത്രു പ്രവേശിക്കുകയാണെങ്കിൽ, ശത്രുവെ അഭിമുഖീകരിക്കൽ അവിടത്തെ മുസ്ലിംകളുടെ വ്യക്തിപരമായ കടമയാണ് (ഫർദ്ദ് ഐൻ). എന്നാൽ, അവർ വിസമ്മതിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അല്ലെങ്കിൽ, അശക്തരോ മടിയന്മാരോ എണ്ണത്തിൽ അപര്യാപ്തരോ ആണെങ്കിൽ ആ വൈയക്തിക കടമ (ഫർദ്ദ് ഐൻ) അവർക്കു ചുറ്റുമുള്ളവരിലേക്കു വ്യാപിക്കുന്നു. അവരും വിസമ്മതിക്കുകയാണെങ്കിൽ അത് അവർക്കു ചുറ്റുമുള്ളവരിലേക്കു വ്യാപിക്കുന്നു. അങ്ങനെയങ്ങനെ, ലോകത്തെങ്ങുമുള്ള വിശ്വാസികളുടെ മേൽ ജിഹാദ്പരമായ വൈയക്തിക കടമ ചുഴുന്നതുവരെ അതു തുടരും. ആ സമയം ആർക്കും അതു വേണ്ടെന്നു വയ്ക്കാനാവില്ല. നോമ്പും നമസ്കാരവും പോലെ” പിതാവിന്റെ സമ്മതമില്ലാതെ മകനും, ഉത്തമർണന്റെ സമ്മതമില്ലാതെ അധമർണനും ഭർത്താവിന്റെ സമ്മതമില്ലാതെ സ്ത്രീക്കും, യജമാനന്റെ സമ്മതമില്ലാതെ അടിമയ്ക്കും അതു ബാധകമാകും. അവിശ്വാസികളുടെ മാലി

ന്യത്തിൽ നിന്നു ഭൂമി പരിശുദ്ധമാക്കപ്പെടുംവരെ ഈ വൈയക്തിക ബാധ്യത ഫലത്തിൽ നിലനിൽക്കും. എന്നാൽ, യാത്ര പോകുന്ന സ്ത്രീക്ക് (വിവാഹം പാടില്ലാത്ത) ഒരു മഹ്റം - പുരുഷ രക്തബന്ധം - കൂടെയുണ്ടാവുക അനിവാര്യമാണ്.

2. മുസ്ലിംകളുടെ കൈവശമായിരുന്ന, എന്നാൽ, പിന്നീടു ശത്രുക്കൾ കൈയടക്കിയ അവസാനത്തെ തുണ്ടു ഭൂമിയും മോചിപ്പിക്കുന്നതുവരെ ഇന്നത്തെ ജിഹാദ് ഫർദ്ദ് ഐൻ എന്ന നിലയ്ക്കാണ് കടമയാകുന്നത്.

3. അഹ്ഗാനിസ്താനിലെയും ഫലസ്തീനിലെയും ജിഹാദ് ഫർദ്ദ് കിഫായ ആയിക്കൊണ്ടു ചില പണ്ഡിതരുണ്ട്. അഹ്ഗാനിസ്താനിലെ ജിഹാദ് തുടക്കത്തിൽ അറബികൾക്കു ഫർദ്ദ് കിഫായ ആയിരുന്നു എന്ന കാര്യത്തിൽ നാം അവരോടു യോജിക്കുന്നു. എന്നാൽ, ഈ ജിഹാദിനു കൂടുതൽ ആളുകളെ വേണം. അഹ്ഗാനിസ്താനിലെ ജനത്തിനു ശത്രുക്കളെ സ്വരാജ്യത്തുനിന്നു പുറന്തള്ളാനായില്ല. അതിനാൽ, ജിഹാദിന്റെ സാമുദായികമായ കടമ (ഫർദ്ദ് കിഫായ) മാറുന്നു. അതു വ്യക്തിപരമായ കടമയാകുന്നു (ഫർദ്ദ് ഐൻ). അഹ്ഗാനിസ്താനിൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകളെ പുറന്തള്ളാനാവശ്യമായത്ര മുജാഹിദുകൾ അവിടെ ഒരു മിച്ചുകൂടുമ്പോൾ അതു (വീണ്ടും) ഫർദ്ദ് കിഫായ ആകുന്നു.

4. വൈയക്തിക ബാധ്യതയാവുന്ന വേളയിൽ (ഫർദ്ദ് ഐൻ)- വൈയക്തിക ബാധ്യത നിറവേറ്റുന്നതിന് അനുവാദം ആവശ്യമില്ല എന്ന തത്ത്വപ്രകാരം - ആർക്കും അനുവാദം ആവശ്യമില്ല.

5. ആളുകളെ ജിഹാദിൽനിന്നു നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തുന്നയാൾ നോമ്പിൽ നിന്ന് ആളുകളെ നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തുന്നവനെപ്പോലെയാണ്. ഒരു മുസ്ലിമിനോടു ജിഹാദിനു പോകരുതെന്ന് ഉപദേശിക്കുന്നയാൾ ആരോഗ്യവാനും ഗൃഹസ്ഥനുമായ ഒരാളോട് റമളാനിൽ ഭക്ഷണം കഴിച്ചുകൊള്ളാൻ ഉപദേശിക്കുന്നവനെപ്പോലെയാണ്.

6. ജിഹാദിൽനിന്നു മാറിനിൽക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടുകെട്ടിൽനിന്നു വിട്ടുനിൽക്കുന്നതും അവരുമായി വാദപ്രതിവാദത്തിലേർപ്പെടാതിരിക്കുന്നതുമാണു നല്ലത്. കാരണമിതു അലസതാ വാദത്തിലേക്കും ഹൃദയകാരി ന്യത്തിലേക്കും നയിക്കും.

ശൈഖുൽ ഇസ്ലാം ഇബ്നു തൈമിയ പറഞ്ഞു:

“വിട്ടുനിൽക്കുക അല്ലെങ്കിൽ, വർജിക്കുക എന്നതിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു: തിന്മയെയും ദോഷകാരികളായ ആളുകളെയും ഉപേക്ഷിക്കുക. മതത്തിൽ പുതിയ കാര്യങ്ങളുണ്ടാക്കുന്നവരിൽനിന്ന് അകന്നു നിൽക്കുക, പാപികളിൽനിന്നും അവരെ അത്തരം കാര്യങ്ങളിൽ സഹായിക്കുന്നവരിൽനിന്നും അവരോടു കൂട്ടുകൂടുന്നവരിൽനിന്നും - അതുപോലെ

ത്തന്നെയാണു ജിഹാദ് ഉപേക്ഷിക്കുന്നവനിൽനിന്നും - കൂട്ടുകൂടുന്ന തുകൊണ്ടു പ്രയോജനപ്പെടാത്തവനിൽനിന്നും. കാരണം, ഈ ഉദാഹരണങ്ങളിൽ പുണ്യകർമ്മങ്ങളോടു സഹകരിച്ചുകൊണ്ടവനെ സഹായിക്കാതിരുന്ന കുറ്റത്തിനു നാം ശിക്ഷക്കു പാത്രമാവാനിടയുണ്ട്. വൃദ്ധിചാരികൾ, സ്വവർഗരതിക്കാർ, ജിഹാദ് ഉപേക്ഷിക്കുന്നവർ, പുത്തൻവാദികൾ, മദ്യപാനികൾ, അവരോടു കൂട്ടുകൂടുന്നവർ - (ഇവരെല്ലാം) ഇസ്‌ലാം മതത്തിന് ഉപദ്രവമേൽപ്പിക്കുന്ന സ്രോതസ്സുകളാണ്. അവർ നല്ല കാര്യങ്ങളിലും പുണ്യ കർമ്മങ്ങളിലും സഹകരിക്കുകയില്ല. അതിനാൽ, അവരുമായുള്ള കൂട്ടുകെട്ട് ഉപേക്ഷിക്കാത്തവർ വാസ്തവത്തിൽ ഉപേക്ഷിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടത് ഉപേക്ഷിക്കാതിരിക്കുക എന്ന കുറ്റകരമായ ഒരു പ്രവൃത്തിചെയ്യുക തന്നെയാണു ചെയ്യുന്നത്.”

കുറിപ്പുകൾ-1

1. സാധാരണക്കാരുടെ ജീഹാദിൽ നിന്നു വ്യത്യസ്തമായും പ്രബോധകരുടെ ജീഹാദ്. പ്രബോധകർ എപ്പോഴും കുറവായിരിക്കും. സമുദായത്തിന്റെ യൗവ്വനമാണവർ. അവർക്കൊറ്റക്ക് ഒരു ജീഹാദ് തുടർന്നു നടത്താൻ കഴിയില്ല. വിവിധ രാജ്യങ്ങളോടു പോരാടാനും അവർക്കു കഴിയില്ല. സമുദായം അവരോടൊപ്പം പങ്കെടുക്കണം. ഏതൊരാൾക്കും പല കുറവുകളുമുണ്ടാകും. അതിനാൽ, ഒരാളും കരുതരുത്, ഒരു ജനത മുഴുവൻ മികവുറ്റവരും മാലാഖമാരുമാണെന്ന്.

2. അഹ്ഗാൻ ജനതയും മറ്റേതൊരു ജനതയെയും പോലെയാണ്, അജ്ഞരും പല കുറവുകളുമുള്ളവരുമായ ഒരുപാടുപേർ അവരിലുണ്ട്. ഒരു ജനതയെ ഒന്നാകെ യാതൊരു ന്യൂനതയുമില്ലാത്തവരായി ലഭിക്കുമെന്ന് ആരും കരുതേണ്ടതില്ല. എന്നാൽ, അഹ്ഗാൻ ജനതയും മറ്റുള്ളവരും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം അഹ്ഗാനികൾ തങ്ങളുടെ മതത്തോടു നന്ദികേടു കാണിക്കാൻ വിസമ്മതിച്ചു എന്നതും രക്തക്കടലുകളാലും കുമിഞ്ഞുകുടിയ മുതലേറങ്ങളുടെ പർവ്വതങ്ങളാലും നഷ്ടപ്പെട്ട അവയവങ്ങളാലും തങ്ങളുടെ അഭിമാനം വിലകൊടുത്തു വാങ്ങി എന്നതുമാണ്. മറ്റു ജനവിഭാഗങ്ങളെല്ലാം സാമ്രാജ്യത്വത്തിനും അവിശ്വാസത്തിനും ഒന്നാമത്തെ ദിവസം തന്നെ കീഴടങ്ങിയല്ലോ.

3. അഹ്ഗാൻ ജനത നിരക്ഷരരും ഹനഫിമദ്ഹബിൽ മാത്രം വളർന്നവരുമാണ്. അഹ്ഗാനിസ്താനിൽ മറ്റൊരു സരണിയും ഹനഫി മദ്ഹബിനോടൊപ്പം നിലനിന്നിരുന്നില്ല. അതിനാൽ, ഹനഫി മദ്ഹബിനു വിരുദ്ധമായതൊന്നും ഇസ്ലാമിൽ പെടില്ലെന്ന് അവർ കരുതി. അഹ്ഗാനിസ്താനിൽ മറ്റു മദ്ഹബുകളില്ലാതിരുന്നത് കാരണം ഹനഫി മദ്ഹബിനോട് അവർക്കിടയിൽ പക്ഷപാതിത്തവും മുൻവിധിയുമുണ്ടായി. അതിനാൽ, അഹ്ഗാൻ ജനതയോടൊപ്പം ജീഹാദിനുദ്ദേശിക്കുന്നവർ ഹനഫി മദ്ഹബിനെ ബഹുമാനിക്കേണ്ടി വരും.

4. അഹ്ഗാൻ ജനത വിശ്വസ്തരും പൗരൂഷം, സാഹസികത, അന്തസ്സ്, വിപതിയെയും എന്നിവയെ ആദരിക്കുന്നവരും കൂസുത്രം, കാപട്യം എന്നിവയെ ഇഷ്ടപ്പെടാത്തവരുമാണ്. അവർ ഒരാളെ സ്നേഹിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവനു തന്റെ ജീവൻ വരെ നൽകും. വെറുക്കുകയാണെങ്കിൽ അവർ അതു (സ്നേഹം) കാണിക്കുകപോലുമില്ല. അവരുമായി ഇടപഴകുന്നയാൾ തുടക്കത്തിൽ അവരുടേതിൽ നിന്നു വ്യത്യസ്തമായ തന്റെ നമസ്കാര രീതികളിൽനിന്നു വിരമിക്കേണ്ടി വരും. അവരുടെ ഹൃദയത്തിലെത്താനാവശ്യമായ വിലപ്പെട്ട അവസരം ലഭിക്കാനും അതു വഴി അവർക്ക് വിദ്യാഭ്യാസം നൽകാനും അവരെ പരിശീലിപ്പിക്കാനും സാധ്യമാവും. അവിധം അവരുടെ ലൗകികവും മതപരമായ അവസ്ഥ ഉയർത്താനുമാവും. ഇതിനാസ്പദമായ മതവിധി ഇമാമുമാരായ ഇബ്നു തൈമിയയും അഹ്മദുബ്നു ഹൻബലും നൽകിയിട്ടുണ്ട്.

4. തുടക്കത്തിൽ പലരും വലിയ ആവേശം കാണിക്കുമെങ്കിലും ജിഹാദിലേക്കുള്ള പാത സുദീർഘവും കഠിനവും ഈ യാത്രയിൽ ഇടറാതെ തുടരുക പ്രയാസവുമാണ്. ക്ലേശ-ക്ഷ്ടാവസരങ്ങളിൽ പ്രയാസങ്ങളും പ്രതിബന്ധങ്ങളും തരണം ചെയ്തു ജിഹാദിനെ വളർത്തിയെടുക്കാനാവശ്യമായ അഭിലാഷങ്ങളും ആവേശപ്രവാഹവും ആത്മാവിൽ സ്ഥാനം പിടിക്കുക അനിവാര്യമാണ്. പല യുവാക്കളുമിവിടെ ആവേശത്തോടെ വന്നു. പിന്നീടവരുടെ ആവേശം ക്രമമായി കുറഞ്ഞുവന്ന് അവസാനം ജിഹാദിന്റെ നിയമങ്ങളിൽത്തന്നെയും അവർ തർക്കിക്കാൻ തുടങ്ങും.

മുജാഹിദുകളെ സഹായിക്കാമെന്ന് അല്ലാഹു കരാർ ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ, ആരവന്റെ മാർഗത്തിൽ ഇറങ്ങിപ്പുറപ്പെടുന്നുവോ, അല്ലാഹു അവനെ നേർവഴിക്കു നയിക്കും. അവന്റെ തീരുമാനം ദുഃഖപ്പെടുത്തുകയും ഹൃദയത്തിനു ബലം നൽകുകയും അവന്റെ കാലടികൾ ഉറപ്പിച്ചുനിർത്തുകയും ചെയ്യും.

“അല്ലാഹു നിർബന്ധമായും സഹായിക്കുന്ന മൂന്നു വിഭാഗങ്ങളുണ്ട്. അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ സമരം ചെയ്യുന്ന മുജാഹിദ്, തന്റെ ഉത്തരവാദിത്ത നിർവഹണത്തിന്റെ ഭാഗമായി അറിവു/വിവരം പകരുന്നവൻ. തന്റെ ആത്മശുദ്ധി കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്നതിനായി വിവാഹവേഷണം നടത്തുന്നവൻ.” (തിർമിദി, അഹ്മദ്, നസാഇ, ഇബ്നു മാജ:)

കുറിപ്പുകൾ -2

ജനങ്ങളെ നാം ജിഹാദിലേക്കാഹ്വാനം ചെയ്യുകയും അതിന്റെ നിയമങ്ങൾ അവർക്കു വിവരിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനർത്ഥം അവരെ സംരക്ഷിക്കാൻ നമുക്കു കഴിയുമെന്നോ അവർക്കു വേണ്ട ഉപദേശനിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകാനും അവരുടെ കുടുംബങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കാനും ആവുമെന്നോ ഇതിനർത്ഥമില്ല. ഇസ്‌ലാമിക നിയമവശം വിശദീകരിക്കുക മാത്രമാണു പണ്ഡിതരുടെ കാര്യം. ആളുകളെ ജിഹാദിനു കൊണ്ടുവരികയോ പണപ്പിരിവു നടത്തി അവരുടെ കുടുംബങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുകയോ അല്ല. തർത്താരികൾക്കെതിരേ പോരാടുന്ന കാര്യം പരിഗണിച്ച് ഇബ്നു തൈമിയയോ അൽ ഇസ്‌സുബ്നു അബ്ബിസ്സലാമോ മതവിധി നൽകുമ്പോൾ അവർ മുസ്‌ലിം സേനയ്ക്കാവശ്യമായ സാധനസാമഗ്രികൾ നൽകാൻ ബാധ്യസ്ഥരാവുന്നില്ല. ഒരാളുടെ കഴിവനുസരിച്ചു മതകാര്യങ്ങൾ നിർവഹിക്കുക ഒരാളുടെ കടമായാണ്. കഴിവുള്ളവർക്ക് ഹജ്ജ് നിർബന്ധമാകുന്നത് ഇതിനുദാഹരണമാണ്.

“ആ മന്ദിരത്തിൽ എത്തിച്ചേരാൻ കഴിവുള്ള മനുഷ്യർ അവിടെ ചെന്ന് ഹജ്ജു നിർവഹിക്കുക നിർബന്ധമാണ്.” (ഖുർആൻ 3:97)

അതുപോലെ ഒരാളുടെ കഴിവനുസരിച്ച് ജിഹാദ് ചെയ്യുക നിർബന്ധമാണ്. ഖുർആനിൽ പറഞ്ഞതുപോലെ.

“ദുർബലരും രോഗികളായവരും ജിഹാദിനു പോവാൻ പാമേയം കണ്ടെത്താത്തവരും ഒഴിഞ്ഞു നിൽക്കുന്നുവെങ്കിൽ കുറ്റമില്ല. അവർ അല്ലാഹുവിനോടും അവന്റെ ദൂതനോടും നിഷ്കളങ്കമായ ഗുണകാംക്ഷയുള്ളവരാണെങ്കിൽ. ഇവരെ ആക്ഷേപിക്കാൻ വഴിയില്ല. അല്ലാഹു ഏറെ പൊറുക്കുന്നവനും ഏറെ കരുണയുള്ളവനുമാത്രം. താങ്കളെ സമീപിച്ചു ഞങ്ങൾക്കു വാഹനം കിട്ടുമാറാക്കണമെന്നപേക്ഷിച്ചവരും ഇപ്രകാരം തന്നെ. വാഹനമേർപ്പെടുത്താൻ കഴിയില്ലല്ലോ എന്നു താങ്കൾ പറഞ്ഞപ്പോൾ അവർ തിരിച്ചുപോയി. അവരുടെ കണ്ണുകളപ്പോൾ

ദുഃഖബാഷ്പം പൊഴിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ചെലവഴിക്കാനൊന്നുമില്ലാത്തതിൽ അവർക്കേറെ ദുഃഖമുണ്ടായിരുന്നു.” (ഖു: 9:91,92)

ഇബ്നുൽ അറബി പറഞ്ഞു:

“അശക്തത വാദിക്കുന്നതോടൊപ്പം തന്നിലെ ഇച്ഛാശക്തി - താല്പര്യം- തിരിച്ചറിയാനാവുന്നുവെങ്കിൽ ദാരിദ്ര്യവും, വീട്ടിൽ അത്യാവശ്യമായ കാര്യങ്ങൾ നിർവഹിക്കാൻ വേണ്ടി വിട്ടുനിൽക്കുക എന്നതും ജിഹാദിൽനിന്നു വിട്ടുനിൽക്കാനുള്ള ഒഴികഴിവായി സ്വീകരിക്കാമെന്നതിനുള്ള ഏറ്റവും ശക്തമായ തെളിവാണ് രണ്ടാമത്തെ സൂക്തം.” (ഇബ്നുൽ അറബി 2/995)

ഖുർതുബി പറയുന്നു, “ബലഹീനരിൽനിന്നു ബാധ്യത ഒഴിവാക്കുന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനം ഈ സൂക്തമാണ്. അതിനാൽ, ഒരു പ്രവൃത്തി ചെയ്യാൻ അശക്തനായവൻ, ചിലപ്പോൾ മറ്റു ചിലതു പകരം ചെയ്തോ മറ്റുചിലപ്പോൾ അതുചെയ്യാനുള്ള കേവല നിശ്ചയവും തീരുമാനവും കൊണ്ടു മാത്രമോ, അതിൽനിന്ന് ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ശാരീരകമായി ഒരു പ്രവൃത്തി ചെയ്യാൻ കഴിവില്ലാത്തവനും സാമ്പത്തികമായി നിർവഹിക്കാൻ കഴിയാത്തവനുമിടയിൽ വ്യത്യാസമില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ വാക്യം ഇതു വ്യക്തമാക്കുന്നു: “തന്റെ കഴിവിനപ്പുറമുള്ള ഒരു കാര്യവും ഒരാളോടും കല്പിക്കുകയില്ല.” (ഖുർആൻ 2:286)

സഹീഹ് മുസ്ലിമിൽ പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞതായി നിവേദനം:

“നിങ്ങൾ ഓരോ ദൂരം പിന്നിടുമ്പോഴും ഓരോ താഴ്വര താണ്ടുമ്പോഴും നിങ്ങളോടൊപ്പമുള്ള ചിലർ മദീനയിൽ അവശേഷിക്കുന്നു. അവരെ ഒഴികഴിവ് അവിടെ പിടിച്ചിരുത്തിയിരിക്കുകയാണ്.”

മറ്റൊരു നിവേദനത്തിൽ “രോഗം കാരണം അവർ മുടക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്” എന്നു കാണാം.

ഖുർതുബി പറയുന്നു:

“ജിഹാദ് ചെയ്യാനാവശ്യമായ യാതൊന്നും ചെലവഴിക്കാനില്ലാത്തവർ ചെലവഴിക്കാൻ ബാധ്യസ്ഥരല്ല എന്നാണു പണ്ഡിത ഭൂരിപക്ഷാഭിപ്രായം.” (തഹ്സീർ ഇബ്നു ഖുർതുബി: 8/226)

തബ്രി വിശദീകരിക്കുന്നു: “യാത്രചെയ്യാനും പോരാടാനും കഴിവില്ലാത്ത താൽക്കാലിക രോഗികളുടെ മേലും ആക്ഷേപം (പാപം) ഇല്ല. രോഗികൾ, ജിഹാദ് ചെയ്യുന്നതിനാവശ്യമായ യാതൊന്നുമില്ലാത്തവർ (വാഹനമുൾപ്പെടെ) എന്നിവരുടെ മേലും ആക്ഷേപമില്ല.” (തഹ്സീറു തബ്രി 10/211)

ഇബ്നുതൈമിയ പറയുന്നു:

“ആജ്ഞകൾ, ദൈവശിക്ഷ, പ്രതികാരം, പ്രായശ്ചിത്തം തുടങ്ങിയ ഇസ്ലാമിക നിയമങ്ങൾ കഴിവിനെ ആസ്പദമാക്കിയാണു നടപ്പാക്കാ നുദ്ദേശിക്കുന്നത്.” (മജമുഉൽ ഫതാവ 15/113)

ജിഹാദിൽ നിന്നു വിട്ടുനിന്ന കുറ്റത്തിൽനിന്ന് നിയമപരമായി ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടവരിൽ ഉൾപ്പെടുന്നവർ

1. മറ്റൊരു ഉപജീവന മാർഗ്ഗവുമില്ലാത്ത, ഭാര്യയും കുട്ടികളുമുള്ള വനും അവരെ പരിചരിക്കാൻ അയാളെക്കൂടാതെ മറ്റാരുമില്ലാത്തവനും. തന്റെ അഭാവത്തിൽ അവർക്ക് ഉപജീവനം എത്തിക്കാൻ അയാൾക്കു കഴിയുമെങ്കിൽ വിട്ടുനിന്നതിന് അയാൾ കുറ്റക്കാരനാണ്.

ഓരോ മുസ്ലിമും ജിഹാദിനു പോവാൻ കഴിയുംവിധം ചെലവു ചുരുക്കുകയും വരുമാനം കരുതലോടെ ചെലവഴിക്കുകയും വേണം.

2. ഏറെ ശ്രമത്തിനുശേഷവും നിർദ്ദിഷ്ട സ്ഥലത്തേക്ക് അനുവദ നീയമായ രൂപത്തിൽ യാത്രചെയ്ത് എത്താൻ കഴിയാത്തവർ.

3. സ്വന്തം ഗവൺമെന്റ് യാത്രാരേഖകളും യാത്രാനുവാദവും നിഷേ ധിച്ചവർ.

4. ഉപജീവനം നൽകാനും സംരക്ഷിക്കാനും മറ്റാരുമില്ലാത്ത മാതാ പിതാക്കളുള്ളവർ.

സ്വദേശത്തേക്കു മടങ്ങിവരുന്ന മുജാഹിദുകൾക്ക് അധികൃതരിൽനിന്നു നേരിടാവുന്ന ഉപദ്രവങ്ങളും മറ്റും

ഇത് ഒഴികഴിവാകുകയില്ല. കാരണം, ഇതു സംശയാസ്പദവും അനി ശ്ചിതവുമാണ്. രഹസ്യാനുഷ്ഠാന വിഭാഗം ചോദ്യം ചെയ്യുമെന്നത് ഒഴി കഴിവാകുകയില്ല, ജിഹാദിൽനിന്നു വിട്ടുനിന്ന കുറ്റത്തിൽനിന്നയാൾ വിമുക്തനാവുകയുമില്ല. എന്നാൽ, ബലപ്രയോഗം ഒരു ഒഴികഴിവായി ശരീഅത്തിൽ സ്വീകാര്യമാണ്. അപ്പോൾ അയാൾ വിട്ടുനിന്ന കുറ്റത്തി ൽനിന്നു വിമുക്തനാവും. ജീവനോ തന്റെ അവയവങ്ങളോ നഷ്ടപ്പെടു ത്തുമെന്ന നേരിട്ടുള്ള ഭീഷണിയാണു ബലപ്രയോഗം. ‘മരണമോ അവ യവചേദമോ ശിക്ഷയായി ലഭിക്കുക’ എന്നതാണുദ്ദേശ്യം. ഏതു രാ ജ്യത്തെ യാത്രാരേഖകളാണോ കൈയിലുള്ളത് അവിടത്തെ പോലീ സിനെ ഭയപ്പെടൽ, മടക്കത്തിൽ അവർ പിടികൂടി കൊല്ലുകയോ അവ യവച്ഛേദം വരുത്തുകയോ ചെയ്യുമെന്ന ഭയം എന്നിവ അല്ലാഹുവിനു മുമ്പിൽ ജിഹാദിൽനിന്നു വിട്ടുനിൽക്കാനുള്ള ഒഴികഴിവാകുന്നില്ല, അത്തരം അവസ്ഥയിൽ നാടുവെടിഞ്ഞു രണാങ്കണത്തിൽ തന്നെ കഴി യണം. (വി.ഖു. 4: 97-99)

അറബ്സ്ത്രീകൾ അഫ്ഗാൻ ജിഹാദിൽ പങ്കെടുക്കൽ

പരസ്പരം വിവാഹം പാടില്ലാത്ത - മഹ്റം - രക്തബന്ധം കൂടെയില്ലാതെ അറബ് സ്ത്രീ ജിഹാദിനു വരരുത്. വിദ്യാഭ്യാസം ചികിത്സ, അഭയാർഥികളെ സഹായിക്കൽ എന്നിവയിൽ പരിമിതമാണ് അവരുടെ കർത്തവ്യം. അഫ്ഗാൻ സ്ത്രീകൾ ഇതുവരെയും പോരാട്ടത്തിൽ പങ്കെടുക്കാത്തതിനാൽ അറബ്സ്ത്രീകൾ പോരാട്ടത്തിൽ പങ്കെടുക്കേണ്ടതില്ല.

വികലാംഗത

രോഗം ഗുരുതരമല്ലാത്ത വികലാംഗന്റെയോ ബലഹീനരുടെയോ വൈയക്തികബാധ്യത (ഫർജ് ഐൻ) നീങ്ങുകയില്ല. ആരോഗ്യം, വിദ്യാഭ്യാസം തുടങ്ങിയ വിശാല മേഖലകളിൽ അവർക്കു പ്രവർത്തിക്കാവാനും.

ഭക്ഷണം, ആയുധങ്ങൾ, മരുന്ന് എന്നിവയെക്കാൾ മുജാഹിദുകൾക്ക് ഇന്ന് ഏറ്റവുമാവശ്യം പ്രബോധകരെയാണ്.

ഇബ്നുൽ ഹുഥൈദ് പറയുന്നു:

“പോരാടാൻ കഴിവില്ലാത്തയാൾ സൈനികനിയമങ്ങളുടെ വലുപ്പം കൂട്ടാൻ പോവണം. ഇതു ശത്രുക്കളിൽ ഭീതി ജനിപ്പിക്കാൻ ഉപകരിക്കും.” (ഫത്ഹുൽ ഖാദിർ 5/441)

സൈനിക നിയമം പെരുപ്പിച്ചു കാണിക്കാൻ പുറപ്പെടുക നിർബന്ധമാണെങ്കിൽ അവരെ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യാൻ പുറപ്പെടുക എന്നത് എങ്ങനെ നിർബന്ധമല്ലാതാവും? അതിനേക്കാൾ ശക്തമായ കടമയും നിർബന്ധവുമാണത്.

കുടുംബത്തോടൊപ്പമുള്ളവർ

കുടുംബത്തോടൊപ്പമുള്ളവർ അവർക്കു ഭക്ഷണവും സംരക്ഷണവും ഉറപ്പുവരുത്താതെ പുറപ്പെടരുതെന്നാണ് നാം പറയുന്നത്. ആരെങ്കിലും അവരെ സംരക്ഷിക്കാനാവശ്യമാണ്. കുടുംബവുമായി വരുന്നവരുടെ സംരക്ഷണം നമുക്കു കഴിയുന്ന കാര്യമല്ല. അവർക്കു ജീവനം നൽകാൻ തയ്യാറുള്ള കേന്ദ്രങ്ങളുമായി അവർ ബന്ധപ്പെടണം. അങ്ങനെ കുടുംബത്തിന്റെ ഉപജീവനം ഉറപ്പുവരുത്തണം.

ജിഹാദിനു പണം വേണം,

ആളുകൾക്കു ജിഹാദും.

പദസൂചിക

അഹ്ലസ്സുന്നത്തി വൽ ജമാഅത്ത്: സുന്നത്തിനെ പിന്തുടരുന്നവർ. മുസ്ലിംകളിലെ ഒരു മുഖ്യധാര.

ഫർദ്ദ് ഐൻ: പ്രായപൂർത്തിയായ ഒരാൾ വ്യക്തി എന്ന നിലയ്ക്ക് അനുഷ്ഠിക്കേണ്ട ചുമതലകൾ. എത്രയാളുകൾ അതു ചെയ്താലും വ്യക്തിയിൽനിന്ന് ആ ബാധ്യത നീങ്ങുകയില്ല. അതു ചെയ്യാത്തവൻ പാപിയും ചെയ്യുന്നവൻ പ്രതിഫലാർഹനാണ്.

ഫർദ്ദ് കിഫായ: സാമുദായികമായി നിർബന്ധമാകുന്ന കർമ്മങ്ങൾ, കർത്തവ്യങ്ങൾ. മതിയായ എണ്ണം വ്യക്തികൾ അതുചെയ്താൽ മതി. അല്ലെങ്കിൽ എല്ലാവരും കുറ്റക്കാരാവും. ചെയ്യുന്നവർക്കു പ്രതിഫലമുണ്ട്. ചെയ്യാതിരുന്നാൽ എല്ലാവരും പാപികളാവും. ഒരുകൂട്ടർ നിർവഹിച്ചാൽ എല്ലാവരും കുറ്റവിമുക്തരാവും.

ഫിഖ്ഹ്: ഇസ്ലാമിക നിയമശാസ്ത്രം, കർമ്മശാസ്ത്രം.

ഫിർദൗസ്: സ്വർഗത്തിന്റെ സമുന്നത ഭാഗം. പ്രവാചകൻ (സ) പറഞ്ഞതായി ഉദ്ധരിക്കുന്നു:

“നീ അല്ലാഹുവോടു സ്വർഗം ചോദിക്കുമ്പോൾ പറുദീസ തന്നെ ചോദിക്കുക. സ്വർഗത്തിലെ അത്യുന്നത ഭാഗമത്രെ അത്. സ്വർഗത്തിലെ നദികൾ അവിടെനിന്നാണുദ്ഭവിക്കുന്നത്. അതിനു മുകളിലാണ് കരൂണാവാരിധിയുടെ സിംഹാസനം.”

ഫിത്ന: പീഡനം, കുഴപ്പം, ഖുർആനിൽ ശിർക് (ബഹുദൈവാരാധന) എന്ന അർത്ഥത്തിൽ സാധാരണയായി ഉപയോഗിക്കുന്നു.

ഹദീഥ്: പ്രവാചക(സ)ന്റെ വാക്ക്, പ്രവൃത്തി, അംഗീകാരം എന്നിവയുടെ നിവേദനം.

ഹസൻ: നല്ലത്. തെളിവിനു കൊള്ളാവുന്ന ഒരു ഹദീസ് വിഭാഗം. പക്ഷേ, നിശിതമാം വിധം ആധികാരികമല്ല.

ഹിജ്റ: അവിശ്വാസികൾക്കിടയിലായിരിക്കെ ഇസ്ലാമിക ജീവിതം നയിക്കാൻ കഴിയാതെ വരുമ്പോൾ നിർബന്ധമായും നടത്തേണ്ട പലാ

യനം. മക്കയിൽനിന്നു മദീനയിലേക്ക് ആദ്യകാല മുസ്ലിംകൾ നടത്തിയ ഹിജ്റ പ്രസിദ്ധമാണ്. ഇസ്ലാമിക കലണ്ടറിന്റെ തുടക്കമായി ഈ വർഷം/സംഭവം കണക്കാക്കുന്നു.

ഹുറൂരിയ്യ: ഹുറൂർ - ഇറാഖിലെ കൂഫയ്ക്കടുത്ത സ്ഥലം. ഒരു വിഭാഗം ഖവാരിജ് ഈ ഭാഗത്ത് അഭയം തേടി.

ഖവാരിജ്: അല(റ) മുആവിയ എന്നിവർക്കെതിരെ തക്ഫീർ (അവിശ്വാസം) പ്രഖ്യാപിച്ച ഖാരിജ് വിഭാഗം. വൻപാപങ്ങൾ ചെയ്ത മുസ്ലിംകൾ അവിശ്വാസികളാവുമെന്ന് ഇവർ വാദിക്കുന്നു.

മഹ്റം: ഒരിക്കലും വിവാഹം കഴിക്കാൻ പാടില്ലാത്ത പുരുഷബന്ധു-സഹോദരൻ, പിതാവ്, പിതൃവ്യൻ, മകൻ, മരുമകൻ തുടങ്ങിയവർ.

മർഫൂഅ്: ചേർക്കപ്പെട്ടത്, ഉയർത്തപ്പെട്ടത് . പ്രവാചകനിൽ നിന്ന് ഉടനീളമുള്ള നിവേദകരാൽ നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ട ഹദീസ്

തഹ്സീർ: ചുർആൻ വ്യാഖ്യാനം

മുഹസ്സീർ: തഹ്സീർ പഠനത്തിൽ അവഗാഹം നേടിയയാൾ.

മുഹദീമ്: ഹദീമ് പഠനത്തിൽ അവഗാഹം നേടിയ പണ്ഡിതൻ.

മുജാഹിദ്/മുജാഹിദീൻ: ജിഹാദ്-വിശുദ്ധയുദ്ധം- ചെയ്യുന്നയാൾ.

മുഹാജിർ: കുടിയേറ്റക്കാർ. മദീന, അബ്സീനിയ എന്നിവിടങ്ങളിലേക്കു പലായനം ചെയ്ത (പ്രവാചകന്റെ) അനുചരന്മാർ.

മുതവാതിർ: ഏറെയാളുകൾ കണ്ണിമുറിയാതെ നിവേദനം ചെയ്ത ആധികാരിക ഹദീമ്. ഓരോ തലമുറയിലെയും ഒരുപാട് ഭക്തമുസ്ലിംകൾ, തെറ്റുപറ്റാത്തവിധം, യോജിച്ച നുണപറയാൻ ഒട്ടും സാധ്യതയില്ലാത്ത വിധം നിവേദനം ചെയ്ത പ്രബലമായ ഹദീമ്.

സുന്നത്ത്: പ്രവാചകരുടെ(സ) വാക്കും പ്രവൃത്തിയും അനുവാദവും.

ഉഹ്ദ്: മദീനയ്ക്കടുത്തുള്ള ഒരു പർവതം. മുസ്ലിംകൾക്കും ബഹുദൈവാരാധകർക്കുമിടയിലുണ്ടായ ആദ്യയുദ്ധങ്ങളിലൊന്ന് ഇവിടെ നടന്നു. പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞതായി ബുഖാരി നിവേദനം

“ഉഹ്ദ് പർവതം നമ്മെ സ്നേഹിക്കുന്നു, നാമതിനെയും സ്നേഹിക്കുന്നു.”

ഉമ്മ: ഇസ്ലാമിക സമൂഹം, അൽ ജമാഅത് - ഇതിൽലോകത്തുള്ള എല്ലാ മുസ്ലിംകളും സ്വാഭാവിക അംഗങ്ങളാണ്.

സകാത്: നിർബന്ധ ദാനം. ഒരു നിശ്ചിത അളവു സ്വത്ത് ഒരു വർഷം കൈവശം വച്ചവർ നൽകേണ്ട നിർബന്ധദാനം.

സ്വാലാഹുദ്ദീൻ അയ്യൂബിയുടെ പ്രസംഗം

“എന്തൊന്നു മുസ്ലിംകളെ വലയ്ക്കുകയും അവരുടെ സ്വത്തുവകകൾ നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവോ അതിൽനിന്നു മുസ്ലിംകളുടെ ഹൃദയത്തെ ശാന്തിയിലേക്കു നയിക്കുന്ന അല്ലാഹുവിൽ നാം പ്രതീക്ഷ വയ്ക്കുന്നു. അവനു സ്തുതി.

മുസ്ലിംകളുടെ അഭിമാനബോധമെവിടെ? വിശ്വാസികളുടെ ആഭിജാത്യവും ആവേശവുമെവിടെ? അവിശ്വാസികൾ എത്രതന്നെ വിശ്വാസം കാണിച്ചാലും നാം അതിൽ ആശ്ചര്യം കൂറുകയില്ല, മുസ്ലിംകൾക്കാണ് ആവേശക്കുറവു കാണുന്നത്. അവരിലൊരാളും നമ്മുടെ ആ ആഹ്വാനത്തോടു പ്രതികരിച്ചുകളിയില്ല, വക്രമാക്കപ്പെട്ടതിനെ നേരെയാക്കാൻ ആരും ഇടപെട്ടില്ല.

നോക്കൂ, പറങ്കികൾ എവിടംവരെ എത്തിയെന്ന്? അവരെന്തൊരൈകൃമാണു നേടിയെടുത്തത്. ഏതു ലക്ഷ്യമാണ് അവർ പിന്തുടരുന്നത്. എന്തുസഹായമാണവർ ചെയ്തത്. എത്ര തുകയാണ് അവർ കടം വാങ്ങി ചെലവഴിച്ചത്. എത്ര ധനമാണ് അവർ സ്വരൂപിച്ചു തങ്ങൾക്കിടയിൽ വിതരണം ചെയ്തത്. അവരുടെ ഭൂമിയിൽ ഒരു രാജാവുമവശേഷിക്കുന്നില്ല. കൂടുതൽ പിന്തുണയും വിഭവവും നൽകാനും തന്റെ മാതൃകാ പുരുഷന്മാരെക്കാൾ കഠിന സൈനികസേവനം നടത്താനും തന്റെ അയൽക്കാരോടു മത്സരിക്കുന്ന ധനാധ്യൻ എന്തൊരു നിസ്വാർത്ഥശ്രമമാണ് നടത്തിയത്. സ്വമതത്തെ സംരക്ഷിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ പണവും ജീവനും നൽകുന്നത് നിസ്സാരമായി അവർ കാണുന്നു. അവരുടെ അവിശ്വാസികളായ സഹോദരന്മാർക്ക് അവർ ആയുധങ്ങളും യുദ്ധവീരന്മാരെയും നൽകുന്നു. അവരീ ചെയ്യുന്നതും ഈ ഔദാര്യവുമെല്ലാം അവരുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ അസൂയാവഹമായ പ്രതിരോധത്തിനും അവരാരാധിക്കുന്നവനോടുള്ള ആവേശവുമൊന്നുകൊണ്ടു മാത്രവുമാണ്.

ideological series

രാത്രി നമസ്കരിച്ചും പകൽ നോമ്പുനോറ്റും
മറ്റൊരു സ്ഥലത്ത് കഴിച്ചു കൂട്ടുന്ന
ആയിരം രാത്രികളെക്കാൾ ഉത്തമമാണ്
അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ ഒരു ദിവസം അതിർത്തി കാക്കുന്നത്.

സരണി
പബ്ലിക്കേഷൻസ്